This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

600053788.

41. 1351.

ACTA ET DECRETA
SYNODORUM PROVINCIALIUM
BALTIMORI

HABITARUM AB ANNO MDCCCXXIX. USQUE AD ANNUM MDCCCXL.

QUAE

SACRI CONSILII

CHRISTIANO NOMINI PROPAGANDO

JUDICIO SUBJECTA

ET AB APOSTOLICA SEDE CONFIRMATA SUNT

REFERUNTUR SIMUL SACRI CONSILII DECRETA ET RESPONSA
DE REBUS IN QUALIBET SYNODO PERTRACTATIS.

EDITIO SECUNDA.

ROMAE

TYPIS S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE.

1841.

BIBLIOTHECA · BODLEIANA ·

EMINENTISSIMO ET REVERENDISSIMO DOMINO

JACOBO PHILIPPO

TITULI S. MARIAE IN ARA-CAELI

S. R. E. CARDINALI FRANSONIO

S. CONSILII CHRISTIANO NOMINI PROPAGANDO

PRAEFECTO.

EMINENTISSIME PRINCEPS.

In lucem prodit libellus, quo typis S. Congregationis impressa continentur ea omnia, quae Provincialia concilia Baltimori ab anno 1829 *ad annum* 1840 *celebrata respiciunt. Hic vero libellus nobilissimo nomine tuo, Eminentissime Princeps, illustrandus omnino erat. Ad tuam enim praesertim virtutem pertinet, ut tanta diligentia, ac dexteritate, cito absoluta illa omnia comperiantur, quae propter factam istorum conciliorum confirmationem, spectare poterant ad Religionis incrementum in foederatis Americae Septemtrionalis provinciis procurandum, ad Ecclesiasticam disciplinam in iis diaecesibus regendam, atque ad Catholicorum vitae sanctimoniam tutius informandam. Dabis igitur, Eminentissime Princeps, ut hoc opus, volumine quidem suo haud*

ita magnum, sed ad Ecclesiae utilitatem comparandam, certe in primis opportunum, tibi inscribatur. Nam illud legenti occurrit statim quanto studio Archiepiscopus Baltimorensis, et ejus Suffraganei Episcopi, in tanta regionum amplitudine constituti, S. Concilii Tridentini praescripta de Conciliorum celebratione accurate implere conentur. Quae vero sit eorumdem Praesulum erga Apostolicam sedem observantia, et quam perspicue Ecclesiam Romanam, veluti omnium Ecclesiarum Matrem, ac Magistram ii venerentur, omnes profecto huius libelli paginae diserte testantur. Huius autem studii imitationem utilem plurimum Religioni futuram esse manifestum est. Addita sunt vero Sacri Consilii, ac Sedis Apostolicae decreta, et responsa, de rebus in qualibet Synodo pertractatis. Id autem ostendet quanta sollicitudine Ecclesiae bono in dissitis etiam iis regionibus eadem Sedes Apostolica prospiciat.

CONCILIUM PROVINCIALE

BALTIMORI

HABITUM MENSE OCTOBRI ANNO MDCCCXXIX.

BEATISSIMO AC SANCTISS. PATRI

GREGORIO XVI.

PONT. MAX.

ARCHIEPISCOPUS BALTIMORENSIS, CETERIQUE FOEDERATAE AMERICAE PRAESULES.

BEATISSIME PATER.

Simul atque inscrutabili Divinae Providentiae judicio, ac Sanctae Sedis auctoritate, Episcopali munere fungi caepimus, nihil antiquius habuimus quam ut verae Fidei propagationi, ac Disciplinae, quae SS. Pontificum decretis, sacrisque canonibus esset conformis, stabiliendae, nisu toto incumberemus. Ad haec porro sanctarum synodorum celebrationem multum conferre probe scientes, Baltimorum convenimus, et Concilium Provinciale primum, mense Octobri, Anno 1829 habendum, indiximus.

Sacri hujus Concilii, Apostolica auctoritate firmati, Decreta, Romam ad SS. D. N. Pium, felicis recordationis, PP. VIII. transmissa, Beatissimi Patris approbatione munita, ac roborata ad nos tandem redierunt. Eadem igitur in lucem edituri, una cum aliis documentis, quae successoribus nostris in posterum necessaria,

aut certe perutilia fore confidimus, Opusculum tibi, Sanctissime Pater, dicatum et volumus, et facimus. Id namque postulat summus Honoris et Jurisdictionis Primatus, quo Universali Ecclesiae praees, ac moderaris: suadet plurimorum recordatio meritorum, quibus, etiam cum in minoribus ageres, Tuam erga nos benevolentiam saepissime testatus es: impulit nascentis in hisce regionibus Ecclesiae decus, honor, et incrementum. Posteris enimvero, Beatissime Pater, jucundum, praeclarumque hac nostra agendi ratione exemplum relinquemus. Cum scilicet novi orbis Praesules veterum inhaerentes vestigiis intuebuntur, atque ad Romani Pontificis pedes provolutos, laborum suorum confirmationem, iisdemque, sibique, ab alta Petri Sede, Apostolicam Benedictionem efflagitantes.

PROOEMIUM.

Post acceptam ab Apostolica Sede facultatem omnia jura Metropolitana exercendi, etiam ante Pallii receptionem, Illustrissimus et Reverendissimus Archiepiscopus Baltimorensis, Jacobus Whitfield, litteris suis mense Decembri, anno 1828, datis, Praesules Provinciae Baltimorensis, ad Concilium, die prima mensis Octobris, anno 1829, in ipsa Urbe Baltimori celebrandum, convocavit. Reverendissimum quoque Episcopum Sancti Ludovici, Neo-Aureliae administratorem, Sanctae Sedi immediate subjectum, eo quod Dioeceses quibus praeest intra Foederatae Americae limites sitae sint, invitavit,

ut, salvis ceteroquin suis privilegiis, Concilio interesset. Praesules Archiepiscopi votis laeti et alacres annuere. Adfuerunt igitur.

Illm̃us Archiepiscopus Baltimorensis, Jacobus Whitfield, consecratus anno 1828, die vero Maii 25.

Rm̃us Episcopus Bardensis, Benedictus Joseph Flaget, consecratus die 4. Novembris, anno 1810.

Rm̃us Episcopus Carolopolitanensis, Joannes England, consecratus die 21. Septembris, anno 1820.

Rm̃us Episcopus Cincinnatensis, Eduardus Fenwick, consecratus die 18 Januarii, anno 1822.

Rm̃us Episcopus Sancti Ludovici, Administrator Neo-Aureliae, Joseph Rosati, consecratus die 25 Martii 1824.

Rm̃us Episcopus Bostoniensis, Benedictus Fenwick, consecratus die 1. Novembris, anno 1825.

Admodum Reverendus Gulielmus Matthews, Vicarius Generalis Apostolicus Philadelphiensis constitutus a Sede Apostolica, die 26 Februarii, anno 1828.

Aberant RR. DD. Joannes Dubois, Episcopus Neo-Eboracensis, et Michael Portier, Episcopus Mobiliensis, qui trans mare iter antea aggressi, ab Europa nondum reversi fuerant. Rm̃us quidem Episcopus Neo-Eboracensis Procuratorem constituerat Rm̃um D. Joannem Baptistam David, Episcopi Bardensis Coadjutorem; sed ob adversam valetudinem, nec ipse potuit adesse.

*

Die ultima Septembris anno 1829, convenerunt Praesules in Aedibus Archiepiscopalibus; atque haec inter alia probata, ac sancita sunt: 1. Nullum decretum praelo subjicietur, quin prius Sanctae Sedis approbatione firmatum fuerit. 2. A die quarta ad decimam usque diem Octobris, Missam solemniter celebrabit unus ex Concilii Praelatis, ordine supra commemorato: Rm̃i autem Episcopi Carolopolitanensis et Bostoniensis brevem ad populum concionem, alternis vicibus, habebunt. 3. Illm̃us Archiepiscopus, ex sententia Praelatorum, constituit Promotorem, Rm̃um B. Fenwich, Episcopum Bostoniensem. Deinde Reverendum D. Magistrum J. B. L. Eduardum Damphoux in Mariana Facultate Sacrae Theologiae Baltimorensi Licentiatum, Secretarium Concilii designavit, eique adjutorem dedit Reverendum D. Franciscum P. Kenrick. 4. Ad Synodum invitati sunt spectatissimi viri, quorum nomina sequuntur.

Admodum Rev. Pater Franciscus Dzierozynski Superior Societatis Jesu in America Foederata, et admodum Rev. Joseph Carriere, Visitator Societatis Sancti Sulpitii.

Admodum Rev. Joannes Tessier, Vicarius Generalis Archidioecesis Baltimorensis, et Marianae Facultatis Sacrae Theologiae Baltimorensis venerandus Decanus.

Rev. D. Ludovicus Deluol, Superior Seminarii Sancti Sulpitii Baltimorensis, et Marianae Fa-

} Theologi Metropolitanae Ecclesiae Baltimorensis nominati.

cultatis Sacrae Theologiae Baltimorensis venerandus Syndicus.

Rev. D. Ioannes Baptista Ludovicus Eduardus Damphoux, Marianae Universitatis Amplissimus Rector.

Rev. Dom. Franciscus Patritius Kenrick, ab Episcopo Bardensi adductus Theologus.

Rev. D. Simon Gabriel Brutè, ab Episcopo Carolopolitanensi designatus Theologus.

Rev. D. Ludovicus De-Barth, ab Episcopo Cincinnatensi designatus Theologus.

Rev. D. Augustus Jeanjean, ab Episcopo *Sancti* Ludovici adductus Theologus.

Rev. D. Antonius Blanc, ab Episcopo Bostoniensi designatus Theologus.

Rev. D. Michael Wheeler, a Vicario generali Apostolico Philadelphiensi designatus Theologus.

His omnibus jam peractis et statutis, Anno Domini millesimo octingentesimo vigesimo nono, quarta die mensis Octobris, Pontificatus SS. D. N. Pii, felicis recordationis, PP. VIII. primo, post traditum Pallium Illmo Archiepiscopo ab Rmo Episcopo Bostoniensi, servatis omnibus quae in Pontificali Romano praescribuntur, ad Dei gloriam, et Catholicae Ecclesiae in Americae Foederatis Provinciis amplificationem, Sanctum Baltimorense Provinciale Concilium, legitime convocatum et congregatum, apertum et inchoatum est.

Absoluto post dies duodecim Concilio Decreta Romam ad Beatissimum ac SS. Patrem Pium, felicis recordationis, PP. VIII., RR.

PP. DD. supra commemorati, pro confirmatione miserunt in hunc modum scribentes :

BEATISSIMO AC SANCTISSIMO PATRI

PIO VIII. PONTIFICI MAXIMO.

BEATISSIME PATER

Inter gratulationes quas, ob Sanctitatis Vestrae ad Supremam Petri Cathedram assumptionem, Christianus orbis Romam laetus undique mittit, haud ingratas communi fidelium Patri futuras speramus, quas ex Septentrionalis nostrae Americae adhuc infantibus Ecclesiis Beatitudo Vestra recipiet. Perjucundum quidem nobis exultantis animi sensus, ob tantum Pastorem perdifficilibus hisce temporibus, provido Dei miserantis consilio, Ecclesiae datum, his litteris communi testimonio patefacere, atque simul illius, quam Christi in terris Vicario debent omnes Ecclesiarum Pastores, venerationis, reverentiae, et obedientiae argumentum aliquod proferre. Id autem nos sincere praestituros arbitramur, nostri Baltimoriensis Provincialis Concilii decreta Beatitudinis Vestrae supremo judicio subjicendo, ut quae Ecclesiarum nostrae curae commissarum bona decernenda censuimus, Apostolica approbatione, si quam merentur, donata, necessaria sanctione roborentur. Ea igitur Romam transnavigare volumus : ea ante Sanctitatis Vestrae tribunal sistere jubemus, ut ad trutinam revocata, ex illis, quae Petro probata fuerint, tantum approbemus, et quae ab illo rejicienda vel

condemnanda judicabuntur, rejiciamus, atque damnemus. Ea autem in illis condendis, Beatissime Pater, mens nostra non fuit ut novum aliquem Ecclesiasticarum legum codicem fabricaremus, aut earum quae jam latae fuerunt ad unguem absolutam, et perfectam clero, et populo Dioecesum nostrarum collectionem exhiberemus. Absit ut hujusmodi consilia animo versaremus. Ad primum enim quod attinet, sanctissima et antiqua Ecclesiastica instituta, SS. Patrum, venerandorum Conciliorum, Summorumque Pontificum auctoritate firmata, ea qua par est veneratione prosequentes, nil nobis sanctius, nil unquam antiquius erit quam illis adhaerere, atque a novitatibus omnibus tot periculis refertis abhorrere. Quoad vero secundum: nec alii desunt fontes, ex quibus oves nostrae curae concreditae Ecclesiasticarum legum doctrinam possint haurire: nec temporum adjuncta, aliaque graviora pastoralis muneris officia ad perdifficile hujusmodi opus lucubrandum otium necessarium nobis reliquissent. Igitur id nobis propositi fuit, ut scilicet praesentibus urgentioribusque Dioecesum nostrarum necessitatibus occurreremus, et in primis unam eandemque, quoad fieri posset, disciplinam restitueremus, Sacerdotibus collaboratoribus nostris in memoriam revocanda ea, quae ab Ecclesia jam decreta, vel commendata fuerunt.

Fateamur profecto oportet, et " benedicamus Deum caeli, et coram omnibus viventibus confiteamur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam: etenim sacramentum regis abscondere bonum est; opera autem Dei revelare et

confiteri, honorificum est. „ Nondum enim duorum saeculorum tempus elapsum est, ex quo primum in remoto et obscuro Marylandiae angulo, Catholici nominis homines numero pauci (Missionariis paucis praeeuntibus) e patria exules, persecutionem, qua ob avitam fidem crudeliter impetebantur, fugientes, hujus Americanae Ecclesiae fundamenta jecerunt: vix quadraginta annorum spatium effluxit ex quo is fidelium numerus in Foederatis hisce Americanis Provinciis inventus fuit, qui primae Episcopalis Sedis Baltimori, Summi Pontificis judicio, crectionem postulare videretur: nondum tandem vigesies anni circulus est revolutus, ex quo Sanctissimi Pontificis Pii VII. decreto Baltimorensis Ecclesia Metropolitica dignitate et juribus cohonestata, suffraganeis Dioecesibus recenter erectis, veluti Mater filiorum laetans, foecunditatis dono caelitus accepto, prolem, quam recens Christo genuerat, in novis Ecclesiis primo circumspexit. Nihilominus tantas videmus a Deo impertitas Ecclesiis istis nascentibus benedictiones, tantumque datum vineae huic incrementum, ut et qui plantaverunt, et qui irrigaverunt, et qui vindemiant, et qui torcularia redundantia calcant, " digitum Dei „ hic omnino fateri, atque mirari cogantur. Fidelium numerus crescit in dies, templa cultu divino haud indigna passim aedificantur, Verbum Dei undequaque et non sine fructu praedicatur, odia et vulgata in Ecclesiam atque fideles evanescunt praejudicia. Religio Sancta olim despecta et contemptui habita honorem ab ipsis inimicis accipiens: Christi Sa-

cerdotes ab iis etiam qui foris sunt venerati: veritas et divinitas fidei nostrae, non in Ecclesiis et ex suggestu solum, sed ex ipsis typographicis officinis, periodicis, et longe lateque diffusis libellis proclamata, et ab haereticorum ac infidelium calumniis vindicata. Sex clericorum Seminaria, spes Ecclesiarum nostrarum, jam instituta, et sanctissima disciplina a piis doctisque Sacerdotibus gubernata; novem ad puerorum et adolescentium in pietate, bonis artibus, et scientiis etiam altioribus institutionem Collegia sub clericorum regimine, Catholici nominis decus, per diversas provincias erecta: ex his tria Universitatis nomine et privilegiis a Comitiis generalibus decorata: Sacrarum Virginum Monasteria domusque triginta tres, ex diversis Ordinibus et Congregationibus Ursulinarum, Visitationis, Carmelitarum, SS. Cordis, Sororum Charitatis, Lauretanarum etc. passim per Dioeceses nostras fundata, unde non solum Consiliorum Evangelicorum observantia, aliarumque virtutum omnium exercitio, sed et puellarum innumerarum pia institutione, "Christi bonus odor „ undequaque diffunditur: Religiosorum Ordinum Praedicatorum, et Societatis Jesu, Sacerdotum Saecularium Congregationis Missionis, et S. Sulpitii domus nonnullae, ex quibus Sacerdotes ad sacras missiones, veluti ex centro radii, emittuntur: Scholae non paucae, ubi pauperes utriusque sexus gratis docentur: Hospitalia, ubi regionibus istis prius ignota, Christianae charitatis exempla a Religiosis puellis quotidie, maximo animarum et Religionis lucro praebentur. En, Beatissime

Pater, quae nobis contulit Deus, paucis ab hinc annis, insignia beneficia: ea porro a Beatitudine Vestra in praesentiarum occultare fas minime fuisset.

Ast inter tot gaudii justas causas, non desunt, Pater Sanctissime, luctus et doloris haud contemnenda motiva. Aedituorum aliquibus in locis usurpata in Ecclesias potestas: exiguus sacerdotum et operariorum numerus Dioecesum nostrarum necessitatibus omnino impar; clamor proinde parvulorum, qui Verbi Dei panem petunt, animum nostrum, veluti gladius, pertransiens, quum desint qui panem illis frangere possint; subsidia ad Sacrorum Ordinum candidatos in Seminariis alendos deficientia: eorum, qui huc aliunde veniunt clericorum et Sacerdotum, suam, qua indigemus, operam nobis offerentium, corda scrutandi, quove spiritu agantur cognoscendi, arduum negotium: deplorandi humanae istius infirmitatis effectus in quibusdam ex iis, qui ad sacerdotalia munia a nobis deputati, vitam heu! adeo sublimem statum decentem aliquando minime agunt: facilis ad Schismata in regionibus istis occasio, et ad illa praecavenda vel extirpanda non semper in nobis satis expedita potestas: varia in varias provincias, nec semper sibi constans, a Missionariis caeteroquin piis ex diversis regionibus advenientibus, inducta disciplina. Haec sunt mala, quae a nobis remedium aliquod postulare videbantur. His occurrere cupientes decreta, quae supremo Sanctitatis Vestrae judicio subjicimus, condidimus, futurum sperantes ut Apostolica sanctione firmata, finem

optatum consequantur. Id unum nobis hic adjicere liceat, in veneratione, obsequio, et obedientia quam erga Apostolicam Sedem ex animo profitemur, nullis primas partes cessuros.

Sanctitatis Vestrae.

Obseqmos Filios

✠ Jacobum, Arch. Baltimorensem.
✠ Benedictum Josephum, Bardensem Episcopum.
✠ Joannem, Episcopum Carolopolitanensem.
✠ Eduardum, Episcopum Cincinnatensem.
✠ Josephum, Episcop. S. Ludovici, et Administratorem Apost. Neo-Aureliae.
✠ Benedictum, Episcopum Bostoniensem.

Datum Baltimori, Anno Reparatae Salutis 1829. *Die vero Octobris, vigesima quarta.*

SS. Pontificis approbationem, et confirmationem Concilii Baltimorensis Decretorum, sequens ostendit Rescriptum.

DECRETUM.

Sacrae Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habita die 28. *Junii, anno* 1830.

" Inter praeclara RR. PP. DD. Archiepiscopi Baltimorensis, et ceterorum Episcoporum Dioecesum in Foederatis Americae Septentrionalis Provinciis existentium, erga Religionem

Catholicam merita, Sacra Congregatio de Propaganda Fide illud jure recenset, quod ad majus Ecclesiae bonum in iis regionibus procurandum, atque ad Fidei Catholicae incrementum unanimi consilio stabilius obtinendum, Provincialem Synodum mense Octobri Anno 1829, Baltimori habuerint: Excepit autem veluti novum observantiae erga Sedem Apostolicam perspicuum testimonium, Archiepiscopi et Episcoporum vota, precesque ut quae in Synodo illa statuta ac decreta fuerant, accurate ab ipsa examinarentur, ac deinde, si digna reperta fuissent, auctoritate Apostolica confirmarentur. „

" Cum memoratae igitur Synodi Baltimorensis decreta in generali S. Congreg. conventu die 28. Junii, anno 1830. habito referente Emo ac Rmo Dño Petro S. R. E. Cardinali Caprano examinata, ac mature perpensa fuissent: cunctis EEmorum ac RRmorum Patrum S. R. E. Cardinalium Sacro Consilio Christiano nomini propagando praepositorum suffragiis dignissima judicata sunt, quae amplissimis laudibus commendarentur, et confirmarentur. „

" Quoniam vero S. Congregationis ea quoque mens et sententia fuit, ut ad ampliorem Synodo splendorem ac Decretis firmitatem comparandam SSmo Dño Nostro Pio Div. Prov. PP. VIII. preces fierent, ut eadem Decreta Apostolica Auctoritate sua confirmaret, Bmus Pater, audito per R. P. D. Castruccium Castracane, S. Congr. Secretarium, EEmorum Patrum ea de re concordi suffragio, Decreta Synodi ipse perlegit, pro summa sapientia sua

perpendit, ac laudans singulare illud Religionis studium quod in decretis elucet, et mirabilem illam industriam cum permagna doctrina conjunctam, qua Archiepiscopus et Episcopi utuntur in excolenda Vinea Domini iis commissa, Decreta Synodi Provincialis Baltimorensis Auctoritate Apostolica, die 26. Septembris anno 1830. confirmavit, eaque in Foederatae Americae Septentrionalis Dioecesibus servari jussit. „

Datum Romae ex Aed. S. Congr. Die 16. Octobris 1830.

D. Maurus Card. Cappellari Praef. P.
C. Castracane Sec.

Caeterum S. Congregatio pauca RR. PP. DD. Praesulibus Provinciae Baltimorensis, "per modum instructionis, insinuanda esse existimavit „ circa Synodi Baltimorensis decreta. Cum his igitur admodum levibus immutationibus, suffragio illustrissimi Archiepiscopi, et Reverendissimorum Episcoporum, qui Concilio interfuerunt, probatis, decreta, ipsorum unanimi consensu, typis mandantur: Anno scilicet reparatae salutis 1831. die vero Junii 30.

DECRETA.

Concilii Baltimorensis Provincialis Primi, habiti ab R. P. D. Jacobo Whitfield, Baltimorensi Archiepiscopo, una cum Episcopis Foederatarum Americae Provinciarum.

In Nomine Sanctae, et Individuae Trinitatis, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

I. Quoniam saepius a quibusdam in dubium

revocatum est an competeret Praesulibus Ecclesiae, in hisce Foederatis Provinciis, facultas Sacerdotes in quamlibet Dioeceseon suarum partem ad Sacrum Ministerium deputandi, eosque inde, prout in Domino judicaverint, revocandi, monemus omnes Sacerdotes in hisce Dioecesibus degentes, sive fuerint in iis ordinati, sive in easdem cooptati, ut memores promissionis in Ordinatione emissae, non detrectent vacare cuilibet Missioni ab Episcopo designatae, si Episcopus judicet sufficiens ad vitae decentem sustentationem subsidium illic haberi posse, idque munus viribus et valetudini Sacerdotum ipsorum convenire. Hac autem declaratione nihil innovare volumus quoad illos qui Parochialia obtinerent beneficia, quorum unum tantum, scilicet in civitate Neo-Aurelia adhuc noscitur in hisce provinciis: neque ullatenus derogare intendimus privilegiis quae Religiosis fuerint a Sede concessa.

II. Statuimus et declaramus quemlibet Sacerdotem qui pro quacumque hujus Provinciae Dioecesi ordinatus fuerit, teneri vi promissionis in Ordinatione factae ad permanendum in eadem Dioecesi, et ad se subjiciendum Praesuli suo, usquedum canonice dimissus fuerit. Statuimus quoque eadem obligatione pariter adstringi omnem Sacerdotem rite cooptatum in aliquam Dioecesim: cooptari autem declaramus quemlibet ex aliena Dioecesi advenientem statim ac testimoniales et dimissoriales literae Praesulis, cui proxime subditus erat, munitae auctoritate, ab ipso Sacerdote, Ordinario cui se subjicere velit exhibentur, et ab eodem

in perpetuum acceptantur. His porro statutis obstare nolumus quin ea servari debeant, quae Benedictus XIV. (constitutione 25. Tom. 2. Bullarii sui, *Ex quo dilectus*) luculenter docet, circa Sacerdotes, qui ad Religiosum aliquem ordinem transire volunt.

III. Enixe hortamur Praesules omnes hujus Provinciae ne concedant facultates sacra munera exercendi Sacerdoti aliunde venienti, nisi afferat testimoniales seu dimissoriales literas Praesulis, cui proxime subditus fuerat, auctoritate firmatas: nec etiam concedant eas facultates Sacerdoti hujusmodi, si absque causa sufficienti distulerit ultra sex menses Praesulem eligere cujus auctoritati et jurisdictioni in perpetuum subjaceat. Hoc autem decreto nolumus derogare privilegiis a S. Sede quibusdam Religiosis Societatibus, et Missionariis Apostolicis concessis.

IV. Quum repugnet legibus et consuetudini Ecclesiae bonoque animarum regimini pluribus Sacerdotibus simul *ex aequo* concedere auctoritatem pastoralem regendi eamdem Ecclesiam, aut Districtum; et quum magna nata sit confusio et discordia in hac provincia, pluribus Sacerdotibus simul sibi vindicantibus hujusmodi auctoritatem pastoralem *ex aequo* exercendam, absque ulla ab alterutro dependentia: statuimus et decernimus unumquemque Praesulem debere, quamprimum commode poterit, designare iis in locis, in quibus plures Sacerdotes forsan requirantur, unum singulorum locorum Pastorem, cui adjutor unus vel plures in suo munere obeundo adsignari poterunt,

prout Praesuli ipsi visum fuerit. In iis vero locis in quibus specialis nulla hujusmodi dispositio a Praesule facta fuerit, statuimus Sacerdotem, qui post latum hoc Decretum primus deputatus fuerit a Praesule ad id munus obeundum, habendum esse Pastorem: alios autem Sacerdotes postea deputatos, adjutores ejus habendos, donec aliter Praesul ipse statuerit.

V. Quum saepius Aeditui laici abusi sint jure sibi a civili potestate tributo, in magnum Religionis detrimentum, non sine Fidelium scandalo, optamus maxime nullam in posterum erigi Ecclesiam aut consecrari, nisi fuerit Episcopo in cujus Dioecesi erigenda est, in cultum divinum, et utilitatem Fidelium, instrumento scripto adsignata, quandocumque id fieri poterit: Regularium etiam privilegiis sartis tectis servatis, secundum ea quae a Jure Canonico et Romanorum Pontificum constitutionibus decreta sunt. Hoc tamen Decreto nihil innovare volumus in ea ratione agendi quam in sua Dioecesi Episcopus Carolopolitanensis jam servat.

VI. Quoniam graves ortae sunt turbae, diversis temporibus, in hac Provincia, laicis hominibus, praesertim Aedituis, sibi perperam assumentibus Jus-patronatus, et (quod magis mirandum est) jus institutionis ad Ecclesias seu Missiones, adeo ut Pastores, seu Missionarios sibi eligere vellent, etiam invito Episcopo, eosque retinere in pastorali munere contra Episcopi voluntatem; vel eos quos Episcopus probaverat rejicerent, vel dimittere ag-

grederentur, vel muneris sui exercitium impedire, subsidiis ad vitae sustentationem subductis, seu aliqua quavis ratione, quorum conatibus nonnulli Sacerdotes sinistros ob fines favisse aliquando noscuntur: Literis Apostolicis S. M. Pii PP. VII, et Leonis XII, ac Sac. Congreg. responsis inhaerentes, hoc nostro Decreto declaramus repugnare prorsus doctrinae et disciplinae Ecclesiae jus illud a laicis assumptum instituendi, seu dimittendi Pastores: et insuper declaramus nullum jus-patronatus cujuscumque generis quod Sacri agnoscant Canones, competere nunc alicui personae, laicorum *Congregationi*, Aedituorum coetui, seu aliis quibuscumque personis, in hac Provincia. Declaramus etiam stipendia, seu subsidia quaecumque, quae solent a fidelibus tribui, vel ob loca, quae in Ecclesiis occupant; vel ob servitium, quod Ecclesiis, seu Missionibus Sacerdotes impendunt; vel ut fundus ad Ecclesiam aedificandam comparetur; vel ut Ecclesia extruatur (quae subsidia plerumque tribuuntur collatitia stipe, et nulla assignata Ecclesiae certa dote) nullum jus tribuere, quod a Sacris Canonibus agnoscatur.

VII. Insuper vehementer urgemus omnes hujus Provinciae Praesules ut Religioni, paci Ecclesiae, et Sacerdotalis ordinis dignitati consulant, saltem facultates statim revocando, vel ab omni sacro munere suspendendo, quoadusque post integram poenitentiam et satisfactionem, ipsis Praesulibus visum in Domino fuerit, quemcumque Clericum qui aliquatenus usurpationis hujusmodi fabricator, seu ei con-

sentiens fuerit, prout a Tridentinis Patribus est statutum.

VIII. Praeterea, si plebs aliqua, seu Congregatio, seu Aedituorum coetus, seu alii quicumque aggressi fuerint aliqua ratione contra Praesulis voluntatem in Ecclesia quacumque retinere Sacerdotem aliquem qui a Praesule non fuerit approbatus, vel cujus facultates fuerint ablatae, vel qui suspensus fuerit (quamdiu non fuerit a legitimo Superiore rehabilitatus); vel si Congregatio illa, seu Aedituorum coetus molestiam inferat in suo munere obeundo alicui Sacerdoti sacrum munus exercenti cum Praesulis approbatione, aut subducat vel retineat consuetum subsidium ad illius sustentationem: Praesules urgemus omnino, ut tum demum interdicant ipsorum Ecclesiam (quoadusque tanto malo remedium afferatur), cum cetera omnia remedia inutilia esse appareat. Hortamur etiam omnes Praesules in hac Provincia, ut saepe saepius Administratoribus rerum temporalium, quae ad Ecclesiasticos et pios usus destinentur, proponant, et inculcent, et executioni demandari curent, quae a Concilio Tridentino in hanc rem sunt sanctissime decreta. Sess. 22. in cap. 11. De Ref.

IX. Quum Sacrarum Scripturarum Depositi, a Domino Ecclesiae commissi, fidelis custodia, ab Episcopis requirat, ut totis viribus adnitantur ne verbum Dei, hominum fraude, vel incuria adulteratum, Fidelibus praebeatur: omnes hujus Provinciae animarum Pastores vehementer hortamur, ut ea omnia quae in re tanti momenti a S. Conc. Trident. decreta, a Summis

Pontificibus, praesertim a Leone XII, et a Pio VIII. fel. rec. in suis literis Encyclicis commendata, atque ab Illmo ac Revmo Joanne Carroll, Archiepiscopo Baltimorensi, una cum Episcopis aliis hujus Provinciae, in Conventu habito anno 1810, statuta fuerunt, semper prae oculis habeant: Biblia ab Acatholicis vitiata a suis ovibus arceant, et nonnisi ex probatis Versionibus, atque editionibus, Verbi Dei pabulum incorruptum illis desumere permittant. Statuimus igitur ut Duacensis Versio, quae in omnibus Ecclesiis quarum Fideles Anglice loquuntur recepta, et a praedecessoribus nostris usui fidelium merito proposita est, omnino retineatur. Curabunt autem Episcopi ut juxta exemplar probatissimum ab ipsis designandum, omnes tum Novi, tum Veteris Testamenti Duacensis Versionis editiones, in posterum, emendatissime fiant, cum adnotationibus, quae ex Sanctis Ecclesiae Patribus, vel ex doctis Catholicisque viris, tantum, desumptae sint.

X. Quum vehementer optemus, ut, quatenus fieri poterit, per nostram Provinciam accurate serventur quae salubriter in Rituali Romano praescripta sunt, utpote quae venerandae antiquitatis exemplo, et Apostolicae Sedis nituntur auctoritati; et ut tollantur abusus seu suppleantur omissiones ortae ex priorum temporum difficultatibus; injungimus omnibus Sacerdotibus in hac Provincia degentibus, ut studeant Ritualis regulas accurate servare. Eum in finem quaedam inde desumpta in memoriam revocamus:

*

XI. " Patrinos saltem in aetate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse maxime convenit. Sciant praeterea Parochi (quod et de Sacerdotibus omnibus qui baptismum administrant, intelligendum est) ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut haereticos: non publice excommunicatos, aut interdictos: non publice criminosos, aut infames: nec praeterea, qui sana mente non sunt: nec qui ignorant Rudimenta Fidei; haec enim Patrini, spirituales filios suos, quos de Baptismi Fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur. ,, (*Rit.Rom.*)

XII. De nominibus in Baptismo imponendis praescribit Rituale: " Quoniam iis qui baptizantur, tanquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur: curet (Sacerdos) obscoena, fabulosa, aut ridicula, vel inanium Deorum, vel impiorum Ethnicorum hominum nomina imponantur; sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur. ,,

XIII. Quando diversa tum Sanctorum, tum familiae Nomina in Baptismo infantibus tribuuntur, si Sacerdos censuerit expedire, in prima interrogatione omnia Nomina exprimat: in sequentibus tamen formis, et precibus Nomina vulgo dicta Christiana, tantum repetat. In libro autem Baptismatum, omnia Nomina recenseantur.

XIV. Missionariis, juxta Ritualis Romani praescriptum, et praedecessorum nostrorum

decreta, injungimus, ut in suis Ecclesiis libros habeant in quibus referant Baptisma, Confirmationes, Matrimonia, et Sepulturas; eosque Ordinario in sua visitatione exhibeant.

XV. Meminerint etiam Missionarii Rituale Romanum, et universalem Ecclesiae consuetudinem exigere, ut aqua in Baptismo adhibita fuerit benedicta in eum finem, vel Sabbato Sancto Paschae, vel Sabbato Pentecostes, vel alio saltem tempore ante Baptismi administrationem, forma in ipso Rituali praescripta. Curandum iis idcirco, ut Fontes Baptismales, *sub clavi*, in unaquaque Ecclesia, ubi Baptismi Sacramentum ordinarie ministratur, quamprimum erigantur: prope quos, omnia, quae ad administrationem hujus Sacramenti pertinent, nitide serventur.

XVI. Ex praeteritorum temporum difficultate, invaluit, in his regionibus, consuetudo Baptismum privatis in domibus administrandi. Cum igitur magnae gravitatis sit generalem legem in illis regionibus servandam statim ferre, cui contraria est consuetudo: etsi censemus curandum esse, quoad fieri potest, ut hoc Sacramentum in Ecclesia conferatur, tamen Episcoporum et Missionariorum judicio relinquimus, ut statuant quando sint urgendi fideles ut infantes ad Ecclesiam deferant, ut Baptismus iis conferatur.

XVII. Censemus Infantes Acatholicorum, quos ipsi parentes afferunt, baptizandos, quoties probabilis affulget spes Catholicae eorum educationis. Curandum autem omnino est ut Patrinus, vel Matrina, iique Catholici, ha-

beantur. Meminerit autem Sacerdos in mortis periculo, quotiescumque occasio se obtulerit, omnes infantes baptizari non solum posse, sed etiam debere.

XVIII. Quum, non sine necessitate atque utilitate, invaluerit in hac Provincia consuetudo eandem adhibendi formam in Baptismo Adultorum ac Parvulorum, ex cujus abrogatione plura, magnaque incommoda, judicio Praesulum, sequerentur: S. Sedi reverenter exponenda rerum adjuncta censemus, ut consuetudo jam invalescens adhuc permittatur.

XIX. Optant Praesules hujus Provinciae ut Benedictio mulieris post partum, non promiscue, atque nulla ratione habita puerperae dispositionis, neque extra Ecclesiam, vel locum ubi Sacrum fit, in posterum conferatur.

XX. Statuimus, juxta Ritualis Romani praescriptum, in Sacramentis administrandis, et in Defunctorum Sepultura, Sacerdotes omnino teneri ad adhibendam linguam Latinam: et, si censuerint expedire, explicationis causa, eorum quae recitant adjungere versionem lingua vernacula, eam tantum versionem adhibendam esse, quae fuerit ab Ordinario sancita. Ubicumque autem consuetudo aliqua invaluerit huic Decreto adversa, eam quamprimum abrogandam statuimus.

XXI. Statuimus Confirmationis Sacramentum administrandum esse nemini minori Septennio, nisi ob peculiares rationes, v. g. in mortis periculo.

XXII. Quandocumque Confirmatio plurimis administratur, statuimus Schedulas quasdam,

quibus nomina eorum qui confirmandi sunt inscribantur, a Pastore, vel Confessario unicuique dandas, quas Episcopo Sacramentum administraturo exhibeant.

XXIII. Statuimus Sacerdoti nulli, vi facultatum generalium sibi concessarum celebrandi in quocumque loco decenti, licere Missam celebrare in Aedibus privatis, nisi in Stationibus, et in iis Aedibus quas Ordinarius designaverit; aut dum, actu, Missionis exercitiis, procul ab aliqua Ecclesia, dat operam. Quod si Ordinarii alias concedant licentiam celebrandi in privatis Aedibus, ob speciales circumstantias, iis commendamus eam pro una tantum, vel altera vice, concedere.

XXIV. In divino Sacrificio celebrando detur opera diligenter, ut omnia Altarium Ornamenta, et Sacra Vasa sint munda: non foeda Corporalia, vel Purificatoria: non Vestes lacerae, vel indecentes: indusia vero privati apparatus sub Amictu et Alba lateant, ita ut non indecoro, vel mundano more appareant; nec quidquam Altari tremendo, vel Sacramentorum administratione indignum sit.

XXV. Vehementer hortamur Praesules, ut omni studio curent Confessionalia erigenda in omnibus Ecclesiis publicis hujus Provinciae; et, cum erecta fuerint, nemini Sacerdotum licebit Confessiones mulierum alio in loco excipere, sine speciali Ordinarii licentia. Hanc vero nunquam concedendam confidimus, praeterquam Sacerdotibus aetate provectis, vel infirmis, vel ob poenitentes surdas, vel aliis in casibus, in quibus ex hujus regulae observan-

tia gravia orirentur incommoda. Eam etiam conditionem semper adjiciendam volumus, ut nunquam Confessiones mulierum in privatis Aedibus, nisi per crates interpositas, et in loco patenti, quantum per loci rationem licebit, excipiantur.

XXVI. Pastores animarum monemus, ut sui officii memores omnem adhibeant solicitudinem ad rite disponendos fideles qui Sacramentum Matrimonii suscipere velint: nec se peccato immunes existiment, si temere quoslibet, manifeste indignos, jungant. Revocent igitur Fidelibus in memoriam Tridentini Concilii sapientissima hac in re monita, eaque servari curent. Ea etiam omnia quae a Praedecessoribus nostris in Synodo et Conventu antehac habitis, juxta S. Sedis et Conciliorum probatorum auctoritatem, sancita sunt, sedulo sequantur, pro prudente Religionis studio, Ordinarii uniuscujusque in sua Dioecesi statutis et jussis semper prae oculis habitis.

XXVII. Sacerdotibus omnibus curandum est ut Veste talari, et Superpelliceo, in omni sacro munere obeundo utantur. Iis etiam vehementer commendamus ut vestem talarem constanter, quatenus fieri possit, gerant: quod si eam induere peculiaria rerum adjuncta non sinant, ipsis omnino injungimus iis tantum uti vestibus, quae suo congruant Ordini, scilicet, quae nigri sint coloris, et omni inani ornatu careant, sintque ab omni mundana vanitate prorsus alienae.

XXVIII. Evitent diligenter Sacerdotes omnem illicitum Ludum: atque etiam ab omni-

bus quibuscumque Ludis abstineant, etsi in animi diversionem, qui scandalo esse possint.

XXIX. Sacerdotes omnes, quibus cura animarum commissa est, monemus muneris, quod sibi incumbit, populum sibi creditum edocendi; ideoque juxta Tridentini Concilii sancta Statuta, Dominicis, Festisque diebus, brevi, perspicuoque sermone, Audientium captui accommodato, eos Fidei Mysteriis instruant, et ad virtutum exercitium, et ad vitia fugienda, hortentur. Curent etiam ut, juxta ejusdem Synodi statuta, pueri rudes, iisdem diebus, aliisve opportunis temporibus, rudimenta fidei edoceantur. Nec omittant ipsi Pastores ea familiari sermone explicare.

XXX. Praesules hortamur maximopere, ut omnes Sacerdotes saepius moneant sui officii munerum: et ad quotidianam Meditationem, annuos Recessus, Collationes spirituales, Gratiarum Actiones post Missam, aliaque pietatis exercitia, prout sinunt cujuslibet Dioecesis circumstantiae, excitent.

XXXI. Quoniam maxime desiderantur libri Anglice conscripti, qui de Sacris Ritibus tractent, statuimus librum Caeremoniarum, qui Rituali Romano sit conformis, et Sanctae Sedis judicio subjiciendus, ex probatis operibus componendum, ut Sacerdotes, Clericique omnes per hanc Provinciam accurate calleant, et servent Ritus Ecclesiae universalis. Ei autem praemitti volumus explicationem eorumdem Rituum, ut Fideles sacris functionibus adsistere possint majori sensu, et aedificatione.

XXXII. Quoniam uniformitas etiam in rebus

minimis maxime optanda Ecclesiae semper visa est, statuimus Superpelliceum esse debere modestum, decorum, et sacris Functionibus conveniens. Statuimus etiam ut Birretum, quum Episcopis singulis visum fuerit morem illud gestandi in suas Dioeceses inducere, Romano Birreto sit conforme.

XXXIII. Quoniam multa incommoda jam orta sunt, et in posterum oritura videntur ex eo quod in diversis hujus Provinciae Dioecesibus, diversi Catechismi, et Libri precum adhibeantur, privata auctoritate editi; et quoniam uniformitas in iis maxime optanda est; curent Episcopi ut illi tantum Catecheseos Libri usurpentur qui cum eorum approbatione editi fuerint, aliis quibuscumque postpositis. Dabitur autem opera ut Catechismus componatur, qui circumstantiis hujus Provinciae magis accommodatus, Catholicam doctrinam in Catechismo Cardinalis Bellarmini expositam tradat, quique, post Sedis Apostolicae approbationem, edetur in communem Catholicorum usum. Moneant insuper fideles ut a precum Libellis, qui, sine Ordinarii approbatione a privatis quibuscumque in lucem editi, circumferuntur, abstineant.

XXXIV. Quoniam quamplurimos adolescentes ex Catholicis parentibus, praesertim pauperibus, ortos, in multis Provinciae hujus locis expositos esse, et adhuc exponi constat magno Fidei amittendae periculo, vel morum corruptelae, ob inopiam talium Magistrorum quibus tantum munus tuto committi possit, necessarium omnino censemus, ut Scholae insti-

tuantur, in quibus juvenes edoceantur Fidei, Morumque principia, dum litteris imbuuntur.

XXXV. Quum non raro plura reperiantur, in libris qui in Scholis plerumque adhibentur, quibus principia Fidei nostrae impugnantur, Dogmata nostra perperam exponuntur, et ipsa Historia pervertitur qua ratione, puerorum animi erroribus imbuuntur, in animarum damnum gravissimum: postulat tum Religionis studium, tum Juventutis recta Educatio, et ipsum Foederatae Americae decus, remedium aliquod tanto malo afferri. Ea de causa, statuimus quamprimum edendos in Scholarum usum, erroribus omnino expurgatos, atque judicio Episcoporum approbatos, libros, quibus nihil contineatur quod Catholicae Fidei odium, vel invidiam parere possit.

XXXVI. Insuper, sapientissimis monitis Summi Pontificis Leonis XII., fel. mem. ad Archiepiscopum Baltimorensem directis obsequentes, statuimus Societatem quandam ad disseminandos libros Catholicos instituendam, quae ex Praelatis hujus Provinciae, et aliis, quos sibi adsciscant, constet.

XXXVII. Confirmationem eorum omnium, quae in hoc nostro Concilio Provinciali decreta sunt, ab Apostolica Sede, cujus examini et judicio subjiciuntur, petendam statuimus. Postquam autem S. Sedis judicium nobis innotuerit, hortamur Praesules omnes hujus Provinciae ut Synodum Dioecesanam habeant, et executioni demandari curent ea quae S. Sedis auctoritate fuerint firmata.

XXXVIII. Statuimus denique proximum Con-

cilium Provinciale habendum esse post triennium, nisi gravi de causa Archiepiscopo videatur illud ultra differre.

✠ Ego Jacobus, Archiepiscopus Baltimorensis, definiens, subscripsi.

✠ Ego Benedictus Joseph, Bardensis Episcopus, definiens, subscripsi.

✠ Ego Joannes, Carolopolitanensis Episc., definiens, subscripsi.

✠ Ego Edwardus, Cincinnatensis Epis., definiens, subscripsi.

✠ Ego Joseph, Epis. S. Ludovici, et Admin. Apost. Neo-Aureliae, definiens, subscripsi.

✠ Ego Benedictus, Epis. Bostoniensis, definiens, subscripsi.

Ego Guilielmus Matthews, Vic. Apos., et Administrator Dioecesis Philadelphiensis, subscripsi.

Una cum Decretis supra descriptis, Patres Concilii Baltimorensis Epistolam miserunt ad SS. Pontificem, qua Sanctitati Suae supplicabant pro quibusdam Privilegiis, quae in ipsorum Dioecesibus necessaria esse videbantur. Sic porro scripserunt.

BEATISSIMO AC SANCTISSIMO PATRI

PIO VIII. PONTIFICI MAXIMO.

BEATISSIME PATER

Archiepiscopus Baltimorensis, una cum Episcopis Bardensi, Carolopolitanensi, Cincinna-

tensi, Sanctiludovicensi, Bostoniensi, et Vicario Generali Apostolico Philadelphiensi ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus humiliter exponit:

1. In omnes Foederatae Americae Septentrionalis Dioeceses a Missionariis usum inductum fuisse baptizandi Adultos ea forma quae in Rituali Romano ad Pueros baptizandos praescribitur, praetermissa ea quae in eodem Rituali pro Adultis adhibenda assignatur. Spectatis rerum adjunctis in quibus hic Missionarii versantur, habita etiam ratione frequentiae hujusmodi Adultorum Baptismi, usus praefatus difficile mutaretur. Nam fere semper desunt Clerici, aliique Ministri, qui ad majorem illam solemnitatem requiruntur, ritus etiam valde longior, tempus exigeret quod non semper Missionariis suppetat; tandem caeremoniae quaedam, ut prostrationes, signa crucis super oculos, os, et pectus facienda, scandalum parere possent, quando speciatim puellae, vel foeminae erunt baptizandae. Ideoque Sanctitatem Vestram humiliter precantur, ut auctoritate Apostolica permittere dignetur, quandocumque Baptismus in nostris hisce regionibus Adultis erit administrandus, Ritus ad baptizandos Infantes, in Rituali Romano praescriptus, possit adhiberi.

2. Quum Missionariis ad Sacramenta in nostris hisce regionibus administranda Fidelibus in locis maxime inter se dissitis commorantibus, non raro centum, ducentorum, trecentorum passuum millium spatium percurrendum esset, cumque nullae essent, vel saltem paucis-

simae Ecclesiae, ubi Baptismales fontes potuissent asservari, Sacramentum Baptismi aqua communi, cum illud alibi quam in Ecclesiis administrandi sese dabat occasio, conferre consueverunt. Circumstantiis nunc saltem in partem mutatis, decretum est in Provinciali Synodo, ne in posterum, excepta urgente necessitate, aqua communi Baptismus administretur; Attamen, cum in omnibus Dioecesibus adhuc longum spatium a Missionariis percurrendum sit, et in pluribus regionibus nulli sint Fontes Baptismales, nullae Ecclesiae, valde difficile, ac vix possibile Missionariis esset aquam Sabbatis Sancto, vel Pentecostes benedictam ex fontibus ubi asservatur desumere, et secum circumferre; ideoque Sanctitatem Vestram praecantur Archiepiscopus et Episcopi praedicti, ut facultatem Missionariis hujus regionis concedere dignetur benedicendi aquam Baptismalem ea breviori formula, qua Missionariis Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III. uti concessit. Atque haec ex Rituali Limae impresso anno 1797. desumpta, subnectitur.

Benedictio Fontis seu Aquae Baptismalis.

" Exorcizo te, creatura aquae, in nomine Dei Patris omnipotentis ✠ et in nomine Jesu Christi ✠ Filii ejus Domini nostri, et in virtute Spiritus ✠ Sancti. Exorcizo te, omnis virtus adversarii diaboli: ut omnis phantasia eradicetur, ac effugetur ab hac creatura aquae, et fiat fons aquae salientis in vitam aeternam, ut qui ex ea baptizati fuerint, fiant Templum

Dei vivi, et Spiritus Sanctus habitet in eis in remissionem peccatorum : in nomine Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et saeculum per ignem. Amen. „

Oremus.

" Domine Sancte, Pater Omnipotens; aeterne Deus, aquarum Spiritualium Sanctificator, Te suppliciter deprecamur ut hoc ministerium humilitatis nostrae respicere digneris; et super has aquas, abluendis et vivificandis hominibus praeparatas, Angelum Sanctitatis emittas, ut peccatis prioris vitae ablutis, reatuque deserto, purum sacrato Spiritui habitaculum regenerationibus procuret. Per Christum Dominum nostrum. Amen. „

Infundat deinceps Sanctum Oleum in aquam in modum Crucis, dicens :

" Conjunctio Olei unctionis, et aquae Baptismatis sanctificetur, et foecundetur. In nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti. Amen. „

Deinde Chrisma aquae infundat, in modum Crucis, et dicat :

" Conjunctio Chrismatis Sanctificationis et Olei unctionis et aquae Baptismatis, Sanctificetur et foecundetur. In nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti. Amen. „

Denique dicat, benedicens ipsam aquam:

" Sanctificetur et foecundetur Fons iste, et

ex eo renascentes: in nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus Sancti. Amen. „

3. Tandem, quum ob locorum distantiam, operariorumque penuriam valde difficile, et aliquando etiam impossibile est, ut Sacerdotes possint audire confessiones fidelium, eosque disponere ad debitam receptionem Sacramenti Eucharistiae, intra quindenam Paschalem, Archiepiscopus et Episcopi praedicti humiliter petunt Sanctitatem Vestram ut Consuetudinem per hasce regiones olim inductam (ex Apostolico, uti creditur, Indulto) prorogandi tempus ad satisfaciendum praecepto Communionis Paschalis, Auctoritate Apostolica approbare: atque a prima Dominica Quadragesimae ad Dominicam usque Trinitatis, prudenti arbitrio Ordinarii, extendere dignetur.

Datum Baltimori, anno Reparatae Salutis 1829 *die vero* 24. *Octobris.*

De mandato Illustrissimi Archiepiscopi, ac RR. Baltimorensis Provinciae Praesulum.

Edwardus Damphoux, S.T.D.
Concilii Provin. Balt. Secretarius

Benigne concessit SS. Pontifex privilegia supra commemorata, ut sequentia decreta testantur.

DECRETUM

Sacrae Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habitae die 28. *Junii, Anno* 1830.

Cum in Sacra Congregatione Generali de Propaganda Fide habita die 28. Junii Anno 1830.

referente Emo ac Rmo Domino Petro S. R. E. Cardinali Caprano expositum fuerit RR. PP. DD. Archiepiscopum Baltimorensem et Episcopos Dioecesum Foederatarum Americae Septentrionalis Provinciarum in Synodo Provinciali Baltimorensi, Mense Octobri Anno 1829. celebrata, congregatos, per supplicem libellum Romam missum SSmum Dominum Nostrum precatos esse, ut suprema auctoritate sua concederet, servari Consuetudinem in iis regionibus jam obtinentem baptizandi Adultos ea forma quae in Rituali Romano ad baptizandos pueros praescribitur, praetermissa ea quae in eodem Rituali pro Adultis baptizandis praescripta est: Sacra Congregatio, rerum ac locorum adjunctis mature perpensis, censuit ac decrevit supplicandum SSmo D. N. pro gratia ad viginti annos, attenta consuetudine jam vigente, Missionariorum inopia, et temporis angustiis, in quibus Missionarii versantur, ut ceteris Sacri Ministerii officiis fungi possint.

Hanc autem Sacrae Congregationis sententiam, SS. D. N. Pio, Div. Prov. PP. VIII. relatam per R. P. D. Castruccium Castracane, Sac. Cong. Secretarium, Sanctitas Sua, in audientia diei 26. Septembris 1830. benigne approbavit, et facultates necessarias, atque opportunas ad memoratam formam in Baptismo Adultorum adhibendam, ad viginti annos impertita est.

Datum Romae, ex Aed. dic. S. Congregat. die 16. Octobris 1830.

D. Maurus Card. Cappellari Pref. P.

C. Castracane Sec.

BEATISSIME PATER.

" Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi Foederatarum Americae Septentrionalis Provinciarum in Synodo Provinciali Baltimorensi, Mense Octobri Anno 1829. celebrata, congregati, Sanctitati Vestrae exponunt valde difficile esse in permagna locorum distantia Sacerdotes ad Baptisma conferendum aquam Sabbatis Sancto et Pentecostes benedictam, ex fontibus ubi asservatur desumere, et secum circumferre; Quare Sanctitatem Vestram precantur, ut facultatem Missionariis Americae Septentrionalis concedere dignetur benedicendi aquam baptismalem ea breviori formula, qua Missionariis Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III. uti concessit, quaeque in Rituali Limae anno 1797. impresso, refertur. „

DECRETUM

Sacrae Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habitae die 28. *Junii, Anno* 1830.

Cum in Sacra Congreg. Generali de Propaganda Fide habita die 28 Junii Anno 1830. referente Emo ac Rmo Domino Petro S. R. E. Cardinali Caprano, actum fuerit de petitione superius exposita, quae RR. PP. DD. Archiepiscopi Baltimorensis, et Episcoporum Foederatarum Americae Septentrionalis Provinciarum nomine facta est, eadem Sacra Congregatio censuit ac decrevit supplicandum SS.

D. N. ut petitam facultatem concedere dignaretur.

Hanc autem Sacrae Congregat. sententiam SSmo Domino Nostro Pio, Div. Prov. PP. VIII., relatam per R. P. D. Castruccium Castracane, Sac. Congreg. Secretarium, in Audientia diei 26. Septembris, anno 1830. Sanctitas Sua benigne probavit, et facultatem, de qua agitur, impertita est.

Datum Romae, ex Aed. Sac. Congreg. die 16. Octobris 1830.

D. Maurus Card. Cappellari Pref.P.
C. Castracane Secr.

DECRETUM

Sacrae Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habita die 28. Mensis Junii anno 1830.

Cum in Sacra Congregatione Generali de Propaganda Fide habita die 28. Junii anno 1830. relatus fuerit supplex libellus ab RR. PP. DD. Archiepiscopo Baltimorensi et Episcopis Foederatarum Americae Septentrionalis Provinciarum in Synodo Provinciali, mense Octobri anno 1829. celebrata, congregatis, exaratus, quo SSmum Dominum Nostrum precabantur, ut, habita ratione Sacerdotum inopiae, locorum distantiae, et Consuetudinis jam vigentis, facultatem concederet, pro omnibus illis Dioecesibus, prorogandi tempus ad satisfaciendum praecepto Communionis Paschalis a

Prima Dominica Quadragesimae ad Dominicam SSm̃ae Trinitatis inclusive: eadem Sacra Congregatio, referente Em̃o ac Rm̃o D. Cardinali Petro Caprano, censuit ac decrevit supplicandum SS. Domino Nostro pro gratia.

Hanc autem Sacrae Congregat. sententiam SSm̃o Domino Nostro Pio, Div. Prov. PP.VIII. relatam per R. P. D. Castruccium Castracane, Sacrae Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua, Audientia diei 26. Septembris 1830. benigne approbavit, et petitam facultatem concessit.

Datum Romae ex Aed. dic. Sac. Congregat. die 16. Octobris 1830.

D. Maurus Card. Cappellari Pref. P.

C. Castracane Secr.

CONCILIUM II. PROVINCIALE

BALTIMORI

HABITUM MENSE OCTOBRI ANNO 1833. A DIE 20. USQUE AD 27. EJUSDEM MENSIS.

ACTA ET DECRETA CONCILII.

Ex litteris convocationis Illm̃i ac Rm̃i Domini Jacobi Whitfield, archiepiscopi Baltimorensis, Baltimori convenerunt Praesules quorum nomina sequuntur, qui sederunt juxta ordinem consecrationis suae.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus archiepiscopus Baltimorensis Jacobus Whitfield, consecratus die 25. Maii 1828.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Joannes Baptista David, episcopus Mauricastrensis, in partibus infidelium, et coadjutor Illm̃i ac Rm̃i Domini Benedicti Josephi Flaget episcopi Bardensis, consecratus die 15. Augusti 1818.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Joannes England, episcopus Carolopolitanus, consecratus die 21. Septembris 1820.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Josephus Rosati, episcopus sancti Ludovici, consecratus die 25. Martii 1824.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Benedictus Fenwick, episcopus Bostoniensis, consecratus die 1. Novembris 1825.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Joannes Dubois, episcopus Neo-Eboracensis, consecratus die 29. Octobris 1826.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Michael Portier, episcopus Mobiliensis, consecratus die 5. Novembris 1826.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Franciscus Patritius Kenrick, episcopus Arathensis in partibus infidelium, et coadjutor episcopi Philadelphiensis, consecratus die 5. Iunii 1830.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Fredericus Résé episcopus Detroitensis consecratus die 5. Octobris 1833.

Illm̃us ac Rm̃us Dominus Joannes Baptista Purcell episcopus Cincinnatensis, consecratus die 13. Octobris 1833.

Dubium quidem ortum fuerat utrum Rm̃o episcopo David coadjutori episcopi Bardensis votum definitivum jure competeret, et inter episcopos Provinciales sedere deberet; Patribus autem visum est utrumque jure ei competere, quum S. C. rituum ita censuisse referatur *apud* Ferrarium, verbo *coadjutor*, in casu episcopi Famaugustani, coadjutoris episcopi Veronensis.

Rm̃us episcopus Kenrick, coadjutor episcopi Philadelphiensis cum plena potestate ad regendam et gubernandam Dioecesim Philadelphiensem, sedit juxta ordinem promotionis suae; Patribus, unanimi consensu, censentibus votum definitivum ei jure competere, quum jurisdictionem omnem in Dioecesim Philadelphiensem, ab episcopo Philadelphiensi in eum Apostolica Sedes transtulerit.

Aberat Illm̃us ac Rm̃us Benedictus Josephus Flaget, episcopus Bardensis, qui ob infirmam valetudinem longum iter conficere non valuit.

Officiales Concilii, proponente Illm̃o ac Rm̃o

archiepiscopo et Patribus assentientibus, electi sunt.

Illm̃us ac Rm̃us Episcopus Bostoniensis, et admodum Reverendus Ludovicus R. Deluol, Vic. Generalis dioecesis Baltimorensis, Promotores.

Reverendus Dominus Joannes Baptista Ludovicus Eduardus Damphoux, Rector ecclesiae metropolitanae Baltimorensis, et Rev. Dominus Joannes Hockyns, Secretarii.

Rev. Dominus Joannes Joseph Chanche Vice-Praeses Collegii Sanctae Mariae Baltimorensis et Dominus Henricus H. Burgess Magistri caerimoniarum; postremo Rev. Dominus Joannes Randanne et Rev. Dominus Petrus Fredet, cantores nominati sunt.

Theologi consultores admissi sunt spectatissimi sacerdotes infra descripti:

Admodum Reverendi PP. Guillelmus M. Sherry Provincialis Societatis Jesu, et Nicolaus D. Young, Dominicanorum in foederatae Americae provinciis Provincialis.

Admodum Rev. Joannes Tessir, Vic. Generalis Archidioecesis Baltimorensis.

Admodum Rev. Ludovicus R. Deluol, Vic. Gen. et Seminarii Sanctae Mariae Baltimorensis superior.

Rev. I. B. L. E. Damphoux, Archiep. Baltimoren. Secretarius.

Rev. D. Augustus Jeanjean, e Dioecesi Neo-Aureliae.

Rev. D. Samuel Eccleston, Praeses Collegii Sanctae Mariae Baltimorensis ab Archiep. designatus theologus.

Rev. D. Ludovicus Debarth ab Episcopo Mauricastrensi designatus theologus.

Rev. D. Andreas Byrne ab Episcopo Carolopolitano adductus theol.

Rev. D. Joannes Odin, ab Episcopo Sancti Ludovici adductus theol.

Rev. D. Joannes I. Chanche ab Episc. Bostoniensi designatus theol.

Admodum Rev. D. Joannes Power, ab Episcopo Neo-Eboracensi adductus theologus.

Rev. D. Petrus Mauvernay ab Episcopo Mobiliensi adductus theol.

Rev. D. Ioannes Hughes ab Episcopo Arathensi adductus theologus.

Rev. D. Guillelmus Matthews ab Episcopo Detroitensi designatus theologus.

Rev. D. Simon Bruté ab Episcopo Cincinnatensi designatus theolog.

Anno Domini millesimo octingentesimo trigesimo tertio die vero vigesima Octobris, quae fuit dominica, habita est prima Sessio solemnis in ecclesia metropolitana. Missam de Spiritu Sancto celebravit Illm̃us ac Rm̃us Archiepiscopus, considentibus ex utraque chori parte episcopis mitra et pluviali indutis, sacerdotibus juxta cancellos in orbem alba et casula ornatis Post missam solemnem habita est concio ab Illm̃o ac Rm̃o Episcopo Carolopolitano, qua finita, quae in pontificali praescribuntur accurate servata sunt. Fidei professionem juxta formulam a Pio V, praescriptam emiserunt episcopi qui priori concilio non adfuerant.

Durante concilio, congregationes, bis singulis per hebdomadam diebus, habitae sunt, epi-

scopis ab hora 9. usque ad meridiem in aedibus archiepiscopi convenientibus una cum promotoribus et secretariis; in ecclesia vero metropolitana ab hora 4. post meridiem ad horam sextam, omnibus theologis consultoribus adstantibus. Ut autem faciliori, expeditiorique negotio mens theologorum innotesceret de quaestionibus in concilio tractandis, visum est Patribus eas examini variarum congregationum subjicere quae ad ipsos, ea quae de his sentiebant, retulerunt.

Die 24. Octobris missam solemnem defunctorum celebravit Rm̄us Episcopus Sancti Ludovici pro episcopis Cincinnatensi et Neo-Aurelianensi, qui, ab ultimo provinciali concilio, e vita migrarunt, eorumque orationem funebrem habuit Rm̄us D. Joannes B.Purcell prioris successor. Deinde vero secunda sessio publice habita est, prout in pontificali statuitur.

Die vero 27. Octobris, Praesules, sacerdotes, clerusque omnis solemni supplicatione circa metropolitanam ecclesiam processerunt, deinceps missa solemnis ab Episcopo Bostoniensi est celebrata. Concio post missam habita est ab Episcopo Carolopolitano, et cetera quae in Pontificali praescribantur, peracta sessione tertia et ultima.

Quae sequuntur decretis, Patres subscripserunt.

I. Statutum est supplicandum esse Sanctissimo Domino Nostro Gregorio PP. XVI., pro erectione novae sedis episcopalis Vincennopoli, in Provincia *Indiana*.

II. Statutum est supplicandum Sanctae Se-

di, ut sublata Dioecesi *Richmond*, tota *Virginiae* Provincia Archidioecesi Baltimorensi iterum adjungatur.

III. Quum Sacra Congregatio de Propaganda Fide demandaverit episcopis ut inquirerent et referrent quinam sint singularum Dioecesum limites, humiliter S. Congregationi referendum duxerunt.

Archidioecesis Baltimorensis complectitur totam provinciam *Marylandiae* cum *Districtu* (uti dicitur) *Columbiae*, cui etiam Provincia *Virginiae* quae impraesentiarum Dioecesim *Richmond* constituit, ex concilii sententia videtur adjungenda.

Dioecesis Philadelphiensis complectitur totam Provinciam *Pensylvaniae* una cum Provincia *Delaware* et parte occidentali Provinciae *New Jersey* quae olim vocabatur *West Jersey*.

Dioecesis Neo-Eboracensis complectitur Provinciam ejusdem nominis una cum parte orientali provinciae *New Jersey*, olim dicta *East Jersey*.

Quum autem antiqua divisio orientalis et occidentalis seu *East-et West Jersey*, jam in tabulis geographicis documentisque publicis negligatur, et limites episcopatuum Philadelphiensis et Neo-Eboracensis ea ex parte idcirco incerti evaserint, videtur Patribus supplicandum S. Sedi ut declaret comitatus *Hunterdon*, *Warren*, *Burlington*, *Gloncester*, *Salem*, *Cumberland*, *Cape May*, qui olim ad occidentalem Jersey pertinebant, episcopo Philadelphiensi in posterum censendos esse subjectos, ceteris comitatibus videlicet, *Sussex*, *Bergen*, *Morris*,

Essex, *Sommerset*, *Middlesex*, et *Monmouth* episcopatui Neo-Eboracensi adjunctis.

Dioecesis Bostoniensis complectitur Provinciam *Massachussetts*, una cum provinciis *Connecticut*, *Rhode Island*, *Vermont*, *New-Hamsphire* et *Maine*.

Dioecesis Detroitensis complectitur territorium *Michigan*, una cum territorio dicto *North Western*.

Dioecesis Cincinnatensis complectitur provinciam *Ohio*.

Dioecesis Sancti Ludovici complectitur Provinciam *Missouri*, una cum territorio dicto *Arkansas*, et donec alia erecta fuerit sedes episcopalis in territorio intra limites Statuum Unitorum quod ad occidentalem plagam fluminis Mississippi jacet, spirituali jurisdictioni episcopi Sancti Ludovici territorium illud subjectum remanet.

Dioecesis Bardensis complectitur provinciam *Kentucky* una cum provincia *Tennessee*.

Dioecesis Carolopolitana complectitur provincias tres, scilicet *Carolinam Meridionalem*, *Carolinam Septentrionalem* et *Georgiam*.

Dioecesis Neo-Aurelianensis complectitur provincias *Louisianae* et *Mississippi*.

Dioecesis Mobiliensis complectitur provincias *Alabamae* et *Floridarum*.

Quum autem nova Sedes episcopalis Vincennopoli in Provincia *Indianae* erigenda videatur, Patres censuerunt supplicandum Sedi Apostolicae ut tota Provincia *Indianae* una cum parte *Illinois* Dioecesim novam constituat, reliqua parte dioecesi Sancti Ludovici adjuncta. Quae

autem pars utrique adjungenda sit dioecesi, Patres sic exposuerunt: Videtur utriusque dioecesis limitem incipere debere a flumine *Ohio* prope castellum *Massae*, atque inde excurrere Septemtrionem versus una cum finibus orientalibus comitatuum, *Johnson*, *Franklin*, *Iefferson*, *Marion*, *Fayette*, *Shelby* et *Macon*: recta linea pergendo ad magna fluenta fluminis *Illinois* sita ad octo fere millia passuum supra oppidum *Ottawa* in comitatu *Lasalle*, et inde usque ad fines provinciae.

Quum autem apostolicae litterae quibus aliquarum ex dioecesibus jam constitutis limites definiuntur, non suppetant, supplicandum Summo Pontifici censuerunt Praesules, ut suprema sua auctoritate limites supra designatos sanciret.

IV. Quum ex litteris Emi Cardinalis Praefecti Congregationis de Propaganda Fide intellexerint Concilii Provincialis Patres gratissimum fore Sacrae Congregationi in Concilio Provinciali tractari de methodo quadam quae servari semper debeat in commendandis Sedi Apostolicae sacerdotibus ex quibus novus episcopus eligatur.

Censuerunt Patres oportere ut episcoporum totius provinciae, immo foederatae Americae, donec altera erecta fuerit provincia ecclesiastica, de singulis qui ad episcopatum promovendi videantur, exquiratur sententia. Id autem facillime fieri in Concilio Provinciali patet: quapropter episcopis quoties in concilium congregantur consulendum existimant, ut collatis inter se sententiis, idoneos et de Ecclesia

bene meritos sacerdotes, qui sedes tum forte vacantes impleant, proponant, sibique etiam si coadjutoris opera quis se indigere existimat, de eodem ex collegarum suffragiis et Sanctae Sedis auctoritate provideant. Ne autem contingat Sedem aliquam vacare dum nulla futura est copia proxime habendi concilii, suadent Patres singulis episcopis ut nomina trium quos idoneos judicent dioecesis regendae scripto mandata in scriniis suis servent, chartamque habeat sigillo munitam, exterius etiam ita nota obsignatam, ut Vicarius Generalis eam, ipsis defunctis, transmittere possit; duplexque etiam ejusdem exemplum habendum, quorum unum ad archiepiscopum, alterum ad episcopum propinquiorem, vel ad seniorem ex duobus episcopis propinquis mittatur. Scribet autem ad archiepiscopum episcopus propinquior, suasque animadversiones adjiciet: litteris autem illius episcopi acceptis, vel, si neglexerit scribere, rationabili elapso tempore, scribet archiepiscopus ad omnes episcopos, ne propinquiore quidem illo episcopo excepto, et nomina illa cum suis animadversionibus transmittet, aliorum etiam nominibus adjectis, si illi, quos episcopus ante obitum designavit archiepiscopo, ipsi haud idonei videantur. Post acceptas archiepiscopi litteras, omnes episcopi ad S. Congregationem scribent, suas sententias et suffragia de tribus illis, vel sex ad summum exposituri. Vacante vero Sede Metropolitana, litterae Vicarii Generalis ad seniorem suffraganeum dirigendae sunt, qui ad ceteros episcopos, prout supra, scribet. Quod si nulla

charta nomina illa habens in scriniis defuncti episcopi vel alias reperiatur, Vicarius Generalis episcopum propinquiorem, vel seniorem ex duobus propinquis, ea de re statim monebit, ut episcopus ille propinquior tria proponat nomina, pari ratione, ad archiepiscopum et episcopos ceteros, et ad Sac.Congregationem transmittenda. Quod si neglexerit episcopus propinquior intra tempus rationabile tria nomina proponere, archiepiscopus ipse ad episcopos omnes scribet, tresque nominabit, de quibus episcopi ad Sacram Congregationem suas sententias exponent.

In seligendis autem sacerdotibus ad tantum gradum provehendis, sequentes regulas prae oculis habendas censuerunt Patres:

Nulli episcopo invito dandum esse coadjutorem, nisi collegarum judicio Sanctae Sedi probato, ipse episcopus jam non sit regimini idoneus; coadjutorem autem debere ab episcopo cui datur seligi Collegis assentientibus: idcirco nomina tria eorum ex quibus episcopus coadjutorem eligendum vult ad archiepiscopum et episcopos ceteros et ad Sacram Congregationem transmittet. Si autem intra tres menses post episcopi obitum Concilium Provinciale habendum sit, expectandum erit donec Patres convenerint antequam ad S. Congregationem scribantur.

V. Censuerunt Patres saluti Indorum (qui extra provincias foederatas et territoria jam designata, atque omnium quae hactenus erecta sunt, dioeceseon limites, constituendi sunt ex civilis potestatis auctoritate) prospiciendum,

eorum curam Societati Jesu demandando: quapropter Sanctam Sedem implorandam duxerunt ut haec eis missio concredatur.

VI. Nigrorum etiam hominum, qui in *Liberiam* Africae Coloniam ex his regionibus migrant, saluti Patres consulendum ducentes, Apostolicam Sedem supplicant ut missio in eam regionem sub cura Patrum Societatis Jesu instituatur.

VII. Rm̃is episcopis Sancti Ludovici et Bostoniensi munus a Patribus demandatum est concinnandi, et hujus concilii nomine et auctoritate in lucem edendi Ritualis Romani accuratam editionem, necnon ejusdem breve exemplar, in usu missionariorum, atque utrisque editionibus, in modum Appendicis adjungendi modificationes hucusque a Sancta Sede concessas, una cum versione, vernacula lingua, eorum quae praedictis Praesulibus vertenda esse visa fuerint.

VIII. Episcopis commendant Patres, ut omni studio curent Seminaria in suis dioecesibus, juxta Tridentinorum Patrum decreta, erigere; eamque, quatenus locorum adjuncta patiuntur, in omnibus sequi formam, quam ipsi Tridentini Patres praescribunt: fidelium autem studium saepius episcoporum hortationibus accendendum duxerunt, ut eleemosynam in opus adeo ecclesiae profectui necessarium liberaliter conferant.

IX. Visum est Patribus munus seligendi, componendi, vel corrigendi libros in catholicorum collegiorum scholarum praesertim usum, et ut ab omni errore contra fidem expurgati

in lucem edantur curandi, committere Praesidibus pro tempore existentibus trium collegiorum in archidioecesi Baltimorensi, nempe Sanctae Mariae Baltimorensis, Sanctae Mariae apud Montes, et Collegii Georgiopolitani. Sanxerunt etiam Patres, ut hi libri cum approbatione duorum saltem ex Praesidibus praedictorum collegiorum atque ex auctoritate archiepiscopi Baltimorensis typis mandentur, operam omnem se adhibituros pollicentes ut in collegiis, scholis, et ubique apud fideles recipiantur.

X. Ne vagi, ignoti, pravique sacerdotes sacra aggrediantur munera cum offensione fidelium, revocandas esse facultates, quas communi quodam pacto episcopi sibi invicem in Conventu quodam anno 1810. habito largiti sunt, censuerunt Patres: ideoque in posterum neminem ex sacerdotibus vi illius pacti posse *jurisdictionem* exercere, vel sacrum aliquod aggredi munus, absque Ordinarii auctoritate.

XI. Statuerunt Patres proximum Concilium Provinciale habendum esse Dominica tertia post Pascha, anno Domini 1837.

Haec omnia nobis visa sunt, et consensu communi probata et firmata in Sessione solemni habita in ecclesia metropolitana Baltimorensi die 27. octobris anno Domini 1837.

✠ Ego Jacobus archiep. Baltim. definiens, subscripsi.

✠ Ego Joannes Baptista episcopus Mauricastrensis in partib. infid. et coadjutor episcopi Bardensis definiens, subscripsi.

✠ Ego Joannes episc. Carolopolit., definiens, subscripsi.

✠ Ego Benedictus, episc. Bostoniensis, definiens, subscripsi.

✠ Ego Joannes episcopus Neo-Eboracensis, definiens, subscripsi.

✠ Ego Michael episcopus Mobiliensis, definiens, subscripsi.

✠ Ego Franciscus Patricius episc. Arathensis, in partibus infidelium, et coadjutor episcopi Philadelphiensis, definiens, subscripsi.

✠ Ego Fridericus episc. Detroitensis, definiens, subscripsi.

✠ Ego Joannes Bapt. episc. Cincinnatensis, definiens, subscripsi.

Ego infrascriptus Secretarius Concilii Baltimorensis Provincialis secundi, testor acta et decreta supra memorata, juxta exemplar ab ipsis Praesulibus propria manu subscriptum, fuisse expressa, atque eidem in omnibus conformia reperiri.

E. Damphoux.

EPISTOLA

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

De Synodi II. Baltimorensis Provincialis confirmatione.

Illm̃e ac Rm̃e Domine.

Perspicuum novumque Amplitudo Tua et Episcopi Foederatae Americae Dioecesum ediderunt testimonium singularis quo praestant erga religionem amoris, alterum provinciale Concilium praeterito mense Octobri Baltimori celebrando. Ea enim omnia quae ibi gesta, ac statuta sunt ex studio profecta esse intelliguntur, quo omnes incensi estis Ecclesiae utilitatis procurandae. SSm̃us D. Noster Gregorius PP. XVI. scriptis a se ad vos litteris suis, quas huic Epistolae adjectas reperietis, id auctoritate sua testatum voluit. Nunc meum est Sacrae Congregationis nomine, ad vos scribere et vestrae virtuti iterum ex animo gratulari, et eos observantiae sensus confirmare, quibus vos omnes de Religione optime meritos jure prosequimur.

Venio autem ad ea, quae in Concilio illo pertractata, et Sedis Apostolicae judicio a vobis subjecta sunt. Equidem arbitror jam ad Amplitudinem Tuam pervenisse S. Congregationis epistolam die 17. Maii scriptam, qua Brevia Apostolica continebantur de Sedis Episcopalis Vincennopolitanae erectione, deque R. P. D. Simonis Bruté ad illum Episcopatum electione.

His litteris nunc adjectam accipies SSmi D. N. Gregorii PP. XVI. Bullam Apostolicam, qua Dioecesum omnium in America Foederata existentium limites statuuntur. Ita omnis dubiorum occasio circa jurisdictionem a singulis Episcopis exercendam penitus auferetur.

Quod pertinet ad spiritualem curam gerendam missionum ad Indos, qui extra provincias foederatas, et territoria jam designata, atque omnium quae hactenus erectae sunt Dioecesum limites ex civilis potestatis auctoritate constitui debent, placuit S. Congregationi Patribus Societatis Jesu tale negotium esse committendum. Ita quoque placuit nigrorum hominum qui ex istis Regionibus in *Liberiam* Africae Coloniam migrant, spiritualem curam eidem Societati Jesu commendandam esse. Egimus utraque de re cum Rmo P. Societatis Jesu Generali Ministro, certumque habemus PP. Societatis omnem operam daturos esse, ut Vestra, et S. Congregationis Vota felicem exitum consequantur.

De methodo servanda in istarum Dioecesum episcopis eligendis, mitto ad Amplitud. Tuam Decretum Sacrae Congregationis jussu et auctoritate editum. Curabis ut ad singulos foederatae Americae Episcopos ejusdem decreti exemplar mittatur, ut omnes in tam gravi negotio normam tenendam agnoscant.

Denique, ut par erat, amplissimis laudibus Sacra Congregatio prosequuta est initum ab Amplitudine Tua et Episcopis Collegis Tuis consilium de nova facienda Ritualis Romani editione, deque libris componendis qui ad in-

stitutiones Philosophicas, et Theologicas tradendas in scholis adhibeantur. Erit vero S. Congregationi gratissimum tum Ritualis, tum librorum de quibus sermo est exemplar, postquam editum fuerit, recipere.

Praecipua haec sunt, quae circa ecclesiastica negotia in Concilio Baltimorensi Provinciali secundo pertractata S. Congregationis nomine Tibi, ceterisque Episcopis Collegis Tuis significare debebam. Reliquum est, ut Amplitudini Tuae, ac memoratis RR. PP. DD. Episcopis Americae Foederatae fausta omnia precer, et D. O. M. exorem ut ad Ecclesiae utilitatem vos omnes diu incolumes, ac felices servet.

Amplitudinis Tuae

Romae ex Aedibus S. Congr. De Propaganda Fide die 26. Julii 1834.

Ad officia paratissimus
CAROLUS MARIA EPISCOPUS PRAENESTINUS
S. R. E. CARDINALIS, Praefectus.

Angelus Majus a Secretis.

Breve Epistolare Sanctissimi Domini Nostri Gregorii PP. XVI. ad Archiepiscopum Baltimorensem, et Episcopos ejus suffraganeos de Synodi II. Baltimorensis Provincialis celebratione.

Venerabilibus Fratribus Jacobo Archiepiscopo Baltimorensi, et ejus Suffraganeis.

GREGORIUS PAPA XVI.

Ven. Fratres Salutem, et Apostolicam Benedictionem.

Perlatae dudum ad Nos fuerant Epistolae Vestrae, una cum Decretis Concilii Provincialis proximo anno a Vobis celebrati, quae Auctoritati Nostrae Apostolicae obsequentissimo, ut par erat, animo subjecistis. Haec omnia expensa Nobis jubentibus sunt a Nostra Propagandae Fidei Congregatione, quae opportunum Vobis dabit circa illa responsum. Accipietis simul Apostolicas Nostras Litteras super nonnullis eorum, quae statuistis seu postulastis. Verum et voluimus nostrum erga Vos studiosissimum animum hac item Epistola declarare. Siquidem ex memorata Synodo, atque ex iis, quae ad Nos hac occasione scripsistis, mirifice confirmata est quae de vestro pro Dei honore, animarumque salute spectatissimo zelo, et singulari erga communem omnium Ecclesiarum Matrem ac Magistram Romanam Sedem obsequio Nobis jamdiu insita erat existimatio; eoque ipso auctam in Nobis

sensimus caritatem illam, qua Fraternitates Vestras effuse in Domino prosequebamur. Pergite itaque, ut facitis, Ven. Fratres; et quoniam justorum semita crescit usque ad perfectam diem, urgete alacriori quotidie sedulitate saluberrimam talentorum negotiationem quae est de animabus Christo lucrandis; vigilate super creditas Vobis Dominicae Vineae partes, plantate, rigate in spe ac patientia; nihil quidem vestris tribuentes viribus, sed omnia ad Ejus gloriam referentes, qui operatur in Vobis et velle et perficere pro bona voluntate. Ita de fructu pastoralis curae in multorum salutem amplificato gaudebitis, ac per bona opera certam vestram vocationem et electionem facientes, uberrimam accipietis in aeternitate mercedem. Ad Nos quod attinet, persuasum habetote, Ven. Fratres, auctoritatem et studia nostra nunquam, quantum cum Domino poterimus, esse Vobis defutura. Ac Fraternitatibus vestris novam semper virtutem ex Alto implorantes, pignus nostrae praecipue benevolentiae Apostolicam Benedictionem, cum creditis etiam fidei vestrae ovibus communicandam, peramanter impertimur.

Datum Romae apud S. Petrum die 23. Aprilis an. 1834. Pontificatus Nostri anno quarto.

Sanctissimi Domini Nostri Gregorii Papae XVI. literae Apostolicae quibus Diaecesium in Foederatis Americae Septemtrionalis provinciis limites definiti sunt.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Benedictus Deus, cujus misericordiae non est numerus et bonitatis infinitus est Thesaurus, Nos quidem amaritudinibus undique affici ac fluctibus sine intermissione jactari permittit, animo tamen despondere non patitur gaudiisque interdum spiritualibus dignatur cor Nostrum reficere ac dilatare ut alacriores effecti Apostolicae sollicitudinis curas ad remotissimas quoque Orbis Regiones impense conferamus, et quidquid orthodoxae fidei dilatationi, Pastorum tranquillitati et recto Christifidelium regimini aptius congruere conspicimus, id Apostolicae qua fungimur auctoritate statuamus et decernamus. Nobis sane quo felici successu Catholicae Religionis negotia in Provinciis foederatis Americae Septemtrionalis progrederentur jam tum plane innotuit, cum in minoribus constituti Congregationi Propagandae Fidei operam Nostram prius Consultoris officio deinde Cardinalis Praefecti munere impenderemus. Postquam vero ineffabili Dei bonitate, nullisque nostris suffragantibus meritis, ad Ejus vices in Terris gerendas qui Gloriosus regnat in Coelis

vocati fuimus, letiora etiam et indubia de Sacrosanctae Catholicae Fidei propagatione, deque Venerabilium Fratrum Episcoporum concordia, studio, et cura in pascendis ac regendis ovibus sibi commissis, divinoque cultu augendo, Nobis allata sunt testimonia; supra modum itaque laetitia perfundimur, ac Deo optimo maximo bonorum omnium Largitori debitas persolvimus gratias, simulque preces supplicationesque Nostras effundimus, ut qui coepit opus bonum ipse perficiat, gaudiumque Nostrum reddat plenum. Nos interea eorumdem Antistitum postulationibus obsecundare et Christifidelium utilitati, quantum Nobis ex alto datum est, prospicere volentes, limites Diaecesium in memoratis Regionibus existentium singillatim exscribendos putamus, ut Catholicae Religionis negotia laudabilibus in dies possint proficere incrementis, ac de profectu sanctorum ovium haurientium aquas in gaudio de fontibus Salvatoris fiat corona immarcescibilis Pastorum. Etenim ad aures Nostras pervenit ex plurium Sedium Episcopalium erectione haud longo annorum decursu expleta ob magnum quod accepit orthodoxa Fides in America foederata incrementum vetusta Dioecesum confinia evasisse minus accomodata vel incerta, proindeque ad omnem quoque dubitationis et anxietatis tollendam occasionem quae circa Jurisdictionis Ecclesiasticae exercitium, Venerabiles Fratres Episcopos ac Dilectos Filios Presbyteros in illa Vineae Domini parte tam naviter ac tam prospere adjuvante Domino laborantes perturbare, et vinculum charitatis quo in Domino colligantur abrumpe-

re possit, esse omnino necessarium ut certi locorumque conditioni congruentes illarum Dioecesum limites per Apostolicam Sedem quae divinitus super omnes alias Ecclesias jurisdictionis obtinet Primatum statuantur et describantur. Quapropter Nos qui rem universam Congregationi Venerabilium Fratrum S. R. Ecclesiae Cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositorum extendendam commisimus, eorumdem consilio adhaerentes, atque etiam Episcoporum votis in Synodo provinciali Baltimorensi mense Octobri superioris anni millesimi octingentesimi trigesimi tertii congregatorum annuentes, ex certa scientia, matura deliberatione, deque Apostolicae potestatis plenitudine ad Omnipotentis Dei gloriam, Deiparae laudem, ac Fidei Catholicae exaltationem limites Dioecesum in America foederata in hunc qui sequitur modum assignamus atque circumscribimus, eosque ab omnibus perpetuo ac inviolabiliter servari jubemus atque mandamus, nimirum Archidioecesis Baltimorensis complectetur totam Marylandiae Provinciam cum Districtu foederali Columbiae : Archiepiscopus propterea Baltimorensis Episcopalem Sedem Richmodensem donec aliter a S. Sede provideatur administratoris titulo procurabit, atque Dioecesis Virgin. Provinciam subjectam habebit : Dioecesis Bostoniensis comprehendet sex Provincias quae vulgo Nova Anglia nuncupantur, idest Massachusets, Maine, New Hampshire, Rhode-Island, Connecticut, Varmont : Dioecesis Novi Eboraci continebit Provinciam ejusdem nominis atque et Comitatus in Provincia New-Iersey

existentes, scilicet Sussex, Bergeu, Morris, Essex, Somerset, Midlesex, et Monmonth: Dioecesis Philadelphiae constabit ex Provinciis Pensylvaniae et Declaware una cum sequentibus Comitatibus in Provincia New-Jersey, hoc est Hunterdon, Warren, Burlingthon, Gloucester, Salem, Cumberland et Cape-May: Dioecesis Carolopolitana complectetur Provincias Carolinam Septentrionalem et Georgiam: Dioecesis Mobiliensis efformabitur ex Provinciis Alabamae et Floridarum: Dioecesis Novae Aureliae constituetur ex Provinciis Luisianae et Missisipii: Dioecesis Cincinnaten. continebit Ohio provinciam: Dioecesis Detroitensis comprehendet Territoria Michigan et Nord-Owest, seu North-Western: Dioecesis Bardensis habebit Provinciam Kentuky et Tennessee: Dioecesis S. Ludovici complectetur Provinciam Missisurii una cum Territorio dicto Arkansas, et donec aliud a S. Sede statuatur habebit quoque territorium ac Occidentalem plagam fluminis Missisipii: Dioecesis denique Vincennopolitana comprehendet Provinciam Indianae una cum parte Illinois cujus reliqua pars Dioecesi S. Ludovici adjungetur, ita quidem ut utriusque Dioecesis limites in Provincia Illinensi statuantur hoc modo, incipiendo a flumine Ohio quod ad meridiem dividit Kentuky ad Illinois et proprie a Castello Massa ducatur linea recta per fines Orientales Comitatuum Johnson, Francklin, Iefferson, Marion, Fayette, Shelby et Macon usque ad magna fluenta fluminis Illinois quae sunt ad octo millia passuum supra Oppidum Ottawa in Comitatu Lasalle, et hinc us-

que ad Septentrionalem Provinciae finem adeo ut pars Occidentalis lineae Provinciae Illinensis pertineat ad Dioecesim S. Ludovici; pars vero Orientalis ad Dioecesim Vincennopolitanam omnino spectet. Itaque Ven. Fratri Jacobo Archiepiscopo Baltimorensi quem in praesentium litterarum exequutorem eligimus et deputamus, per Apostolica scripta mandamus, ut ipse per se vel per alios viros Ecclesiastica dignitate insignitos ab eo subdelegandos hasce Nostras litteras ubi et quando opus fuerit, ac quoties ab iis quorum interest aut ab aliquo eorum fuerit requisitus, solemniter publicet et exequatur, ac omnia et singula in eis contenta faciat auctoritate Nostra ab omnibus ad quos spectat, et pro tempore spectabit inviolabiliter observari, atque ut tam ipse quam personae ab eo subdelegandae super quacumque oppositione in actu exequutionis quomodolibet oritura etiam definitive, et quacumque appellatione remota pronunciare libere ac licite possit atque valeat, contradictores quoslibet ac rebelles per sententias, censuras, poenasque Ecclesiasticas, aliaque juris et facti remedia compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis, plenam, et omnimodam facultatem concedimus atque largimur. Eidem vero Archiepiscopo Baltimorensi praecipimus ac mandamus ut singulorum actorum in harum litterarum executione conficiendorum exemplar authentica forma exaratum intra decem menses ab expleta ipsarum exequutione ad hanc Apostolicam Sedem transmittat illudque in Archivio Congregationis Propagandae Fidei asservari volumus. Praesentes

vero litteras semper ac perpetuo validas, et efficaces existere ac fore, nulloque unquam tempore subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, aliove quovis defectu etiam ex eo quod ii quorum interest seu interesse posset in futurum, cujusvis status, Ordinis, praeeminentiae ac Dignitatis sint, illis non consenserint, aut minime vocati et auditi fuerint, aut ex eo quod solemnitates ac quaecumque alia forsan servanda minime servata fuerint impugnari aut in controversiam vocari posse sed tamquam ex Pontificiae providentiae officio, ac motu proprio factas omnimoda firmitate existere, suosque plenarios et integros effectus sortiri, sicque ab omnibus censeri ac ita et non alias per quoscumque Judices Ordinarios vel Delegatos quavis auctoritate fulgentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi ac interpretandi facultate, judicari et definiri debere, et si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decernimus atque declaramus. Non obstantibus de jure quaesito non tollendo, aliisque Cancellariae Apostolicae regulis, nec non Apostolicis et Synodalibus Constitutionibus ceterisque etiam speciali et invidua mentione dignis in contrarium praemissorum editis, quibus omnibus hac vice dumtaxat et ad praemissorum effectum derogamus ac derogatum esse volumus. Hujusmodi autem litterarum transumptis seu exemplis et impressis manu Notarii publici subscriptis ac sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eamdem ubique locorum in judicio et

extra fidem praeberi volumus quae his praesentibus haberetur si originaliter exhiberentur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae circumscriptionis, assignationis, immutationis, concessionis, commissionis, mandati ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo trigesimo quarto, decimoquinto kalendas Julias Pontificatus Nostri anno quarto.

Loco ✠ Plumbi

Super quibus quidem litteris ego Notarius Apostolicus praesens transumptum confeci et signavi praesentibus DD. Germano et Damaso Testa testibus. etc.

Concordat cum originali. Alexander Macioti Officialis deputatus.

B. Card. Pro-Datarius

Ita est Carolus Battaglia Notarius Apostolicus.

De methodo servanda in Episcoporum diaecesium Foederatarum Americae Septemtrionalis Provinciarum electione.

DECRETUM.

S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitae die 18. *Martii* 1834.

Cum ad Religionis incrementum in foederatae Americae regionibus stabilius procurandum in primis conferat, ut Episcoporum dioecesum ibi statutarum electionis gravissimum negotium rite sancteque absolvatur, S. Congregatio de Propaganda Fide valde opportunum esse ad hoc consequendum existimans, ut certa methodus ubique in illis dioecesibus servanda statuatur, qua fiat ut Sedes Apostolica exploratam notitiam habere possit meritorum Sacerdotum, pro quibus commendationes afferuntur, in Generali conventu die 18. Martii anno 1834. habito, referente Emo et Rmo D. J. Antonio S. R. E. Cardinali Sala censuit ac decrevit in ea re esse servanda quae sequuntur.

Cum aliqua Sedes Episcopalis vacaverit, requirendum est Episcoporum omnium provinciae Ecclesiasticae suffragium de Sacerdotibus singulis, qui Sedi Apostolicae commendandi esse videntur pro nova Episcopi electione. Quoniam vero id in Concilio provinciali facillime, et accurate fieri potest, si intra tres menses ab obitu Episcopi, Concilium provinciale habendum est, expectanda erit Concilii celebratio antequam ad commendandos Sacerdotes qui

qui Episcopatu digni censentur, ad S. Congregationem scribatur. In concilio autem, collatis inter se sententiis Episcopi statuant, quos Sacerdotes S. Sedi commendent vere idoneos, et de Ecclesia benemeritos, qui Sedes vacantes obtineant, vel Coadjutoris officium suscipiant illius Episcopi qui auxilio Coadjutoris indigere censeatur.

Quod spectat vero ad casus quibus, prout superius statutum est, Concilii provincialis celebratio non ita proxima sit, ne Sedes Episcopalis aliqua diu vacet, primum hoc magnopere oppurtunum factu est, ut singuli episcopi *literas subscriptas*, et sigillo munitas duplici exemplo apud se habeant, quibus contineantur nomina trium saltem Sacerdotum quos idoneos arbitrentur ad dioecesim regendam: Eae autem literae ita exterius obsignari debent, ut adveniente Episcopi morte, Vicario Generali tradendae esse intelligantur: Vicarius vero Generalis alterum earum literarum exemplum ad Archiepiscopum, alterum ad propinquiorem vel ad seniorem ex duobus Episcopis propinquioribus deferendum curet. Eo literarum exemplo accepto Episcopus propinquior ad Archiepiscopum scribet, suasque animadversiones adjiciet. Epistola Episcopi propinquioris ad Archiepiscopum delata, vel si neglexerit is scribere, rationabili elapso temporis spatio, Archiepiscopus ad omnes Episcopos, ne propinquiori quidem excepto, scribet, et nomina illa cum suis animadversionibus communicabit, aliorum etiam nominibus additis, si illi quos Episcopus designaverat, Archiepiscopo idonei

minime videantur. Post acceptas Archiepiscopi literas, omnes Episcopi ad S. Congregationem sine mora scribent suas sententias, et suffragia de tribus illis, vel sex commendatis expositurí. Vacante Sede Metropolitana literae Archiepiscopi demortui nomina trium Sacerdotum designantis a Vicario Generali ad Episcopum propinquiorem, et ad suffraganeum Episcopum seniorem mittendae sunt: Episcopus autem senior suffraganeus faciet ea omnia quae de Archiepiscopo superius statuta sunt ubi agitur de Episcopi electione.

Quod si apud Episcopum, vel Archiepiscopum demortuum literae memoratae de trium Sacerdotum designatione non reperiantur, Vicarius Generalis Episcopum propinquiorem, vel seniorem ex duobus propinquioribus de ea re certiorem statim faciet, ut Episcopus propinquior tria designet Sacerdotum nomina in epistola ad Archiepiscopum mittenda: Archiep. ea accepta ad omnes Episc. scribet, et ea omnia fient, quae jam indicata sunt circa agendi rationem tenendam ubi literae Episcopi, aut Archiepiscopi Sacerdotum nomina ante mortem designantis fuerint repertae: Si Episcopus propinquior ad Archiepiscopum scribere neglexerit, Archiepiscopus ipse tria nomina Sacerdotum suffraganeis omnibus, propinquiori non excepto, designabit. Si agatur de Archiepiscopi electione, senior Episcopus suffraganeus faciet omnia quae in Episcopi electione, ab Archiepiscopo facienda esse decretum est. Quod pertinet ad electionem Coadjutorum excepto casu, quo Sedes Apostolica alia ratione agen-

dum esse statuerit, Episcopus qui Coadjutorem petit, nomina trium Sacerdotum Archiepiscopo et Episcopis suffraganeis significabit; supplicem libellum de ea re ad S. Congregationem mittet, et Archiepiscopus, et Episcopi S. Congregationi mentem suam de Coadjutore eligendo communicabunt.

Haec sunt quae in commendandis Sedi Apostolicae Sacerdotibus pro Faederatae Americae Episcoporum electione S. Congregatio servanda praescripsit. Ea vero decernens notum omnibus esse voluit, in literis de hac pertractantibus ad S. Sedem transmittendis nihil inveniri debere, quod electionem, nominationem, postulationem innuat, sed proprie dictam commendationem, ut etiam ex literarum forma pateat nullam in S. Sedem inferri obligationem eligendi aliquem ex commendatis: Salva enim manere debet et illaesa Sedis Apostolicae libertas in eligendis Episcopis: Commendationes vero lumen tantum et cognitionem S. Congregationi non autem obligationem afferent.

Datum etc. die 14. Junii 1834.

Ad officia paratissimus
CAROLUS MARIA EPISCOPUS PRAENESTINUS
S. R. E. CARD. Praef.

Angelus Majus a Secretis.

CONCILIUM III. PROVINCIALE

BALTIMORI

HABITUM MENSE APRILIS ANNO MDCCCXXXVII.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

GREGORIO PP. XVI.

Haud quidem fas esset Episcopis in Provincia Baltimorensi tertio Concilio congregatis, ex illo discedere, quin prius commune, et solemne testimonium ejus qua revera erga Apostolicam Sedem, Sanctitatemque Vestram, venerationis, obedientiae, et devotionis, afficiuntur, exhibeant. Hujus ergo debiti, nobis profecto omnibus, utpote amantissimis filiis quammaxime grati, solvendi gratia, hasce litteras mentis animique nostri, fortasse *non adeo*, ut vehementer optamus, fideles interpretes, Romam ad Sanctitatis Vestrae pedes mittimus, una cum Decretis, quae, Ecclesiarum nostrarum necessitatibus occurrentes, condenda censuimus. Haec Apostolicae Sedis judicio, ut par est, subjicimus; ut, si Sanctitati Vestrae probentur, necessaria sanctione firmata, optatum effectum feliciter consequantur. Pauca quidem decernenda judicavimus, sed praesentibus temporis, rerumque adjunctis accommodata; ejusque naturae, ut si, una cum praecedentium Provinciae nostrae Conciliorum statutis, fideliter serventur, gloriam Dei, animarum salutem, incrementumque Religionis, divinae gratiae auxilio, in nostris dioecesibus

omnino promoveant. Deum bonorum omnium datorem benedicamus oportet, quia fecit nobiscum misericordiam suam, atque ineffabili Providentia Ecclesias hasce nostras, sive nascentes, sive adhuc infantes, sive adolescentes, sive etiam jam adultas, scuto inexpugnabili potentiae suae protexit. Quo impetu, qua versutia, quoque conatu portae inferi adversus illas, apud nos incessanter pugnaverint, Sanctitatem Vestram minime latere arbitramur; Monasteria flammis adusta, mortuorum sepulcra violata, sacrarum virginum instituta, Cleri, populique catholici universi mores calumniis ad nauseam usque repetitis, et longe lateque innumeris imprudentissimis libellis diffusis, impetiti; sanctae matris Ecclesiae dogmata, doctrina, leges, ritus, disciplina, tum voce, tum scriptis, tum publice, tum private, tum libris, tum periodicis foliis impugnata, et a privatis hominibus, et a Societatibus eo fine institutis, ut pecunia, operaque sua Catholicae religionis profectum, quocumque modo fieri possit impediant. Haec omnia, Beatissime Pater, Ecclesiis nostris, in regionibus istis, certum, ultimumque exterminium minitari videbantur; sed non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum, et infirmatae sunt contra eos linguae eorum; laqueus, quem nobis paraverant, comprehendit eos, et inciderunt in foveam, quam fecerant; et nedum Sanctae Ecclesiae non nocuerunt, sed ad illius propagationem, et gloriam odio, invidia, calumniis, magis profuerunt,

quam si conatibus suis operam ad illius defensionem contulissent. Inde factum est, ut veritatem a sapientissimo magnoque Ecclesiae doctore Augustino jam proclamatam experti simus: novit Deus de bonis mala facere, quam mala nulla esse permittere. Dogmatum catholicorum veritatis, ecclesiasticaeque disciplinae sanctitatis assertores, et defensores invicti non defuerunt inter primi et secundi ordinis sacerdotes, qui ea tum voce, tum scriptis, propria luce, meridiana clariore, exponerent, probarent, vindicarent. Proindeque praejudicia multa evanuerunt, calumniae manifesto apparuerunt, veritas, erroribus fugatis, ut sol, nubibus dissipatis, post tempestatem splendidior apparuit, atque illis innotuit, ad quos fortasse nunquam secus pervenisset. Virgines sacrae, monasteria, collegia, aliaeque omnes tum ad juventutem in litteris, et pietate instituendam, tum ad opera charitatis erga aegrotos, orphanos, et pauperes exercenda, quae in nostris dioecesibus extant domus, omnipotentis et protegentis Dei auxilio suffultae, hostium invidiam, et conatus irritos expertae, nedum aliquid publicae aestimationis amiserint, a majore, sanioreque civium parte quam maximi fiunt, et venerationi habentur: illarum in dies numerus increscit, sicut et puellarum, atque puerorum, qui eorum curae, tum a catholicis, tum a protestantibus ipsis committuntur. Religiosorum quoque ordinum, Ecclesiasticarumque Congregationum, Societatis Jesu, Praedicatorum, Sacerdotum Missionis, Sancti Sulpitii, et SS. Redemptoris Com-

munitates, in hisce regionibus, velut granum sinapis, initio exiguas, feliciter crescere, stabilem, regularemque formam accipere, mirabiliter florescere, et undequaque Christi bonum odorem effundere, atque strenuam vineae Domini operam dare laetantes videmus. Numerus etiam ovium nostrarum multiplicatur in dies, tum naturali regiones nostras incolentium incremento, quod vix credi posset ab illis, qui id suis oculis non vident, tum magna catholicorum frequentia ex Europa in Americam advenientium, tum etiam frequentibus protestantium ad catholicam fidem conversionibus. Numerus etiam Ecclesiarum, parochiarum, seu, ut apud nos vocantur, Congregationum augetur ubique, multoque magis augeretur, sed heu! Beatissime Pater, numerus operariorum, quamvis etiam increverit, et in dies increscat, valde inferior est illi, quo opus est, longe impar necessitatibus animarum nostrae curae commissarum; et nemo est ex nobis, qui hac necessitate pressus, operariorum penuriae effectus religioni infaustos deplorare non cogatur. Denique, et sedium Episcopalium in hac nostra Provincia, Sanctitatis Vestrae, provida et sapienti ordinatione, auctus est numerus, atque nova dioecesis erecta jam experitur quantum ad religionis incrementum gratia Episcopali ordini, Dei misericordia, concessa, proficere possit. Re quidem vera nil felicius, nil optatius in foederatis Americae Septentrionalis provinciis religioni contingere poterat, quam sedium Episcopalium, quotquot nunc in ea reperiuntur erectio. Va-

stissimae, quae ad Occidentalem plagam, longe, lateque patent regiones, et in qua nunc quinque, Cincinnatensis scilicet, Bardensis, Detroitensis, Vicennopolitana, et Sanctiludovicensis dioeceses florescunt catholicis institutis, terra deserta, et invia, et inaquosa, et vasta, solitudines in iis, quae ad religionem spectant, remansissent, nisi Episcopales Sedes ibi erectae fuissent. His adducti rationibus, Sanctitatem Vestram supplices precati sumus, ut novas Episcopales Sedes erigere dignetur in statu Mississipi, et Tennessee. Remanent etiam, Beatissime Pater, ad Occidentalem plagam regiones immensae. Catholici, qui tum ex Europa in Americam transnavigant, vel ex antiquioribus ipsius Americae provinciis, novas sedes quaerentes, ad occidentales migrant, gressus dirigunt ad territoria, quae inter superiorem Mississipium, et *Missurium* flumen continentur. Tres tantum abhinc annis, civitas Dubuque nuncupata condi coepit, et jam frequentes incolas numerat. Hic etiam novam dioecesim creandam Sanctitati Vestrae humiliter insinuamus. Aliae etiam formandae fuissent, si numerus sacerdotum, quos Sanctitati Vestrae ad Episcopale munus obeundum commendare possumus, major fuisset. Necessitas quidem urget, periculum procul dubio in mora: nam experientia constat, in novis istis regionibus, Sedes Episcopales in ipsis novarum societatum incunabulis erectas, et facilius et securius Ecclesias aedificare, et religionem modis omnibus promovere posse, tum ob minora ex parte secta-

riorum obstacula superanda, tum ob exiguas expensas ad comparandos situs, terras, et praedia pro Ecclesiarum, Seminariorum et Collegiorum aedificatione et sustentatione. His omnibus mature consideratis, futurum speramus, ut apud Sanctitatem Vestram praecipitationis censuram consilium nostrum non incurrat; futurum etiam speramus, ut Sanctitas Vestra precibus nostris aurem benignam porrigat, atque nobis permittat, inter sacerdotum nomina, quos commendamus tanquam ad Episcopale munus idoneos, aliquos ex Regularibus, Congregationibusque inseramus. Nullatenus enim honori Cleri nostri saecularis derogare censemus, quum fatemur, ob exiguum horum numerum, ex communitatibus, sive regularibus, sive ecclesiasticis, aliquos commendandos: nullo enim nostro privato commodo adducti hoc humiliter petimus; solo Dei gloriae, et animarum salutis intuitu, id a nobis praestandum putamus. Agitur de munere Angelorum humeris formidando; agitur de testimonio a nobis juxta conscientiae dictamen dando; agitur tandem de Ecclesiae honore, de ordinis nostri decore, quae omnia Sanctitati Vestrae quam maxime cordi esse minime dubitamus. Si a regularium, vel ecclesiasticarum communitatum membrorum nominibus inter commendandos ad Episcopatum inscribendis nobis erit abstinendum, maximo Religionis detrimento, de Sedibus erigendis nil in posterum agendum erit, et etiam Sedes jam erectae vacantes relinquendae.

Ad Sanctitatis Vestrae pedes provoluti, in-

violabilem Sedi Apostolicae ex imo corde profitentur obedientiam, venerationem et obsequium.

Sanctitatis Vestrae

Obsequentissimi filii

✠ Samuel Archiepiscopus Baltimorensis
✠ Joannes Episcopus Carolopolitanus
✠ Joseph Episcopus S. Ludovici
✠ Benedictus Episcopus Bostoniensis
✠ Franciscus Patricius Episcopus Arathensis, et Coadjutor Philadelphiensis.
✠ Joannes Baptista Episcopus Cincinnatensis.
✠ Guido Ignatius Bolinensis Episcopus, et Bardensis Episcopi Coadjutor.
✠ Simon Episcopus Vincennopolitanus.
✠ Gulielmus Episcopus Oriensis, et Coadjutor Carolopolis.
✠ Antonius Episcopus Neo-Aurelianensis.

Baltimori die 22. Aprilis 1837:

DECRETA

Concilii Baltimorensis Provincialis tertii, habiti ab Illustrissimo, ac Reverendissimo Domino Samuele Eccleston, Archiepiscopo Baltimorensi, una cum Episcopis Foederatarum Americae Provinciarum, anno R. S. 1837. *mense Aprili.*

Decretum 1. Cum ex apostolico indulto consueverint plerumque Clerici saeculares ordinari, in his foederatis provinciis, titulo missionis, monemus Episcopos ut eos tantum, eo

titulo, ad sacros ordines evehant, qui idonei sacris missionibus videantur, vel alias religionis profectui, Episcopi judicio, inservituri, emisso prius jurejurando se perpetuo Missioni, cui deputantur, operam daturos.

2. Ne sacerdotes, cum sacri ordinis dedecore, mendicare, vel egestatem pati cogantur, Episcopos hortamur, ut fideles moneant muneris quo tenentur, eis praecipue, qui in verbo, et doctrina laborant, congruam sustentationem suppeditare. Quod si aegritudine, vel casu aliquo jam non valeant sacris fungi muneribus, ne afflictis addatur afflictio, curent ut ea subsidia, quae necessaria judicaverint, ipsis, a fidelibus, quibus inservierint, subministrentur. Si autem Congregatio, cui inservierit sacerdos aegrotus, vel alias impeditus, fuerit adeo inops, ut nequeat hujusmodi subsidia suppeditare, Episcopos hortamur ut, ea, qua fieri possit, ratione, aliorum sacerdotum, et fidelium charitatem, ad iis succurrendum, excitent. Cupimus autem maxime ut, in singulis dioecesibus, Episcopi, quamprimum commode potuerint, sacerdotum ipsorum adhibito consilio et opera, certum quemdam modum et stabilem statuant, quo infirmis, vel aetate provectis, vel alias impeditis, provideatur. Indignis autem sacerdotibus, vel qui legitimae suorum Episcoporum auctoritati repugnaverint, vel qui aes ad fundum hujusmodi generalem conferre recusaverint, hoc decretum prodesse nolumus.

3. Caeremoniale editum juxta Concilii Baltimorensis Provincialis primi decretum XXXI.,

in omnibus provinciis foederatis servandum volumus, ut rituum uniformitas ubique vigeat, et in omnibus S. Romanae Ecclesiae consuetudines aemulemur (a).

4. Ne fidelium pia voluntas suo fraudetur effectu, et quae Deo didicaverint, in Ecclesiae utilitatem, ad alios transferantur usus, monemus Episcopos, sacerdotes et alios omnes, penes quos bona sunt mobilia, vel immobilia, ad Ecclesiasticos usus data, ut ea, quae in singulis foederatis provinciis tutissima videbitur ratione, quamprimum curent ea, juxta leges civiles, usibus a donatoribus designatis servanda. Quod si quis Clericorum, vel Laicorum, hujusmodi bona a designatis usibus contra donatorum voluntatem averterit, se *in* poenas a Concilio Tridentino latas (Sess. XXII., c. XI. de Reform.) incurrere noverit.

5. Placuit ut Rituale edatur Romano *conforme*, adjectis in appendice quae ad aedificationem fidelium conducere visa fuerint, quod Baltimori edatur, auctoritate Illmi et Revmi Archiepiscopi, et ubique per foederatas provincias servetur: ne autem peculiares ritus cujusque arbitrio inducantur, districte vetamus ne sacerdotes a forma sibi in Rituali praescripta, consuetudinis obtentu, vel alio quocumque praetextu, discedant (b).

6. Cum grave fidelibus oriatur scandalum,

(a) N. Caeremoniarum liber, juxta praescriptum S.C. de Propaganda Romam missus, a SS. D. N. Gregorio PP. XVI. approbatus fuit.

(b) N. Ut Rituale ab Episcopo S. Ludovici in lucem edi possit concessum fuit a SS. D. N. Gregorio Papa XVI.

et Ecclesiastico ordini dedecus, dum causae ecclesiasticae ad civilia deducuntur tribunalia, hortamur omnes, quorum interest, ut controversias inter eos forte orituras, de rebus, vel personis ecclesiasticis, amice componant, vel saltem judicio Episcopi submittant. Quod si ecclesiastica, vel religiosa utriusque sexus persona, aliam personam ecclesiasticam, vel religiosam, utriusque sexus, coram civili tribunali temere citaverit, de re juris stricte ecclesiastici, noverit se in censuras a jure latas incidere.

7. Cum ex sacerdotum vagorum, et ignotorum discursu ad eleemosynas a fidelibus colligendas gravia oriantur incommoda, visum est districte prohibere, ne sacerdos aliquis, absque Episcopi sui venia, scripto concessa, extra Congregationem sibi commissam, eleemosynas petat; vel in alia dioecesi, absque Ordinarii licentia. Quod si sacerdos aliquis hanc legem transgredi praesumpserit, hortamur Episcopos, ut suspensionis censura eum statim innodent. Religiosi autem meminerint sui superioris licentiam secum afferre.

8. Ut omnia juxta ordinem fiant, et solemnes ecclesiae ritus integri serventur, monemus Rectores Ecclesiarum ut sedulo invigilent ad abusus eliminandos, qui in cantu ecclesiastico, in his regionibus invaluerunt. Curent igitur ut sacro-sancto Missae sacrificio, et aliis divinis officiis musica, non vero musicae divina officia inserviant. Noverint, juxta Ecclesiae ritum, Carmina vernaculo idiomate, inter mis-

sarum solemnia, vel vesperas solemnes, decantare non licere.

9. Visum est S. Sedi humillimas porrigere preces, ut habita ratione gravissimarum, quibus subjacent difficultatum fideles in his provinciis inter acatholicos degentes, obligatio, quae in plerisque dioecesibus viget, servandi feriam secundam Paschatis, et Pentecostes, tanquam dies festos, auctoritate Apostolica tollatur; ita, ut jam non teneantur Missam audire, vel ab operibus servilibus abstinere.

10. Cum varia sit disciplina dioeceseon in foederatis provinciis de jejunio in feria quarta, et sexta servando singulis hebdomadibus adventus supplices litteras ad Sedem Apostolicam dirigendas censuimus ut a consuetudine illis diebus jejunandi omnes in his provinciis degentes solvantur, et ab obligatione abstinentiae feria quarta earum hebdomadum.

11. Statuimus proximum Concilium Provinciale post triennium, quarta dominica post Pascha, anno scilicet millesimo octingentesimo quadragesimo, habendum, nisi Archiepiscopo citius illud convocare visum fuerit.

✠ Ego Samuel Archiepiscopus Baltimorensis definiens subscripsi.

✠ Ego Joannes Episcopus Carolopolitanus definiens subscripsi.

✠ Ego Joseph Episcopus S. Ludovici definiens subscripsi.

✠ Ego Benedictus Episcopus Bostoniensis definiens subscripsi.

✠ Ego Franciscus Patricius Episcopus Ara-

thensis, et Coadjutor Philadelphiensis definiens subscripsi.

✠ Ego Joannes Baptista Episcopus Cincinnatensis definiens subscripsi.

✠ Ego Guido Ignatius Bolinensis Episcopus, et Bardensis Episcopi Coadjutor definiens subscripsi.

✠ Ego Simon Episcopus Vincennopolitanus definiens subscripsi.

✠ Ego Gulielmus Episcopus Oriensis, et Coadjutor Carolopolis definiens subscripsi.

✠ Ego Antonius Episcopus Neo-Aurelianensis definiens subscripsi.

Atque haec ego infrascriptus, testor exemplari Illustrissimorum ac RR. Concilii Patrum Chyrographo munito, in omnibus conformia. In cujus rei fidem, Illmi, ac Revmi Archiepiscopi sigillum, ipsius jussu apposui.

Baltimori Anno R. S. 1837. Die 27. Aprilis.

E. Damphoux S.T.D. Secretarius.

Beatissime Pater.

Animarum ut subveniatur necessitatibus, novam Sedem Episcopalem in urbe Natches in Provincia Mississipi, quae totam regat Provinciam, erigendam duximus, si ita S. Sedi placuerit. Idonei autem ejusdem regimini Rev. * * * * * visi sunt, quos idcirco Beatitudini Vestrae commendamus, ut ex iis, si ita videatur, seligatur, qui eam Episcopali auctoritate regat.

Baltimori 22. Aprilis 1837.

✠ Samuel Archiepiscopus Baltimorensis.

✠ Joannes Episcopus Carolopolitanus.
✠ Joseph Episcopus S. Ludovici.
✠ Benedictus Episcopus Bostoniensis.
✠ Franciscus Patricius Episc. Arath. et Coadj. Philadelphiensis.
✠ Joannes Bapt. Episc. Cincinnatensis.
✠ Guido Ignatius Bolinensis Episcopus et Bardensis Episc. Coadjutor.
✠ Simon Episc. Vincennopolitanus.
✠ Gulielmus Tpisc. Oriensis et Coadj. Carolopolis.
✠ Antonius Episcop. Neo-Aurelianensis.

Beatissime Pater.

Fidelibus jam per novum territorium, quod Wisconsin vulgo audit, haud parvo numero sparsis, visum est e re Religionis esse ut nova in eo erigatur Sedis Episcopalis, in urbe scilicet Dubuque, cui Occidentalis pars *praedicti* territorii, quod ultra flumen Mississipi, citra flumen Missouri jacet, subjiciatur. Sacerdotes autem novae Sedi regendae visi sunt idonei, admodum Rev. * * * * * *
quos propterea Beatitudini Vestrae commendamus, ut ex iis designetur Episcopus, si ita visum fuerit. Rogamus igitur Beatitudinem Vestram, ut dignetur novae Sedi designato Episcopo providere.

Baltimori Aprilis 22. 1837.

✠ Samuel Archiepiscopus Baltimorensis.
✠ Joannes Episcopus Carolopolitanus.
✠ Joseph Episcopus S. Ludovici.
✠ Benedictus Episcopus Bostoniensis.

✠ Franciscus Patricius Ep. Arath. et Coadjutor Philadelphiensis
✠ Joannes Bapt. Episc. Cincinnatensis
✠ Guido Ignatius Bolinensis Episcopus et Bardensis Episc. Coadjutor
✠ Simon Episc. Vincennopolitanus
✠ Gulielmus Episc. Oriensis et Coadjut. Carolopolis
✠ Antonius Episcopus Neo-Aurelianensis.

Sanctissime Pater.

Ad religionis profectum maxime conducere nobis in Concilio Provinciali congregatis visum est, si nova Sedes Episcopalis in urbe Nashville erigeretur, cui tota provincia Tennessee subjiceretur. Ei autem regendae Rev. * * * commendandos duximus, ut ex iis Beatitudo Vestra unum ejusdem Episcopum designet. Rogamus igitur enixe ut nostris dignetur annuere precibus in Dei gloriam et animarum salutem.

Baltimori 22. Aprilis 1837.

✠ Samuel. Archiep. Baltimorensis
✠ Joannes Episcop. Carolopolitanus
✠ Joseph Episc. S. Ludovici
✠ Benedictus Episc. Bostoniensis
✠ Franciscus Patricius Ep. Arath., et Coadj. Philadelphiensis
✠ Joannes Bapt. Episcop. Cincinnatensis
✠ Guido Ignatius Bolinensis Episc., et Bardensis Episcop. Coadjutor
✠ Simon Episcopus Vincennopolitanus
✠ Gulielmus Ep. Oriensis, et Coad. Carolopolis
✠ Antonius Episc. Neo-Aurelianensis.

SANCTISSIME PATER

Quum Illmus, et Revmus Dominus Joannes Dubois, Episcopus Neo-Eboracenus, annis jam gravatus et laboribus, Patres in Concilio Provinciali congregatos, litteris missis, rogaverit, ut sibi ab Apostolica Sede Coadjutorem petenti faverent, tresque nominaverit Sacerdotes qui tanto muneri illi videntur idonei, piissimi praesulis votis annuendum censuimus. Eosdem igitur Beatitudini Vestrae commendamus, scilicet, Rev. * * * ut ex iis, si ita videatur, Beatitudo Vestra Coadjutorem praelaudato Episcopo designet.

Baltimori 22. Aprilis 1837.

✠ Samuel Archiepiscopus Baltimorensis
✠ Joannes Episcopus Carolopolitanus
✠ Joseph Episcopus S. Ludovici
✠ Benedictus Episc. Bostoniensis
✠ Franciscus Patricius Episcopus Arath. *et* Coadjut. Philadelphiensis
✠ Joannes Bapt. Episcopus Cincinnatensis
✠ Guido Ignatius Bolinensis Episcopus et Bardensis Episcop. Coadjutor
✠ Simon Episcopus Vincennopolitanus
✠ Gulielmus Episcopus Oriensis et Coadjut. Carolopolis
✠ Antonius Episcopus Neo-Aurelianensis.

BEATISSIME PATER

Gravissimis adductus rationibus, Reverendissimus Dominus Fridericus Resè Episcopus Detroitensis, litteris ad Concilii provincialis patres missis, nos fecit certiores, se cupere, suae dioecesis administrationem dimittere, vel

saltem Coadjutoris uti opera. Nos igitur precibus ejus annuendum duximus, et Beatitudinem Vestram implorandam, ut resignationem praedicti Episcopi acceptare dignetur, et alium designare qui ejusdem dioecesis regimen suscipiat. Nobis autem in id munus commendandi visi sunt Rev. * * * Precamur igitur Beatitudinem Vestram, ut ex iis, si ita videatur, unus designetur Episcopali charactere insigniendus, qui dioecesim Detroitensem regat.

Baltimori 22. Aprilis 1837.

✠ Samuel Archiep. Baltimorensis
✠ Joannes Episcopus Carolopolitanus
✠ Joseph Episcop. S. Ludovici
✠ Benedictus Episc. Bostoniensis
✠ Franciscus Patricius Ep. Arath. et Coadj. Philadelphiensis
✠ Joannes Bapt. Episc. Cincinnatensis
✠ Guido Ignatius Bolinensis Episc. et Bardensis Episc. Coadjutor
✠ Simon Episc. Vincennopolitanus
✠ Gulielmus Episc. Oriensis, et Coadjut. Carolopolis
✠ Antonius Episc. Neo-Aurelianensis.

Reverendissimi Patres in Synodo Provinciali Baltimorensi congregati.

Aegro quidem animo consecrationem, necnon et Episcopatum, uti constat, suscepi; et re quidem vera brevi tempore, experientia ipse satis cognovi, erectionem novae Dioeceseos, ejusque administrationem, plurimasque difficultates, et molestias undique erumpentes,

esse pondus valde nimis supra humeros meos, ideoque saepius in mente mea constitui, Dioecesim meam in manus Sanctissimi et Summi Pontificis nostri resignare, vel saltem Coadjutorem idoneum a Sancta Sede petere. Hoc autem in praesentiarum exequutioni mandare cupio, et hac de causa duos jam Vicarios Generales, scilicet Rev. D. Badin et De Bruyn constitui, ut conjunctim jurisdictionem in absentia mea exerceant, donec aliter statuatur. Haec sunt, Reverendissimi Patres, quae vobis proponenda judicavi, et precor ut veniam mihi concedere dignemini, si Synodo huic Provinciali adesse non possim; et adjuvetis ut felicem exitum desideriorum meorum consequi merear, si bonum in Domino videbitur.

Ex aedibus Seminarii Baltimorensis
Die 15. Aprilis 1837.

✠ Federicus Rese Episc. Detroitensis.

Reverendis Patribus in Synodo Baltimorensi congregatis.

Beatissime Pater

Gravissimis difficultatibus quum fideles subjaceant in hisce regionibus, quoad dierum festorum observationem, Beatitudinem Vestram implorandam duximus, ut dignetur eos solvere obligatione quae plerisque in dioecesibus viget, servandi feriam secundam Paschatis, et Pentecostes, ita ut jam non teneantur Missam audire, vel ab operibus servilibus abstinere iis diebus. Precamur igitur Beatitudinem Vestram, ut habita ratione difficultatum spe-

cialium, dignetur fideles omnes in hisce provinciis degentes, onere servandi praedictos dies tamquam festivos solvere.

Baltimori 22. Aprilis 1837.

✠ Samuel Archiep. Baltimorensis
✠ Joannes episcopus Carolopolitanus
✠ Joseph episcopus S. Ludovici
✠ Benedictus episcopus Bostoniensis
✠ Franciscus Patricius ep. Arath., et Coadj. Philadelphiensis
✠ Joannes Baptista episc. Cincinnatensis
✠ Guido Ignatius Bolinensis episcopus et Bardensis episc. Coadjutor
✠ Simon episc. Vincennopolitanus
✠ Gulielmus episc. Oriensis et Coadjut. Carolopolis
✠ Antonius episc. Neo-Aurelianensis.

Beatissime Pater

Quum varia sit Ecclesiarum, quibus praesumus, disciplina de jejunio singulis feriis quartis et sextis Adventus servando, visum est Beatitudinem Vestram implorare ut Apostolica auctoritate consuetudinem, quae in pluribus dioecesibus obtinuit, iis diebus jejunandi haud amplius obligare declaret; abstinentiae etiam feriis quartis obligationem solvat. Ad has porrigendas preces, gravissimis, quibus fideles inter Acatholicos degentes premuntur difficultatibus, adducti sumus, sicut et uniformis disciplinae studio. Precamur igitur Beatitudinem Vestram, ut velit nostris annuere humillimis precibus.

Baltimori 22. Aprilis 1837.

✠ Samuel Archiep. Baltimorensis
✠ Joannes Episcopus Carolopolitanus
✠ Joseph Episcopus S. Ludovici
✠ Benedictus Episcopus Bostoniensis
✠ Franciscus Patricius Episc. Arath. et Coadj. Philadelphiensis
✠ Joannes Baptista Episc. Cincinnatensis
✠ Guido Ignatius Bolinensis Episcopus et Bardensis Episc. Coadjutor
✠ Simeon Episc. Vincennopolitanus
✠ Gulielmus Episc. Oriensis, et Coadj. Carolopolis
✠ Antonius Episc. Neo-Aurelianensis.

Eme ac Rme Pater

Instante Illmo, et Rmo Domino Francisco Patricio Kenrick in Concilio Provinciali; ut preces Beatissimo Papae porrigerentur ob novae Sedis Episcopalis in civitate Pittsburgi erectionem, visum est quidem e re Ecclesiae fore, ut quamprimum erigeretur: ceterum graviores dioeceseon jam existentium necessitates Patres coegerunt, ut quos novae Sedi regendae magis commendandos judicarent, S. Sedi proponerent in Episcoporum aetate provectorum adjutorium, vel ad aliarum dioeceseon regimen promovendos. Ea de causa nihil inpraesentiarum innovandum in dioecesis Philadelphiensis limitibus censuerunt: quod Eminentiae VV. RR. probandum consilium confido.

✠ Samuel Archiepisc. Baltimorensis.

EPISTOLA

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

De Synodi III. Baltimorensis Provincialis confirmatione.

Illme ac Rme Domine.

Synodi Baltimorensis decreta, mense Aprili hoc anno celebrata, S. Congregatio perpendit: Laudavit autem summopere S. Congregatio A. Tuae et Episcoporum qui Synodo interfuerunt sapientiam, ac simul commendarunt perspicuum illud studium Religionis boni procurandi et Ecclesiasticae disciplinae custodiendae, quod in decretis ipsis perspicue apparet.

Nonnulla quidem in decretis illis reperta sunt quae immutari debere S. Congregatio existimavit, prout in instructione his literis adjecta continetur. Sed hoc minime impedire S. Congregatio censuit quominus Bmum Dominum Nostrum Gregorium PP. XVI. precaretur, ut Apostolica Auctoritate dignaretur Decreta ipsa confirmare: Itaque his literis adjectum accipies quoque Decretum, ex quo intelliges Sanctitatem Suam decreta Synodi confirmasse: Certum enim habet immutationes de quibus in instructione agitur, Vos libenti animo esse facturos,

Quod spectat ad novarum Sedium Episcopalium erectionem, hoc est Natchetensis, Dubuquensis, Nashvillensis a Synodo commendatam eam a SSmo Domino Nostro libenter probato S. Congregationis consilio, factam esse,

Brevia Apostolica, quae ad A. T. mitto, demonstrabunt. Eadem Brevia docent Sedem Episcopalem Natchetensem R. D. Thomae Heydem collatam esse, Sedem Dubuquensem D. Matthiae Loras, Sedem autem Nashvillensem R. P. Riccardo Miles Ordinis PP. Praedicatorum esse tributam. Accipies etiam Brevia Apostolica his litteris adnexa quibus Sacerdos D. Joannes Hughes Coadjutor R. P. D. Joannis Dubois episcopi Novi Eboraci designatur. De abdicatione autem R. P. D. Rese episcopi Detroitensis accipienda, vel de Coadjutore potius ei destinando, Sanctitas Sua sententiam differendam judicavit, eo quod ipse Episcopus Detroitensis Romam quam primum venturus sit. Placet vero SSmo Domino Nostro illum audire, antequam rem definiat. Circa dispensationes super festorum, ac jejuniorum quorumdam observatione, quid S. Congregatio et Sanctitas Sua statuerit, in peculiaribus decretis, atque epistola quam ad A. T. mitto luculenter significetur.

Precor Deum etc.

Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 2. Septembris 1837.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI
Prefectus.

Angelus Majus a Secretis.

DECRETUM

S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitae die 9. Julii 1837.

Cum RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi dioecesium in faederatis Americae Septemtrionalis provinciis existentium in Synodo Provinciali mense Aprili anno 1837. celebrata congregati, SSm̃um Dominum Nostrum Gregorium PP. XVI. precati fuerint ut decreta ab eadem Synodo edita apostolica auctoritate sua dignaretur confirmare, si, instituto de iisdem judicio, confirmatione digna reperta fuissent, S. Congregatio Generalis de Propaganda Fide habita die 3. Julii 1837., referente Em̃o ac Rm̃o Domino Jacobo Philippo S. R. E. Cardinali Fransonio S. Consilii Praefecto, commendata plurimum Synodi sapientia, Religionis amplificandae studio, atque Ecclesiasticae disciplinae custodiendae proposito, censuit ac decrevit supplicandum Sanctitati Suae ut memoratae Synodi Decretis confirmationem apostolicam impertiretur.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SSm̃o Domino Nostro relatam ab R. P. D. Angelo Majo S. Consilii Secretario in audientia diei 9. Julii anni 1837. Sanctitas Sua benigne in omnibus probavit, et decreta de quibus agitur, suprema auctoritate sua confirmata in foederatae Americae Septemtrionalis dioecesibus servari jussit.

Romae ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 2. Septembris 1837.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONIUS
Praefectus.

Angelus Majus a Secretis.

EPISTOLA

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

De petita dispensatione super jejunio feriis sextis adventus obtinente.

Illm̃e ac Rm̃e Domine.

Inter ea quae in Synodo Provinciali mense Aprili habita, A. Tua et Episcopi dioecesium istarum, a Sede Apostolica petenda esse statuerunt, illud quoque, prout tibi notum est, continetur, ut videlicet dispensatio super jejunio feriis sextis Adventus servando concedatur.

S. Congregatio de ea petitione agens vehementer optare se professa est ut jejunii iis diebus obtinentis observatio perseveret: Hoc etiam placeret in primis SSm̃o Domino Nostro Gregorio PP. XVI. cui supplex libellus vester de ea re relatus est.

Jussit tamen Sanctitas Sua A. Tuae scribi ut collatis cum Episcopis Collegis Tuis super eo negotio consiliis, omni studio videatis jejunii memoratis diebus observationem retinere: Quod si vero post maturam negotii considerationem, talia esse rerum adjuncta cognoscatis ut ad vitandum peccati periculum necesse esse cen-

seatis Catholicos ab ea obligatione solvi, tum SSmus Dominus Noster facultatem A. T. tribuit dispensationis super eo jejunio, nomine suo concedendae.

Precor Deum interea etc.

Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 2. Septembris 1833.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI
Praefectus.
Angelus Majus a Secretis.

DECRETUM.

S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitae die 3. Julii 1837.

Cum RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi dioecesium in faederatis Americae Septemtrionalis provinciis existentium, in Synodo Provinciali, mense Aprili anno 1837. Baltimori celebrata congregati, SSmo D. N. Gregorio PP. XVI. supplici libello Romam misso retulerint, gravem esse difficultatem quominus catholici in iis regionibus morantes, feria secunda Paschatis, et Pentecostes ab operibus servilibus abstinere, et SS. Missae sacrificio interesse possint, atque idcirco Sanctitatem Suam precati fuerint ut super memorati utriusque diei festi observatione dignaretur dispensare; S. Congregatio Generalis de Propaganda Fide habita die 3. Julii anno 1837., referente Emo et Rmo Dño Jacobo Philippo Fransonio S. Consilii Praefecto,

censuit, ac decrevit, supplicandum SS. D. N. pro gratia juxta petita.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SS. D. N. relatam ab R. P. D. Angelo Majo S. Consilii Secretario in audientia diei 9. Julii, Sanctitas Sua benigne in omnibus probavit, et petitam dispensationem auctoritate apostolica concessit.

Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 2. Septembris 1837.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI
Praefectus.
Angelus Majus a Secretis.

DECRETUM

S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habitae die 3. *Julii anno* 1837.

Cum RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis et Episcopi dioecesium in foederatis Americae Septemtrionalis provinciis existentium, in Synodo Provinciali mense Aprili anno 1837. celebrata congregati, SSmo Dño. N. Gregorio PP. XVI. supplici libello Romam misso retulerint, magnam esse difficultatem quominus catholici in iis regionibus morantes, feriis quartis Adventus jejunare, et a carnibus abstinere possint, atque idcirco Sanctitatem Suam precati fuerint ut super ea re dispensationem impertiri dignaretur, ratione etiam habita, quod non communis sit in diversis illis dioecesibus de jejunii et abstinentiae obligatio-

ne memoratis quartis feriis observatio, S. Congregatio Generalis de Propaganda Fide habita die 3. Julii anno 1837., referente Emo et Rmo D. Jacobo Philippo Fransonio, S. Consilii Praefecto, censuit ac decrevit, supplicandum SS. D. N. pro gratia juxta petita.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SS. D. N. relatam ab R. P. D. Angelo Majo S. Consilii Secretario in audientia diei 9. Julii Sanctitas Sua benigne in omnibus probavit, et petitam dispensationem apostolica Auctoritate concessit.

Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 2. Septembris 1837.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI
Praefectus.
Angelus Majus a Secretis.

RESCRIPTUM APOSTOLICUM

De adhibendo in dioecesibus faederatae Americae libello de caeremoniis ab R. P. D. Josepho Rosati Episcopo S. Ludovici, anglico idiomate composito.

Datum fuit in Concilio Provinciali Baltimorensi ut Manuale Caeremoniarum, quo in sacris ritibus peragendis a Sacerdotibus et Clero provinciae, quorum plerique ex diversis dissitisque regionibus adsciti varios patrios usus sequebantur, una eademque juxta S. Romanae Ecclesiae morem ratio servari posset, typis vulgaretur. Hujus autem libri edendi cura R. P.

Josepho Rosati Episcopo S. Ludovici demandata fuit. Igitur Patrum Concilii votis se abunde satis facturum arbitratus est Episcopus S. Ludovici quin novum opus concinnaret: nam id sibi praestandum fore judicavit ut ex latino in anglicum sermonem verteret opusculum jamdiu jussu Benedicti XIII. editum atque a S.Rituum Congregatione approbatum pro minoribus Ecclesiis quae unius solummodo Sacerdotis et clericorum aliquorum ministerio utuntur; et ex Italico idiomate opus aliud a Sacerdote Josepho Baldeschi Romae, superioribus approbantibus, evulgatum pro majoribus Ecclesiis: et tandem ex Caeremoniali Episcoporum quae ad pontificales ritus pro Ecclesiis Cathedralibus spectant desumeret utque in anglicam linguam verteret. Quod reipsa fideliter et meliori quo potuit modo praestitit, atque opus quod ex jam probatis fontibus haustum *nulla* nova approbatione indigere putatum est, in lucem prodiit Baltimori sub titulo " A manual of the Ceremonies used in the catholic Church.,, De hujus autem libri editione rescriptum fuit a S. Congregatione de Propaganda Fide ad Baltimorensem Archiepiscopum ut priusquam typis vulgaretur authographum Romam mitteret approbandum. Arbitrati sunt procul dubio Eminentissimi Patres Caeremoniale illud novum esse opus et novos vel peculiares ritus continere in provinciam Baltimorensem subintroducendos. Sed quum liber nil novi, nihilque a consuetis Romanae Ecclesiae Ritibus et caeremoniis nedum contrarium, sed nec alienum quidem praeseferat, et opusculis jam a

superioribus approbatis et Romae vulgatis, vel excerptis ex Episcoporum Caeremoniali conflatus fuisset, nova approbatione indigere minime videbatur, vulgatusque fuit ne Clerus Americanus necessario ad sacras caeremonias rite obeundas adminiculo diutius privaretur. Exemplar hujus caeremoniarum manualis typis impressum una cum Decretis manuscriptis ultimi Concilii Baltimorensis ad Sacram Congregationem transmissum est, ex quo constare poterit de expositorum veritate; quae omnia ut a Beatitudine Vestra rata habeantur atque approbentur humillime petunt Archiepiscopus Baltimorensis ejusque suffraganei.

Ex Audientia SSmi die 17. *Januarii* 1841.

SSmus Dominus Noster Gregorius Divina Providentia PP. XVI., referente me infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretario mature perpensis superius narratis, et habita simul Episcopi supplicantis doctrinae, ac meritorum ratione, expositum ab eodem Episcopo factum probavit, et libellum de caeremoniis, sacrisque ritibus ab ipso digestum, atque anglicano idiomate scriptum, in Ecclesiasticorum usum adhiberi libere posse declaravit.

Datum Romae ex aedibus S. Congregationis die et anno quibus supra.

Gratis sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

I. Archiepiscopus Edessenus
A Secretis.

RESCRIPTUM APOSTOLICUM

De adhibendo in diaecesibus foederatarum Americae Septentrionalis Provinciarum compendio Ritualis Romani, ab R. P. D. Josepho Rosati Episcopo S. Ludovici composito.

Quum Ritualis Romani exemplaria rara sint et magno pretio emantur in Statibus Unitis Americae, statutum fuit a Conciliis Provincialibus Baltimorensibus ut denuo typis mandaretur in aliqua ex eorumdem Statibus civitate, et ad minuendas impensas, quae maximae sunt in illis regionibus, omitterentur, quae in Sacri ministerii exercitio ibidem nunquam occurrunt, ideoque minime necessaria videntur. Ad calcem autem et velut in Appendice ad majorem Missionariorum, praesertim eorum qui vel in anglico sermone, vel in ministerio ipso parum sunt exercitati, utilitatem, exhortationes quaedam ante et post administrationem Sacramentorum faciendae ut adderentur optaverunt Patres Concilii; et ne quid subreperet in opus tanti momenti, quod S. Romanae Ecclesiae in Sacramentorum administratione, et Sacris ritibus probatissimae disciplinae ad unguem conforme non esset, exemplar Ritualis Romae editi ut authographum adhibendum esse decreverunt. Cura autem hujus editionis demandata fuit Episcopo S. Ludovici, qui Beatitudinem Vestram humiliter precatur, ut id a se praestari possit, praefixo titulo: Compendium Ritualis Romani ad usum Dioecesum Provinciae Baltimorensis.

Ex Audientia SS. die 21. *Januarii* 1841.

SSm̃us D. N. Gregorius Divina Providentia PP. XVI. referente me infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretario, re tota sapientissime perpensa, et ratione habita tum consilii a Synodo Baltimorensi Provinciali suscepti, tum R. P. D. Josephi Rosati episcopi S. Ludovici doctrinae, ac meritorum, cui res absolvenda commissa est, memoratum in supplici libello *Compendium Ritualis Romani ad usum Diaecesium Provinciae Baltimorensis* ab eodem episcopo fieri, et per diaeceses faederatarum Americae Septemtrionalis provinciarum adhiberi libere posse apostolica auctoritate benigne concessit.

Datum Romae ex aedibus dictae Sacrae Congregationis die, et anno quibus supra.

Gratis sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

I. Archiepiscopus Edessenus
a Secretis.

CONCILIUM IV. PROVINCIALE

BALTIMORI

HABITUM MENSE MAJO ANNO MDCCCXL.

ACTA ET DECRETA CONCILII.

Die 13. Maii Illmus ac Revmus Archiepiscopus cum jus canonicum eam ad rem pertinens omnibus Revmis Patribus qui aderant, nempe Rmis Episcopis Flaget, Rosati, Purcell, Blanc, Loras, et de la Hailandiere, clare retulerit, sensum eorum exquisivit, utrum necne expediret invitare Revmum de Forbin Ianson Episcopum Nanceiensem, Lotharingiae Primatem, ad consedendum in Concilio Provinciali proxime habendo cum voce deliberativa, atque etiam cum voce decisiva. Placuit Patribus utrique ex quaesitis affirmative respondere.

COETUS PRAEPARATORIUS.

Die 16. Maii, hora quinta P. M. habitus est coetus praeparatorius in Aedibus Archiepiscopi, praesentibus Illmo ac Rmo D. D. Samuele Eccleston Archiepiscopo Baltimorensi,

Illmo ac Rev. D. Benedicto Joseph Flaget Episcopo Bardensi, Joseph Rosati Episcopo S. Ludovici, Carolo de comitibus de Forbin Ianson Episcopo Nanceiensi ac Tullensi, et Lotharingiae Primate, qui in itinere versans invitatus est;

Illmo ac Rev. D. Francisco Patritio Kenrik Episcopo Arath. et Coadjutore Episcopi Philadelphiensis,

Illmo ac Rev. D. Joanne Baptista Purcell, Episc. Cincinnatensi,

Antonio Blanc Episcopo Neo-Aureliae,

Caelestino Renato Laurentio Guynemer De la Halandiere Episcopo Vincennopolitano,

Plura disceptata sunt et accomodata pro recto ordine Concilii.

SESSIO PRIMA.

Dominica quarta post Pascha, die 17. Maii, anno R. S. 1840. incoeptum est Concilium Baltimorense Provinciale Quartum in Ecclesia Metropolitana, hora undecima A. M.

Post solemnes supplicationes ab Aedibus Archiepiscopalibus, Missa solemniter celebrata est ab Illmo et Rev. D. D. Samuele Eccleston, Archiepiscopo Baltimorensi, et post concionem ab Ill. ac Rev. D. Joanne England Episcopo Carolopolitano, apertum est Concilium juxta formam in Pontificali praescriptam, emissa fidei professione ab Ill. ac Rmis Dominis, Carolo Augusto Maria Joseph de Forbin Ianson Episcopo Nanceiensi ac Tullensi Lotharingiae Primate, Michaele Portier Episcopo Mobiliensi, Mathia Loras Episcopo Dubuquensi, Ricardo Pio Miles Episcopo Nashvillensi, et Caelestino Renato Laurentio Guynemer De la Hailandiere Episcopo Vincennopolitano.

Praefuit Illmus ac Rev. D. Samuel Eccleston Archiepiscopus Baltimorensis.

Aderant Illmus ac Rev. D. Benedictus Joseph Flaget episcopus Bardensis,

Illmus ac Rev. D. Joannes England episcopus Carolopolitanus,

Illmus ac Rev. D. Joseph Rosati episcopus S. Ludovici,

Illmus ac Rev. D. Carolus Augustus Maria Joseph de Forbin Janson episcopus Nanceiensis ac Tullensis Lotharingiae Primas,

Illmus ac Rev. D. Benedictus Joseph Fenwick episcopus Bostoniensis,

Illmus ac Rev. D. Michael Portier episcopus Mobiliensis,

Illmus ac Rev. D. Franciscus Patritius Kenrick episcopus Arathensis et Coadjutor episcopi Philadelphiensis, cum plena potestate in Dioecesim Philadelphiensem.

Illmus ac Rev. D. Joannes Baptista Purcell episcopus Cincinnatensis,

Illmus ac Rev. D. Antonius Blanc episcopus Neo-Aureliae,

Illmus ac Rev. D. Mathias Loras episcopus Dubuquensis,

Illmus ac Rev. D. Ricardus Pius Miles episcopus Nashvillensis,

Illmus ac Rev. D. Caelestinus Renatus Laurentius Guynemer De la Hailandiere episcopus Vincennopolitanus,

Placuit Patribus, proponente Illmo ac Rev. Archiepiscopo, designare officiales Concilii Provincialis:

Illmos ac Rev. DD. Joseph Rosati et Benedictum Joseph Fenwick, Promotores;

Reverendos DD. Joannem Baptistam Ludo-

vicum Eduardum Damphoux S. T. D., et Carolum Ignatium Aloysium Withe, Secretarios;

Reverendum D. Franciscum L'homme, Magistrum Caeremoniarum, ejusque adjutorem Magistrum Jacobum Benedictum Donelan;

Reverendos DD. Joannem Blasium Randanne et Petrum Fredet, Cantores.

PRIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 18. Maii, hora nona A. M. habita est Congregatio prima privata in Aedibus Archiepiscopalibus.

Praefuit Illmus ac Rev. D. Archiepiscopus. Aderant Illmi ac Rev. DD. Episcopi supra memorati, cum secretariis.

Proponente Episcopo Bostoniensi, Patres censuerunt, non expedire ut Episcopi ordinarie assumantur ex sacerdotibus qui jure civitatis in foederatis Americae septentrionalis provinciis non gaudent.

De erigenda sede nova Episcopali in civitate Pittsburgii actum est, et Patribus visum est oportere ut erigatur juxta decretum prioris Concilii.

Rogante Episcopo Arathensi permissum est referri inter acta Concilii eum cum Episcopis Neo-Aurelianensi et Dubuquensi dissentire ab Episcoporum designatione in Promotores, eo quod sit contra morem Conciliorum Provincialium.

PRIMA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 18. Maii, hora quarta P. M. habita est prima congregatio publica in Ecclesia Metropolitana.

Praefuit Illmus ac Rev. D. Archiepiscopus. Aderant Illmi ac Rev. DD. Episcopi supra memorati, cum secretariis. Aderant insuper admodum Rev. DD. Carolus P. Montgomery Provincialis Ordinis S. Dominici in foederatis Americae Statibus, et Josephus Prost Superior Societatis S. Ligori;

Admodum Rev. Ludovicus R. Deluol, Superior Seminarii S. Sulpitii Baltimorensis,
Rev. D. Joannes S. Chanche, DD. Praeses Collegii S. Mariae Baltimorensis,
Rev. D. Nicolaus Kerny,
} Theologi Metropolitanae Ecclesiae.

Rev. Petrus Chazelle S. J. ab episcopo Bardensi adductus theologus,

Admodum Rev. D. Joannes Power et Rev. D. Joannes Barry, ab episcopo Carolopolitano adducti theologi,

Rev. D. Joseph Lutz, ab episcopo S. Ludovici adductus theologus,

Admodum R. D. Vincentius Badin, ab episcopo Nanceiensi designatus theologus,

Rev. D. Henricus B. Coskery, ab episcopo Bostoniensi designatus theologus,

Rev. D. Michael O' Connor, ab episcopo Arathensi adductus theologus.

Rev. D. Joannes M. Elroy S. J. ab episcopo Cincinnatensi designatus theologus.

Rev. D. Joannes Boullier Congr. Missionis ab episcopo Neo-Aureliae adductus theologus.

Rev. D. Gilbertus Raymond, ab episcopo Dubuquensi designatus theologus.

Rev. D. Benedictus Bayer, ab episcopo Nashvillensi designatus theologus.

Rev. D. Petrus R. Lefevere, ab episcopo Vincennopolitano adductus theologus.

Durante Congregatione, lectis primum a Promotoribus quae privatae theologorum Congregationes retulerant de quaestionibus ipsorum discussioni traditis, theologorum de his sententiae ab Illmo ac Rev. Archiepiscopo rogatae sunt.

SECUNDA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 19. Maii habita est 2. Congregatio privata eodem loco et hora quibus prima.

Illmus et Rev. Episcopus Carolopolitanus recitavit precum libellum a quibusdam viris Catholicis rei navali addictis porrectum Patribus, ut eorum conscientiae tranquillitati consulatur, jussum est ut libellus servetur, deinceps considerandus.

Recitatis litteris a quibusdam civibus oppidi Springfield in statu Illinois, quibus precabantur ut erigeretur sedes episcopalis in eo oppido, visum est Patribus non adhuc expedire cum Episcopi sustentationi, et Seminarii et cathedralis erectioni satis consuli nequeat. Jusserunt Patres ut Secretarii ita responderent.

Quum S. Sedes ad Concilium remisisset petitionem Episcopi Bardensis de transferenda se-

de Bardensi ad Ludovicopolim, visum quidem est Patribus expedire ut Episcopus sedem habeat Ludovicopoli; sed de translatione Sedis Bardensis et de tempore novae erigendae judicium S. Sedi relinquendum, cum quaedam prius necessario disponenda sint ut bonorum ecclesiasticorum securitati et Episcopi convenienti sustentationi consulatur.

SECUNDA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 19. Maii habita est 2. Congregatio publica eodem loco et hora quibus prima.

Discussio quaestionum in privatis theologorum Congregationibus expensarum continuata est.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 20. Maii habita est 3. Congregatio privata eodem loco et hora quibus prima.

Sic Patres statuerunt.

Decr. Sacerdotibus omnibus hujus Provinciae in memoriam revocamus, antiquae Ecclesiae lege quam SS. Pontifices noc desierunt inculcare, vetari matrimonia Catholicorum cum acatholicis, cum et sanctitas sacramenti postulet ut uterque fide et aliis animi dispositionibus gratiae sacramenti suscipiendae idoneus sit, et plura graviaque incommoda et mala ex hujusmodi connubiis saepe sequantur, nempe discordia domestica, et catholicae partis et prolis perversio.

Quod si rerum adjuncta aliquando suadeant

ea esse permittenda, inprimis curandum erit, ut conscientiae securitati et libero religionis exercitio a Catholica parte consulatur, sicut et prolis utriusque sexus in fide Catholica educationi, solemni coram Deo promissione iis de rebus emissa; secus nullatenus licebit sacerdoti iis connubiis adstare. Meminerint insuper sacerdotes pluribus SS. Pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat vel vestis sacra adhibeatur dum foedera hujusmodi ineuntur, quae neque intra ecclesiam ineunda sunt.

Patribus adnotandum placuit, sacerdotes veste talari indutos, Episcopos insuper rocheto; *epomide* ac cruce pectorali ornatos his mixtis connubiis adstare licitum esse.

Statutum a Patribus est, quatuor Concilia Provincialia Baltimorensis typis mandanda esse, statim atque S. Sedes quarti decreta probaverit, et mille exemplaria cum Alphabetico indice edenda.

Decret. Nihil innovantes in his quae in primo Canone Primi Concilii Provincialis Baltimorensis de potestate Episcopi in pastoribus designandis et amovendis, necnon firmare volentes quae in canone quarto ejusdem Synodi declarata fuere, de unico pastore in singulis congregationibus designando, declaramus Pastori soli ita designato competere administrationem ecclesiae seu congregationis, atque aliis sacerdotibus illi in ministerii adjutorium adjunctis non licere aliquid aggredi praeter pastoris voluntatem.

Decr. Ne turpis lucri cupido sacerdotalem inficiat ordinem, vel aliqua oriatur inter sa-

cerdotes simul commorantes dissensio, propter eleemosynas quas fideles occasione sacramentorum Baptismi vel Matrimonii administrandorum sponte conferunt, monemus Episcopos ut in prima sua synodo dioecesana, vel alias prout illis in Domino visum fuerit, consilio sacerdotum etiam adhibito, justam statuant rationem qua inter sacerdotes simul ita commorantes distribuantur, potioris juris et graviorum onerum pastoris non neglecta consideratione.

Decr. Dominici, Festorumque dierum sanctificationem iterum atque iterum populis suae curae commissis pastores commendare modis omnibus curabunt; verbi Dei praedicatione, catechesibus, aliisque pietatis Christianae publicis exercitiis. Moneant frequenter oves suas de vitandis cauponis, et caupones a sacramentis arceant qui potantium excessus fovent, praesertim diebus Dominicis.

Deinde de emendationibus in decretis quibusdam concilii Baltimorensis Provincialis tertii, juxta litteras Roma missas, actum est.

Decr. Cum immania scandala ex nimia potatione oriantur, hortamur pastores et per viscera Jesu Christi obsecramus, ut omne studium in ebrietatis vitio eliminando ponant. Eum in finem laudandum censemus fidelium eorum zelum, qui ab omni liquore ardenti se abstinent, ad excessuum periculum tutius declinandum. Qui autem sponte societatem inter se ineunt ut mutuis virtutum exemplis sese adjuvent ac roborent, inprimis adhibere debent subsidia illa quae Christus Dominus in Eccle-

sia reliquit, quibus vitia humana emendentur, et infirmitas sustentetur; atque oratione, sacramentorum frequenti susceptione, aliisque pietatis exercitiis auxilium supernum sibi comparare; nec sibi nec suis propositis, sed Deo sine quo nihil prodest humanus conatus, fidere.

TERTIA CONGREGATIO PUBLICA.

Die Maii 20. hora quarta P. M. habita est 3. Congregatio Publica, eodem loco et modo quibus heri.

Praeter Rev. Dominos theologos supra commemoratos, adfuit Rev. D. Patritius Moriarty, S. T. D. superior O. S. A. in foederatis Americae provinciis.

SESSIO SECUNDA.

Die Maii 21. hora nona, post Missam solemnem Defunctorum ab Illmo ac Rev. D. Episcopo Vincennopolitano, et concionem ab Ill. ac Rev. D. Episcopo Cincinnatensi, habita est sessio secunda in Ecclesia Metropolitana juxta formam in Pontificali Romano praescriptam. Lectae fuerunt solemniter SS. D. N. Gregorii PP. XVI. litterae Apostolicae de Nigritarum commercio non exercendo.

QUARTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die Maii 22. hora nona A. M. habita est quarta Congregatio privata eodem loco quo prima.

Quum ex S. Sedis indulgentia obligatio servandi de praecepto festum SS. Petri et Pauli relaxata sit in hisce foederatis Provinciis, relicta in nonnullis Dioecesibus obligatione jejunandi in vigilia ejusdem festi, quae tamen in aliis Dioecesibus non viget; censuerunt Patres supplicandum S. Sedi ut jejunii obligatio in praedicta vigilia tollatur, ut eadem sit disciplina ea de re per omnes foederatas Provincias. Censuerunt pariter supplicandum esse S. Sedi ut dispensatio ab abstinentia sabbato ad decennium concessa fidelibus hujus Provinciae, perpetua fiat.

Decr. Cum constet publicae educationis rationem plerumque in his provinciis ita iniri ut haeresibus inserviat, puerorum Catholicorum mentibus sensim sine sensu falsis sectarum principiis imbutis, monemus pastores ut omni quo valent studio catholicorum puerorum Christianae et Catholicae educationi prospiciant, et diligenter invigilent ne versione protestantica Bibliorum utantur, vel sectarum cantica aut preces recitent. Ideo invigilandum erit ne in publicas scholas libri vel exercitia hujusmodi introducantur, cum libertatis conscientiae quam leges civiles ipsae tuentur detrimento, et cum fidei pietatisque discrimine. Constanter autem et moderate hisce sectarum conatibus ubique resistendum est, eorum, qui auctoritate valent opportunum adhibere remedium, implorato auxilio.

Decr. Propter gravissimas rationes vetuerunt SS. Pontifices, ne fideles secretas societates quovis nomine nuncupatas ineant, jure-

jurando sese adstringentes ad arcana servanda; nam foedera hujusmodi clanculum inita mali suspicionem et periculum prae se ferunt, et jusjurandum temere adhibetur. Idcirco monemus sacerdotes omnes neminem posse absolutione sacramentali donari nisi ab hujusmodi societatibus prorsus recedat. Hortamur autem, et in Domino obsecramus fideles omnes, ut occulta illa foedera omnino declinent, mente revolventes, se Christi membra esse, et Ecclesiae quae est Mater nostra mandatis teneri; eosque ut filios lucis debere ambulare juxta sanctissima et divina illa documenta, quae Christus Dominus tradidit.

Decr. Praesules omnes monemus, ut securitati bonorum ecclesiasticorum sedulo prospiciant omni qua valent ratione, ideoque legum seu auctoritatis civilis praesidium quaerant, ubicumque haberi possit, salvo tamen libero Episcoporum jure. Quod si nequeant illud obtinere saltem testamento juxta legis dispositiones rite facto, cujus duplicatum habeant, caveant ne bona sibi in usus ecclesiasticos commissa a suis finibus avertantur. Habeant etiam bonorum ecclesiasticorum inventarium, et instrumenta omnia, et titulos rite disposita. Et si contigerit eos extra Dioecesim versari, litteras procurationis apud quemdam virum probatum relinquant, qui ea bona valeat usibus ecclesiasticis servare. Monemus insuper Episcopos, ne sinant sacerdotes penes se retinere suo nomine quae a fidelibus in publicos et ecclesiasticos usus donata sunt eorumque fidei commissa.

Decr. Commendamus Episcopis libros habere in quibus accurate recenseantur ordinationes, clericorum ex aliis Dioecesibus in suas cooptationes, designationes Pastorum, tituli ecclesiarum, aliaque omnia quae ad statum ecclesiasticum respiciunt.

QUARTA CONGREGATIO PUBLICA.

Die Maii 22. hora quarta P. M. habita est Congregatio quarta publica, eodem loco et modo quibus tertia.

QUINTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die Maii 23. hora nona A. M. habita est quinta Congregatio privata eodem loco quo prima.

Censuerunt Patres Rituale quod *paratum* est in hujus Provinciae usum, Romam deferendum per Episcopum S. Ludovici, ut praelo demandetur postquam fuerit a S. Sede probatum.

Statutum est navalibus ducibus, qui Patribus supplicarunt pro formula precum in navium usus, respondendum per secretarios Concilium ab Illmo ac Rev. Archiepiscopo rogasse ut cum praefatis ducibus collatis consiliis hac de re statuat.

Statuerunt Patres supplicandum SS. Pontificem pro concessione officiorum quae sequuntur.

Desponsationis B. M. V. dupl. Maj.

23. Januarii, festo S. Raymundi de Pennafort translato ad diem 28. Jan.

S. Irenaei Ep. et Mart. dupl.

S. Gabrielis Archangel. duplex Maj. 18. Martii.

SS. Passionis D. N. J. C. dupl. Maj. Fer. 6. post Dom. Quinquag.

SS. Spineae coronae, dupl. Maj. Fer. 6. post Dom. 1. Quadrag.

De Lancea et clavis, dupl. Maj. Fer. 6. post Dom. 2. Quadrag.

De quinque vulneribus, dupl. Maj. Fer. 6. post Dom. 3. Quadrag.

Pretiosissimi Sanguinis, dupl. Maj. Fer. 6. post Dom. 4. Quadrag.

Patrocinii S. Joseph, dupl. 2. cl. Domin. tertia post Pascha.

S. Joannis Napomuceni Martiris dupl. 22. Maii.

S. Joannis Francisci Regis Confessoris dupl. 16. Junii.

SS. Cordis Jesu, dupl. Maj. Fer. 6. post oct. SS. Sacramenti.

S. Aloysii Gonzagae Confessoris dupl. 21. Junii.

S. Patritii Ep. et C. dupl. 17. Martii.

S. Raphaelis Archangelis dupl. Maj. 24. Octob.

S. Stanislai Kostkae Confessoris dupl. 14. Novemb.

Officium SS. Sacramenti per annum semidupl.

Officium Conceptionis B. M. V. per an. semidupl.

S. Alphonsi de Ligorio, dupl. 2. Augusti.

B. Mariae titulo Auxilium Christianorum dupl. Maii 24. Maii.

Maternitatis B. M. V. dupl. Maj. Dom. 3. Octobris.

Patrocinii B. M. V. dupl. Maj. Dom. 2. vel 3. Novembris.

Expectationis Partus B. M. V. dupl. Maj. 18. Decembris.

Primo Concilio Baltimorensi inhaerentes censuerunt Patres, in Ritualis editione interrogationum et precum quarumdam, Archiepiscopi judicio, versionem lingua vernacula, ad paginae calcem inserendam, uti adhiberi possit quandocumque videatur expedire in fidelium aedificationem, latina formula precum nunquam omissa.

Rogarunt Patres Illmum Archiepiscopum ut editionem minorem Ritualis typis edi curaret in commodum missionariorum.

Rogarunt Patres ut Episcopus Arathensis litteras pararet Romam, Concilii nomine, mittendas de gratiis a Sede Apostolica impetrandis.

Proponente Episcopo Carolopolitano rogarunt Patres Illmum Archiepiscopum, ut dimidium totius summae quam apud eum deposuerant Patres ultimi Concilii, velit penes quosdam viros sibi probatos ponere, ut viro catholico Walter nomine subsidia praestentur ad libros edendos catholicos, fide praestita de pecunia debito tempore restituenda.

Patres singuli viginti quinque nummos apud Illmum Archiepiscopum deposuerunt, ut im-

pensis decreta imprimendi aliisve Concilii impensis solvendis satisfacere possit.

Deinde proponente Episcopo Carolopolitano Illmus Archiepiscopus recedere rogatus est; et ipso absente statutum est quae sequuntur per Revmum D. Flaget legenda nomine omnium Praesulum : " Episcopi hujus Concilii Provincialis Venerando Archiepiscopo gaudenter faciunt notam existimationem et amicitiam quibus erga eum semper afficiuntur, quantique faciunt modum omnibus probatum quo Synodi congregationibus praefuit, suumque gratum sensum munificae ejus blandaeque hospitalitatis ,, .

Visum est Patribus statutum edere de vita et honestate clericorum ex variis Synodi Tridentinae decretis excerptum, quod decimi hujus Concilii Baltimorensis decreti locum habet.

Decr. Censuerunt Patres proximum Concilium Provinciale habendum esse Baltimori anno 1843. quarta post Pascha Dominica.

SESSIO TERTIA ET ULTIMA.

Dominica quinta post Pascha, die 24. Maii, hora undecima A. M. convenerunt in Ecclesia Metropolitana Illmus ac Revmus Archiepiscopus una cum ceteris Concilii Patribus, Officialibus et theologis. Missam celebravit Illmus ac Rev. Episcopus Bardensis. Concionem habuit Illmus ac Rev. Episcopus Carolopolitanus. Deinde aperta est sessio tertia et ultima, et servatis omnibus quae in Pontificali

Romano praescribuntur rite peracta et absoluta.

Ed. Damphoux S. T. D. Sec.
Carolus Ignatius White, Sec.

DECRETA.

Concilii Baltimorensis Provincialis Quarti Mense Maio 1840.

Decretum I. Sacerdotibus omnibus hujus provinciae in memoriam revocamus, antiquae Ecclesiae lege, quam SS. Pontifices non desierunt inculcare, vetari matrimonia catholicorum cum acatholicis, quum et sanctitas Sacramenti postulet, ut uterque fide et aliis animi dispositionibus gratiae sacramenti suscipiendae idoneus sit, et plura graviaque incommoda et mala ex hujusmodi connubiis saepe sequantur, nempe discordia domestica, et catholicae partis et prolis perversio.

Quod si rerum adjuncta aliquando suadeant ex auctoritate Apostolica, ea esse permittenda, imprimis curandum erit ut conscientiae securitati et libero religionis exercitio a Catholica parte consulatur, sicut et prolis utriusque sexus in fidei catholica educationi, solemni coram Deo promissione iis de rebus emissa, secus nullatenus licebit sacerdoti iis Connubiis adstare. Meminerint insuper Sacerdotes pluribus SS. Pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat, vel vestis sacra adhibeatur dum foedera hujusmodi ineuntur, quae neque intra Ecclesiam ineunda sunt.

II. Nihil innovantes in his quae in primo Canone I. Concilii Provincialis Baltimorensis de potestate Episcopi in pastoribus designandis et amovendis, necnon firmare volentes quae in Canone quarto ejusdem Synodi declarata fuere de unico pastore in singulis Congregationibus designando, declaramus pastori soli ita designato competere administrationem ecclesiae seu Congregationis, atque aliis sacerdotibus, illi in ministerii adjutorium adjunctis, non licere aliquid aggredi praeter pastoris voluntatem.

III. Ne turpis lucri cupido sacerdotalem inficiat ordinem, vel aliqua oriatur inter sacerdotes simul commorantes dissensio, propter eleemosynas quae fideles occasione sacramentorum Baptismi vel Matrimonii administrationis sponte conferunt, monemus Episcopos ut in prima sua synodo Dioecesana, vel alias prout illis in Domino visum fuerit, consilio sacerdotum etiam adhibito, justam statuant rationem qua inter sacerdotes simul ita commorantes distribuantur, potioris juris et graviorum onerum pastoris non neglecta consideratione.

IV. Dominici festorumque dierum sanctificationem iterum atque iterum populis suae curae commissis pastores commendare modis omnibus curabunt; verbi Dei praedicatione, catechesibus aliisque pietatis christianae publicis exercitiis. Moneant frequenter oves suas de vitandis cauponis; et caupones a sacramentis arceant qui potantium excessus fovent, praesertim diebus dominicis.

V. Quum immania scandala ex nimia potatione oriantur, hortamur pastores, et per viscera Jesu Christi obsecramus, ut omne studium in ebrietatis vitio eliminando ponant. Eum in finem laudandum censemus eorum fidelium zelum, qui ab omni liquore ardenti se abstinent ad excessuum periculum tutius declinandum. Qui autem sponte societatem inter se ineunt ut mutuis virtutum exemplis sese adjuvent ac roborent, inprimis adhibere debent subsidia illa quae Christus Dominus in Ecclesia reliquit, quibus vitia humana emendentur et infirmitas sustentetur; atque oratione, sacramentorum frequenti susceptione, aliisque pietatis exercitiis, auxilium supernum sibi comparare, nec sibi nec suis propositis, sed Deo, sine quo nihil prodest humanus conatus, fidere.

VI. Quum constet publicae educationis rationem plerique in his provinciis ita iniri, ut haeresibus inserviat, puerorum catholicorum mentibus sensim sine sensu falsis sectarum principiis imbutis, monemus pastores ut omni quo valent studio catholicorum puerorum christianae et catholicae educationi prospiciant; et diligenter invigilent ne versione protestantica bibliorum utantur; vel sectarum cantica aut preces recitent. Ideo invigilandum erit, ne in publicas scholas libri vel exercitia hujusmodi introducantur, cum fidei pietatisque discrimine. Constanter autem et moderate hisce sectarum conatibus ubique resistendum est, eorum, qui auctoritate valent opportunum adhibere remedium, implorato auxilio.

VII. Propter gravissimas rationes vetuerunt SS. Pontifices ne fideles secretas societates quovis nomine nuncupatas ineant, jurejurando sese adstringentes ad arcana servanda. Nam foedera hujusmodi clanculum inita mali suspicionem et periculum prae se ferunt, et jusjurandum temere adhibetur. Idcirco monemus sacerdotes omnes neminem posse absolutione sacramentali donari, nisi ab hujusmodi societatibus prorsus recedat. Hortamur autem et in Domino obsecramus fideles omnes ut occulta illa foedera omnino declinent, mente revolventes se Christi membra esse, et Ecclesiae quae mater nostra est mandatis teneri, eosque ut filios lucis debere ambulare juxta sanctissima et divina illa documenta quae Christus Dominus tradidit.

VIII. Praesules omnes monemus ut securitati bonorum ecclesiasticorum sedulo prospiciant omni qua valent ratione, ideoque legum seu auctoritatis civilis praesidium quaerant ubicumque haberi possit, salvo tamen libero Episcoporum jure. Quod si nequeant illud obtinere, saltem testamento juxta legis dispositiones scite facto, cujus duplicatum habeant; caveant ne bona sibi in usus ecclesiasticos commissa a suis finibus avertantur. Habeant etiam bonorum ecclesiasticorum inventarium, et instrumenta omnia, et titulos, rite disposita. Et si contingerit eos extra dioecesim versari, litteras procurationis apud quemdam virum probatum relinquant, qui ea bona valeat usibus ecclesiasticis servare. Monemus insuper Episcopos ne sinant sacerdotes penes se retinere

suo nomine quae a fidelibus in publicos et ecclesiasticos usus donata sunt eorumque fidei commissa.

IX. Commendamus Episcopis libros habere in quibus accurate recenseantur ordinationes clericorum ex aliis dioecesibus in suas cooptationes, designationes pastorum, tituli ecclesiarum, aliaque omnia quae ad statum ecclesiasticum respiciunt.

X. Admonet synodus clericos omnes in sortem Domini vocatos ut semper memores sint, nihil esse quod alios magis ad pietatem et Dei cultum assidue instruat quam eorum vita et exemplum qui se divino ministerio dedicarunt. Cum enim a rebus saeculi in altiorem sublati locum conspiciantur, in eos tanquam in speculum reliqui oculos conjiciunt, ex iisque sumunt quod imitentur. Quapropter sic studeant vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus, nihil nisi grave, moderatum ac religione plenum prae se ferant. Levia etiam delicta, quae in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem. Abstineant a luxu et pompa vestium, a mundanarum personarum societate, a commessationibus, potationibus, illicitisque lusibus et venationibus, ac demum quibuscumque omnibus clericali statu indignis, necnon saecularibus negotiis. Cum mulieribus nullam consuetudinem habeant, neque sibi famulas accipiant vel retineant, nisi talis aetatis et probatae virtutis, de quibus nulla possit haberi suspicio. Fiant igitur forma gregis

ex animo; sint exemplum fidelium in verbo, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate; sint sobrii, prudentes, ornati, pudici, modesti, conversationem suam inter gentes habentes bonam, ut bene facientes obmutescere faciant imprudentium hominum ignorantiam, et obstruatur os loquentium iniqua. Sic autem pastores vigilent super gregem sibi commissum, non coacte, sed spontanee secundum Deum; neque turpis lucri gratia, sed voluntarie; sic illum pascant et regant sedula in suis Ecclesiis residentia, verbi divini praedicatione, puerorum et ignorantium instructione, sacramentorum administratione, pia sacrificii oblatione, paterna infirmorum et pauperum cura, omniumque bonorum exemplo, ut cum apparuerit Princeps pastorum ab ipso percipiant immarcescibilem gloriae coronam.

XI. Censuerunt Patres proximum Concilium Provinciale habendum esse Baltimori anno millesimo octingentesimo quadragesimo tertio, quarta post Pascha Dominica.

✠ Ego Samuel Archiepisc. Balt. Definiens subscripsi.

✠ Ego Benedictus Josephus Bard. Episc. Definiens subscripsi.

✠ Ego Joannes Episc. Carolopol. Definiens subscripsi.

✠ Ego Joseph Episc. S. Ludovici Definiens subscripsi.

✠ Ego Carolus Maria Joseph Augustus Ep. Nanceiensis et Tullensis Definiens subscripsi.

✠ Ego Benedictus J. Episc. Bostoniensis Definiens subscripsi.

✠ Ego Michael Ep. Mobiliensis Definiens subscripsi.

✠ Ego Franciscus Patritius Episc. Arath. Definiens subscripsi.

✠ Ego Joannes Baptista Episc. Cincin. Definiens subscripsi.

✠ Ego Antonius Episc. Neo-Aureliae Definiens subscripsi.

✠ Ego Mathias Episc. Dubuquensis Definiens subscripsi.

✠ Ego Ricardus Pius Episc. Nashvill. Definiens subscripsi.

✠ Ego Caelestinus Renatus Laurentius Ep. Vincennopolitanus Definiens subscripsi.

Concordat cum originali in Archiviis nostris deposito.

Samuel Archiep. Balt.

BEATISS. PATRI NOSTRO GREGORIO

DIVINA PROVIDENTIA PAPAE XVI.

Archiepiscopus Baltimorensis, Episcopi ejusdem Provinciae, atque eorum confratres in Concilio quarto Baltimorensi habito mense Maio 1840.

Inter plurima quae diebus nostris Ecclesiam perturbant et paterno cordi Sanctitatis Tuae molestiam afferunt, non leviora habenda sunt quae derivantur ex persecutionibus quibus in variis Europae ditionibus ab ambitione vel a pravitate religio opprimitur. O portentum maxime dolendum! In illis ipsis regionibus ubi

olim reges inclyti, religiosi atque potentes appellationibus Catholicissimi vel Fidelissimi gloriabantur, hodie inter perditos mores procerum virtute pariter atque bonorum aestimatione carentium, fides spreta, disciplina eversa, Sancta Sedes despecta, altaria spoliata, monasteria vacua sanguine sanctorum respersa, orbis terrarum atque summo coelo triste testimonium perhibetur turpiter dejectas esse gentes, antiqui honoris immemores, ac priscae pietatis oblitas. Eheu! lacrymas ac preces potius quam indignationem clamant.

Aliae quoque potestates sibi nomen Catholicum vindicantes, specie politici juris sanctuarii regendi partem sibi arrogant, Caesarisque auctoritate haud contentae, quae Dei sunt non solum ambiunt sed invadunt. Ideo etiam Beatitudini Tuae acerbitas pessima oborta.

Talia inter domesticos fidei contemplantes mirari non debemus, si inter inimicos Ecclesiae similia inveniantur. Regis Borrussorum dominatio nec justitiae memor, nec jure gentium restricta, nec aestimans fidem publicam Sanctae Sedi datam, nec regis ipsius verbum solemniter oppignoratum ad terras Catholicorum obtinendas nobis occasio doloris sed non stuporis fuit.

Post strages Poloniae, post mala in istis regionibus religioni illata, vox Tua a solio principis Apostolorum lugubria referens, perfidiam aliquorum Episcoporum Ruthenae gentis annuntians, nobis non inopinantibus ad aures pervenit; jam enim fama nuntiabat imperatorem illarum regionum curasse ut omnia ad

hoc ante parata essent; sed quanquam perfida plurimorum defectio ibi ploranda sit, non tota gens virtutis oblita; sanguis martyrum inter Ruthenos Polonosque rubescit, confessoresque gloriosi fidelitatem patrum antiquorum aemulantur.

Extra fines Europae autem inter barbaros Sinenses persecutio quoque viget, atque in aliquibus Oceani Pacifici insulis, instigantibus pseudoministris ex hac ipsa foederatione egressis, incultus regulus eadem jura politica praetexens Catholicos vexabat, donec Galliarum Rex ad cives suos immunes servandos hominem cohibuit. Quantum differt tum a subdola illarum gentium se cultas gloriantium perfidia, tum ab agendi ratione barbarorum eamdem malitiam sed non eamdem calliditatem exhibente, generosa liberalitas Imperatoris Turcarum! Dum illi fidei struunt insidias vel aperte conantur subvertere, hic qui avitus habebatur Christiani nominis hostis, vincula fidelium disrumpens, eos in plenissimam libertatem vindicavit.

Ingentibus fluctibus ab antiquo orbe divulsi procul haec omnia contemplantes, animoque volventes quantopere Sanctitas Tua, quam solicitudo omnium Ecclesiarum premit, zelo domus Domini devorata sit atque tristitia oppressa; nos quoque capiti nostro compatientes afflicti fuimus, obnixisque precibus a Domino rogavimus te columen decusque nostrum gratia superna confortari, ut tota Dei domus incolumis servetur. Cordibus ergo nostris solamen pergratum ac in propriis angustiis su-

stentaculum optimum fuere Sanctitatis Tuae serena constantia, invicta mansuetudo, fides immota ac verae humilitati innixa insuperabilis fortitudo. Dexteram Salvatoris agnovimus Petrum super undas instabiles hujus saeculi sustinentem et ad litus ducentem; recordati sumus verbi ejus *super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam et portae inferi non praevalebunt adversus eam*; atque iterum, *ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi*. Coelum et terra praeteribunt, verba autem Christi Domini non praeteribunt. Descendant itaque imbres, perflent venti, mugiant tonitrua, illuviesque absumant terrena, domus quam sapiens divina manus super hanc petram erexit inter feri maris fluctus firma semper manebit.

Sic per octodecim saecula ex quo piscator Galilaeus, ut princeps Apostolorum fieret, claves a manu Jesu recepit ad populum Christianum regendum, *gentes fremuerunt populique meditati sunt inania, astiterunt reges terrae et principes convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum ejus*. Qui habitat in Coelis irridebat eos et Dominus subsannabat eos. Ubinam nunc isti potentes? *Quasi gigantes nominati illi qui ab initio fuerunt scientes bellum. Non hos elegit Dominus; Neque viam disciplinae invenerunt: propterea perierunt, et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam*. Nos nosipsi vidimus illum cui datum fuit ad tempus gloriari in malitia, qui inter diademata tanquam inter crepundia ludebat: ipsum

vidimus potentem in iniquitate Sanctam Sedem aggredi, manus sacrilegas patrimonio Petri injicere, praedecessorem tuum beatae memoriae in carcerem turpiter detrudere, illum vidimus ex solio manu Dei excussum, dedecore fugientem, captum, scopulo in mediis undis toto orbe spectante alligatum, lentisque suspiriis animam per annos misere agentem periisse. Ubinam, Beatissime Pater, ubinam inveniendi hi qui gladio suffulti Ecclesiam oppressere? Ex ruina tumbae Neronis videre licet mausoleum Vaticani! En scopulum Sanctae Helenae dum Christiano orbe plaudente Roma triumphans gremio suo excipit reducem Pium. Per haec saecula quot et quanti tyranni qui se dominatores familiae dominicae esse cupiebant indigne perierunt? Hodie quot millia millium cathedram Petri sustentant?

Inter illos qui nostris diebus antiquorum martyrum fortitudinem aemulantes pro fide atque disciplina sese tyrannis objecerunt, de Ecclesia optime merentes Sanctitatis Tuae praeconia obtinuerunt atque fidelium cordibus gaudium attulerunt, Venerabiles fratres nostros Clementem Augustum ex Baronibus liberis de Droste ex Vischering Coloniensem Archiepiscopum, atque Martinum a Dunin Posnaniensem atque Gnesnensem Archiepiscopum admiratione contemplati sumus. Perdifficile nobis est dicere utrum cum his Christi Athletis de injuriis illatis condolere debeamus an gratulari potius quod digni habiti sint pro nomine Jesu contumeliam pati. Clerus noster populusque fidelis zelum atque devotionem il-

lustrium praesulum mirantes, suum erga eos affectum exprimere ardent; nosque eorum studia approbantes ac amore pro fratribus arrepti corda nostra illis exponere optavimus. Dum pro eis indesinenter patrem misericordiarum supplicamus, epistolas mittere decrevimus, quarum exemplaria Beatitudini Tuae subjici cupimus, ut patri compertum sit filios suos quamquam fluctibus, civili regimine, aliisque divisos, fide atque charitate conjunctissimos esse, ac pro Ecclesiae capitisque ejus juribus et honoribus conservandis aemulatione sancta flagrare.

Interea omnia fausta Sanctitati Tuae a bonorum omnium Datore ex corde precantes, Apostolicam benedictionem nobis nostrisque gregibus imploramus.

Samuel Archiep. Balt.
B. J. Bardensis Ep.
Joannes Ep. Carolopolitanus.
Joseph Ep. S. Ludovici.
Carolus Aug. M. Joseph Episc. Nanceiensis ac Tullensis.
Benedictus J. Ep. Boston.
Michael Ep. Mobiliensis.
Franciscus Patritius Ep. Arath.
J. B. Ep. Cincinnatensis.
Antonius Ep. Neo-Aureliae.
Mathias Ep. Dubuquensis.
Ricardus Pius Ep. Nashvillensis.
Caelestinus Epis. Vincennopolitanus.

Sanctissime Pater.

Ob graves quibus laborant fideles harum provinciarum incolae difficultates, concessa est, Apostolicae Sedis indulgentia, dispensatio ad decennium a lege abstinentiae singulis sabbatis, in quibus jejunandum non sit: sed quum eadem adhuc sint adjuncta, censuimus, in Concilio provinciali congregati, supplicandum esse S. Sedi ut dispensatio fiat perpetua, praesertim quum ea ratione facilior reddatur Acatholicorum ad Ecclesiam reditus. Quod de Sanctitatis Vestrae sapientia et gratia humiliter speramus.

Sanctitatis Vestrae.

Baltimori 24. Maji 1840.

Addictissimi filii

✠ Samuel Archiep. Baltimorensis.
✠ B. J. Bardensis Episcopus.
✠ Joannes Episcopus Carolopolitanus
✠ Joseph Episcopus S. Ludovici.
✠ Benedictus J. Episcopus Bostoniensis.
✠ Michael Episcopus Mobiliensis.
✠ Franciscus Patricius Episc. Arath.
✠ Joannes Bapt. Episc. Cincinnatensis.
✠ Antonius Episcop. Neo-Aureliae.
✠ Mathias Ep. Dubuquensis.
✠ Ricardus Pius Ep. Nashvillensis.
✠ Caelestinus Ep. Vincennopolitanus.

Sacntissime Pater.

Ut uno ore glorificetur Deus ubique per foederatas has provincias, Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi diaecesium omnium faederatae Americae in Concilio Provinciali con-

gregati supplicant Sanctitati Vestrae, ut dignetur indulgere, ut officia quaedam aliquibus dioecesibus jam concessa, et alia nonnullis aliis locis communia, quorum catalogum adnectimus, possint ubique per foederatam Americam recitari. Quod de indulgentia Sanctitatis Vestrae speramus.

Officia de quibus agitur, haec sunt.

Desponsatio B. Mariae Virg. Dupl. Maj.
23. Januarii, festo S. Raymundi de Penn. translato ad diem 28. Januarii.
S. Irenaei Ep. et Martyris, duplex.
S. Gabrielis Archangeli, dupl. maj.
18. Martii.
SS. Passionis D. N. J. C. dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. Quinquag.
SS. Spineae Coronae, dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. 1. Quadrag.
De Lancea et Clavis, dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. 2. Quadrag.
De Quinque Vulneribus, dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. 3. Quadrag.
Pretiosissimi Sanguinis, dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. 4. Quadrag.
Patrocinium Sancti Joseph, dupl. 2. cl.
Dom. 3. post Pascha.
S. Joannis Nepomuceni, M. dupl. 22. Maii.
S. Joannis Francisci Regis, C. dupl.
16. Junii.
S. Aloysii Gonz. Conf. duplex. 21. Junii.
SS. Cordis Jesu, dupl. majus. Fer. 6. post oct. SS. Sacramenti.

S. Patritii, duplex.

S. Raphaelis Archangeli dupl. maj. 24. Octobris.

S. Stanislai Kostkae, Conf. dupl. 14. Novembris.

Officium SS. Sacramenti, per annum, semidupl.

Officium Concep. B. M. V. per annum, semidupl.

S. Alphonsi de Ligorio, dupl. 2. Aug.

B. Mariae titulo Auxilium Christ. dupl. maj. 24. Maii.

Maternitatis B. M. V. duplex maj. Dom. 3. Octobris.

Patrocinii B. M. V. duplex maj. Dom. 2. vel 3. Novembris.

Expectatio partus B. Mariae 18. Decembris. Virg. dupl. maj.

Sanctissime Pater.

Quae in concilio quarto Baltimorensi, quod per hebdomadam elapsam celebravimus, censuimus vel egimus, ad Sanctitatem Vestram remittenda duximus, supremo probanda vel emendanda judicio. Ex quo altera vice conveneramus defunctum deflevimus fratrem nobis charissimum, Simonem Gabriel Brutè, episcopum Vincennopolitanum, qui tanto effulsit virtutum splendore, ut de beatitudine et ejus gloria certam omnibus reliquerit fiduciam. Utinam detur, Sanctitate Vestra aspirante, ejus premere vestigia, et praemia assequi.

Sanctitatis Vestrae.

Baltimori 24. Maji 1840.

Filii devotissimi.
Samuel Archiep. Balt.
B. J. Bardensis Episcopus.
Joannes Ep. Carolopolitanus.
Joseph Epis. S. Ludovici.
Carolus Aug. Maria Joseph Epis. Nanceiensis ac Tullensis.
Benedictus Ep. Bostoniensis.
Michael Ep. Mobiliensis.
Franciscus Patritius Ep. Arath.
Joannes B. Ep. Cincinnatensis.
Antonius Ep. Neo-Aureliae.
Mathias Ep. Dubuquensis.
Ricardus Pius Ep. Nashvillensis.
Caelestinus Ep. Vincennopolitanus.

Sanctissime Pater.

In concilio provinciali congregati ut de negotiis communibus ageremus, ea omnium fuit sententia optandum imprimis esse, ut renunciatio a Revmo Domino Friderico Rese, Episcopo Detroitensi, S. Sedi ante triennium oblata, quamprimum acceptetur, ipseque liber a regimine illius dioecesis habeatur. Quae gravissimae rationes illud nobis persuasum faciunt, a tribus collegis nostris, episcopis scilicet S. Ludovici, Neo-Aureliae, et Mobiliensi, exponentur: Sanctitatis autem Vestrae sententiam et judicium humiliter expectamus.

Sanctitatis Vestrae.

Baltimori 24. Maji 1840.

Humillimi Filii.
Samuel Archiep. Balt.
B. J. Bardensis Ep.

Joannes Ep. Carolopolitanus.
Joseph Ep. S. Lud.
Benedictus Ep. Boston.
Michael Ep. Mobiliensis.
Franciscus Patritius Ep. Arath.
Joannes B. Ep. Cincinnatensis.
Antonius Ep. Neo-Aureliae.
Mathias Ep. Dubuquensis.
Ricardus Pius Ep. Nashvillensis.
Caelestinus Ep. Vincennopolitanus.

Sanctissime Pater.

Patribus Concilii provincialis quarti Baltimorensis visum est Sanctitatem Vestram implorare, ut ex tribus sacerdotibus, quos commendamus, unum dignetur designare, qui episcopali munere ornatus, dioecesis Detroitensis regimen suscipiat. Qui nobis idonei videntur sunt***. Dignetur igitur Sanctitas Vestra unum ex illis sacerdotibus, si ita videatur, designare qui episcopale munus suscipiat.

Sanctitatis Vestrae.

Baltimori 24. Maji 1840.

Humillimi Filii.

Samuel Archiep. Balt.
B. J. Bardensis Ep.
Joannes Ep. Carolopolitanus.
Joseph Ep. S. Lud.
Benedictus Ep. Boston.
Michael Ep. Mobiliensis.
Franciscus Patritius Ep. Arath.
Joannes B. Ep. Cincinnatensis.
Antonius Ep. Neo-Aureliae.
Mathias Ep. Dubuquensis.

Ricardus Pius Ep. Nashvillensis.
Caelestinus Ep. Vincennopolitanus.

Sanctissime Pater.

Patribus concilii provincialis quarti Baltimori nuper celebrati visum est, Sanctitati Vestrae commendare tres sacerdotes, ex quibus, si placeat, seligatur qui episcopus Natchetensis constituatur, nempe. * * *

Sanctitatis Vestrae.

Baltimori 24. Maji 1840.

Humillimi Filii.

Samuel Archiep. Balt.
B. J. Bardensis Ep.
Joannes Ep. Carolopolitanus.
Joseph Ep. S. Ludovici.
Benedictus Ep. Bostoniensis.
Michael Ep. Mobiliensis.
Franciscus Patritius Ep. Arath.
Joannes B. Ep. Cincinnatensis.
Antonius Ep. Neo-Aureliae.
Mathias Ep. Dubuquensis.
Ricardus Pius Ep. Nashvillensis.
Caelestinus Ep. Vincennopolitanus.

Sanctissime Pater.

Quum Archiepiscopus Baltimorensis Patribus concilii quarti provincialis significasset, se cupere ut ab onere administrandi dioecesim Richmondiensem in statu Virginiae solveretur, et episcopus ei praeficeretur, placuit omnibus consilium, qui et commendandos censuerunt tres, quos Archiepiscopus ipse proposuit sacerdotes, ut ex iis, si ita Sedi Apostolicae vi-

deatur, designetur Episcopus Richmondiensis: Nomina autem eorum sunt * * *. Eos igitur Sanctitati Vestrae commendamus, ut ex iis episcopus illi sedi praeficiatur.

Sanctitatis Vestrae.

Baltimori 24. Maji 1840.

Humillimi Filii.

Samuel Archiep. Baltimorensis.
B. J. Bardensis Episcopus.
Joannes Episcopus Carolopolitanus.
Joseph Episcopus S. Ludovici.
Benedictus Episcopus Bostoniensis.
Michael Episcopus Mobiliensis.
Franciscus Patricius Ep. Arathensis.
Joannes B. Episcopus Cincinnatensis.
Antonius Episcopus Neo-Aureliae
Mathias Episcopus Dubuquensis.
Ricardus Pius Episc. Nashvillensis.
Caelestinus Episc. Vincennopolitanus.

Sanctissime Pater

Ea est disciplinae diversitas intra foederatas has provincias, quod in quibusdam *dioecesibus* in vigilia festi SS. Petri et Pauli jejunetur, in aliis vero non ita, quin festus ipse dies ullibi tamquam de praecepto servetur: ideo supplicandum Sanctitati Vestrae censuimus, re in concilio provinciali mature perpensa, ut dignetur obligationem jejunii in vigilia praedicta prorsus tollere per totam provinciam, singulasque dioeceses, ut ubique eadem vigeat disciplina. Quod de gratia et indulgentia Sanctitatis Vestrae speramus.

Sanctitatis Vestrae

Baltimori die 24. Maji. 1840:

Filii devotissimi.
Samuel Archiep. Baltimorensis.
B. J. Bardensis Episcopus.
Joannes Episcopus Carolopolitanus.
Joseph Episcopus S. Ludovici.
Benedictus Episc. Bostoniensis.
Michael Ep. Mobiliensis.
Franciscus Patricius Episc. Arath.
Joannes Bapt. Episc. Cincinnatensis.
Antonius Episcopus Neo-Aureliae.
Mathias Episcopus Dubuquensis.
Ricardus Pius Episc. Nashvillensis.
Caelestinus Episc. Vincennopolitanus.

Excellentissimo Principi Vincentio Odoardo Milde Vindobonensi Archiepiscopo, Leopoldinae Institutionis dignissimo Praesidi, caeterisque sapientissimis Moderatoribus, atque universis per Austriacas ditiones sociis munificentissimis, Provinciae Baltimorensis in America Septentrionali Metropolitanus, Episcopique omnes in Concilio congregati, salutem et gratias plurimas.

Inter innumera quae nobis nostrisque Ecclesiis divina Providentia larga manu concessit beneficia, illud quidem haud infimum locum tenet quod tantam scilicet erga nos nostrasque oves in cordibus vestris supremus Pastor excitaverit charitatem. Studio enim verae fidei per novum hunc orbem propugnandae, et divinae gloriae promovendae, acti, tum precibus ad Deum ferventer fusis, tum largitionibus ad plerosque

nostrum subsidio indigentes liberaliter missis, operi divino infirmitati nostrae commisso, cooperati estis. Quo fructu qualive felici successu non facile dixerimus. Novae dioeceses erectae, veteres auctae et confirmatae, collegia, seminaria, monasteria, Xenodochia, Orphanotrophia, scholae, Ecclesiae aedificatae; novae auxiliares copiae sacrarum virginum, religiosorum hominum, sacrorum ministrorum Evangelii praeconum comparatae; ad ovile Christi non paucae ex errantibus ovibus reductae, regni Dei fines ampliati, et Christi sui imperio gentes quae illum ignorabant, gladio verbi a Missionariis nostris subactae; panisque verbi Dei parvulis innumeris per regiones hasce nostras vastissimas dispersis, qui illum diutissime frustra petierant, tandem aliquando fractus et distributus; religio Sancta a calumniis inimicorum vindicata, pietas inter domesticos fidei, Missionibus spiritualibusque exercitiis rediviva. Supremo bonorum omnium Datori haec omnia procul dubio tribuenda, omne namque datum optimum et omne donum perfectum desursum est. Sed dum illi gratias habendas, et referendas profitemur, gratiasque humiliter agimus propter magnam gloriam suam, Vobis ministris providi erga nos consilii sui, gratias et habere et referre ad majorem gloriam ejus et communem fidelium aedificationem, nostrum esse confitemur. Sincerissimas, plurimasque quamvis beneficiis impares vobis omnibus agimus, et solemne hoc nostri erga vos animi testimonium ex imo corde proferimus mittimusque. Hoc unum adde-

mus, magnum hic nobis ostium adhuc apertum, regiones ad messem albescere, messem multam, operarios autem paucos, sperantes vos et Dominum messis, sicuti fecistis, rogaturos ut mittat operarios in messem suam atque Ecclesiis nostris ministros, et dispensatores providentiae ut fuistis in posterum etiam futuros.

Baltimori, die 22. Maji 1840.

S. Samuel Archiep. Balt.
B. J. Bardensis Episcopus.
Joannes Episcopus Carolopolitanus.
Joseph Episcopus S. Ludovici.
Carolus Aug. M. J. Episcopus Nanceiensis ac Tullensis.
Benedictus J. Episc. Bostoniensis.
Michael Ep. Mobiliensis.
Franciscus Patritius Ep. Arath.
Ricardus Pius Ep. Nashvillensis.
Joannes B. Epis. Cincinnatensis.
Antonius Epis. Neo-Aureliae.
Mathias Ep. Dubuquensis.
Caelestinus Episc. Vincennopolitanus.

Venerabilibus in Christo Fratribus inclytisque Fidei Confessoribus Clementi Augusto ex liberis Baronibus de Droste ex Vischering Coloniensi, et Martino a Dunin Posnaniensi et Gnesnensi, Archiepiscopus Baltimorensis provinciae Metropolitanus et Suffraganei, Episcopique omnes Baltimori in Concilio congregati.

Salutem, gratiam, laudem, honorem et gloriam.

Unius ejusdemque mystici corporis membra, uno eodemque spiritu acti, unius ejusdemque capitis vivifico influxu copulati, non potuimus quamvis longo terrae marisque spatio separati, quaecumque passi estis, inclyti confessores, non sentire. Charitate enim Christi nos urgente, flendum erat cum flentibus, gaudendum cum gaudentibus. Vestrorum praeclare gestorum fama ad nos usque pervenit. Audivimus potentium in vos et in Ecclesiam inimica consilia, calumnias, minas, persecutiones, exilia, carceres. Audivimus episcopalis animi robur invictum, constantiam, fidem. Audivimus dignam Apostolorum successoribus mitissimam patientiam, prudentissimam sapientiam. Audivimus et mirati sumus. Mirum profecto nostris hisce temporibus, quae tantis laudibus extolluntur ob excultos mores, politiores artes, altiores scientias liberalioresque disciplinas, mirandum in regionibus evangelii luce illustratis, mirandum sub principibus religionem Christianam profitentibus, persecutorum saecula,

insidias et saevitiem revixisse. Sed Deo, qui se Ecclesiae suae usque ad consummationem saeculi affuturum promisit benigniter sapienterque providente, Constantiis, Valentibus et Julianis nostrorum temporum novos Athanasios et Basilios opposuit, qui pro muro essent Ecclesiae suae, et avitam fidem, patrumque instituta, jura et leges tuerentur.

Flevimus quidem super contritione filiae populi nostri; flevimus super dispersos lapides sanctuarii, lacrymas fudimus super oves pastoribus orbatas; flevimus, sed et gaudio superabundavimus in tribulatione nostra, gavisi sumus de Christi confessorum perseverantia, de martyrum constantia, et de fidei Athletarum victoria. Eia! Confessores, Martyres, Athletae Christi, Eia! Qui pro vobis, qui vobiscum legitime certavit, ipse vos coronabit.

Ne dedignemini testimonium amoris, admirationis et reverentiae, quod ex corde promunt vestrum amantissimi in Christo fratres in provinciali Concilio Congregati.

Baltimori, die 20. Maii 1840.

Samuel Archiep. Balt.
B. J. Bardensis Ep.
Joannes Ep. Carolopolitanus.
Joseph Ep. S. Ludovici.
Carolus Aug. M. J. Ep. Nanceiensis ac Tullensis.
Benedictus Ep. Boston.
Michael Ep. Mobiliensis.
Franciscus Patritius Ep. Arath.
Joannes B. Ep. Cincinnat.

Antonius Ep. Neo-Aureliae.
Mathias Ep. Dubuquensis.
Ricardus Pius Ep. Nashvillensis.
Caelestinns Ep. Vincennopolitanus.

EPISTOLA

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

De Synodi IV. Baltimorensis Provincialis confirmatione.

Illme ac Rme Domine.

Pergratum S. Congregationi fuit Acta, et Decreta Concilii Quarti Provincialis Baltimorensis mense Majo anno 1840. celebrati accipere ac perpendere. Nam illa jamdiu conceptam de A. Tuae et RR. PP. DD. Episcoporum, qui Concilio interfuerunt, sapientia, Religionis amplificandae studio, et disciplinae Ecclesiasticae tuendae voluntate opinionem impense confirmarunt. Quamobrem S. Congregatio plurimum commendans vestrum omnium virtutem, supplicandum SSmo Domino Nostro Gregorio PP. XVI. esse censuit, ut Apostolica auctoritate sua dignaretur ea confirmare; id quod Sanctitatem Suam libenti animo fecisse ex adjecto decreto intelligetis.

Duo tantum circa decreta ipsa existimavit S. Congregatio esse notanda, videlicet in decreto I. paragr. 2. ubi agitur de matrimoniis mixtis post verba, *Quod si rerum adjuncta aliquando suadeant*, addenda esse censuit verba *ex auctoritate Apostolica*. Etenim constare

etiam ex decreti contextu debet, dispensationem Apostolicam super eo impedimento quoque requiri. Praeterea in decreto sexto, ubi sermo est de adolescentium ac puerorum in scholis institutione, ad omnem non satis probatae interpretationis praetextum auferendum, S. Congregatio verba illa delenda esse arbitrata est *cum libertatis conscientiae, quam leges civiles ipsae tuentur, detrimento.*

Circa petitiones, Synodi nomine, SSmo Domino Nostro factas de Episcopis Richmondiensis, Natchetensis, et Detroitensis Diaecesium regimini destinandis; huic epistolae adjectas A. T. accipiet Sanctitatis Suae literas Apostolicas, ex quibus intelliget Richmondiensem Episcopum electum esse R.D. Richardum Whelan, Natchetensem vero R. D. Joannem Josephum Chanche, Detroitensem denique Coadjutorem seu Administratorem cum omni in illam Diaecesim Episcopali jurisdictione, a cujus exercitio R. P. D. Rese suspensus manet, electum esse a SSmo Domino Nostro R. D. Joannem Baptistam Odin Congregationis Missionis, qui ad Episcopatum promotus est. Memoratae literae Apostolicae continentur in epistolis ad singulos tres istos Praesules a S. Congregatione scriptas, quas A. Tua illis tradendas curabit. Tu ipse vero rem gratissimam S. Congregationi facies, singulos plurimum hortando ut collatum iis ab Apostolica Sede munus libenti animo suscipiant.

De plurium Sanctorum officiis in omnibus Faederatae Americae Septemtrionalis Diaecesibus in posterum adhibendis, deque indulto

super praecepto abstinentiae die sabato quando jejunium non obligat, peculiaria item huic epistolae adjecta rescripta accipies.

Praeterea quod spectat ad festum, ac pervigilium SS. Apostolorum Petri et Pauli, haec tibi significanda SSmo Domino Nostro probante S. Congregatio arbitrata est, scilicet optare se ut festum illud celebretur in omnibus superius memoratis diaecesibus die Dominico diem 29. Junii immediate sequenti, nisi festum ipsum in diem dominicum incidat. Mens etiam est S. Congregationis ut Episcopi diaecesanos suos ad jejunium sabato, quod pridie illius festi est, servandum adhortentur.

Denique quod spectat ad pulcherrimam, et publica quoque commendatione celebratam epistolam vestram synodalem ad SSmum Dominum Nostrum; responsum a Sanctitate Sua ipsa subscriptum huic epistolae adjicio.

Haec sunt quae de quarto Provinciali Baltimorensi Concilio Tibi a me erant significanda. Reliquum est ut A. Tuae ipsi ob singularia illa ornamenta vehementer gratuler, *quibus* cum tanta Religionis utilitate Archiepiscopi munia obeunda curas, et precor Deum etc.

Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 19. Decembris 1840.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI
Praefectus.

I. Archiep. Edessenus a Secretis.

DECRETUM

Sacrae Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habitae die 16. *Novembris anno* 1840.

Cum Synodum Quartam Provincialem Baltimorensem RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi diaecesium in foederatis Americae Septemtrionalis provinciis existentium, mense Majo anno 1840. celebrantes SSmum Dominum Nostrum Gregorium PP. XVI. precati fuerint ut decreta ab eadem Provinciali Synodo condita Apostolica auctoritate confirmaret, si post accuratam eorumdem decretorum considerationem, confirmatione sua digna illa esse judicasset, S. Congregatio Generalis de Propaganda Fide habita die 16. Novembris anno 1840., referente Emo, ac Rmo D. Jacobo Philippo S. R. E. Cardinali Fransonio, Sacri Consilii Praefecto, Synodi sapientiam, Religionis incrementa procurandi studium, et Ecclesiasticae disciplinae custodiendae sollicitudinem quae in iis decretis perspicue apparet, magnopere commendans censuit, ac decrevit supplicandum Sanctitati Suae, ut Archiepiscopi, et Episcoporum memoratis superius precibus annuere, et decreta, de quibus agitur, confirmare dignaretur.

Hanc antem S. Congregationis sententiam SSmo Domino Nostro relatam ab R.P.D. Ignatio Cadolinio Archiepiscopo Edesseno S. Congregationis Secretario in audientia diei 22. Novembris 1840. Sanctitas Sua in omnibus beni-

gne probavit, et decreta, de quibus sermo est, Apostolica confirmatione roborata, in diaecesibus Faederatae Americae Septemtrionalis servanda esse mandavit.

Datum Romae ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide die 12. Decembris 1840

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI
Praefectus.
I. Archiep. Edessenus a Secretis.

Venerabilibus Fratribus Samueli Archiepiscopo Baltimorensi, et ejus Suffraganeis.

GREGORIUS PAPA XVI.

Ven. Fratres Salutem, et Apostolicam Benedictionem.

Plures accepimus litteras, quas in exitu Concilii Provincialis Baltimorensis IV. a Vobis mense Majo celebrati ad Nos dedistis, tum ut vestrum erga Personam humilitatis Nostrae Sanctamque hanc Sedem obsequium *repetita*, una omnes, declaratione confirmaretis, Nostrumque animum ex afflictis non uno in loco Ecclesiae rebus sollicitum, vehementerque dolentem, amantissime consolaremini; tum vero ut de omnibus Concilii Actis more majorum ad supremam Petri sedem referentes enixe precaremini, ut Decreta in illo edita probare vel etiam ubi opus fuerit emendare velimus, atque insuper nonnulla indulgere ac decernere, quae Vobis istic in Religionis bonum cessura visa sunt. Jam vero ad memoratas petitiones vestras

responsum accipietis per Nostram Propagandae Fidei Congregationem, cui Concilii Acta cognoscenda mandavimus, ac Nostram super illis mentem significavimus. Et habebitis quidem in ejusdem Congregationis Litteris novum documentum singularis benevolentiae, qua Vos, Venerabiles Fratres, Ecclesiasque vestras impense prosequimur. Verum abstinere non possumus, quominus hac etiam Nostra Epistola meritis celebremus laudibus pastoralem sollicitudinem, qua inducti rursus ex Canonum praescripto convenistis in unum, et invocato lumine Spiritus Sancti, consiliisque invicem communicatis, tueri studuistis Cleri disciplinam, et pietatem fovere fidelis populi, atque adeo convellere vitiorum germina, seductionis pericula propulsare, ac prospicere ut pueri puellaeque ad veram Fidem solidamque virtutem accuratius informentur; denique Vos ipsos excitare ad Ecclesiae jura sarta tecta servanda, et partes vestri muneris in animarum salutem alacriori usque sedulitate implendas. Profecto in iis, quae in Synodo a Vobis gesta scriptaque sunt, libentissime recognovimus zelum, quo inflammati estis, ut de Catholica Ecclesia, de Sancta hac Sede, ac de vestris Dioecesibus bene mereamini. Hinc autem firmiori vobiscum spe nitimur fore ut Deo bene juvante floreat istic quotidie magis Religio Nostra sanctissima, et merito juxta atque numero Catholicus Populus augeatur. Nos interea, licet indigni, non desistimus Fraternitates Vestras, creditosque Vobis greges Deo, et verbo gratiae ipsius suppliciter commendare, nec dubitamus quin Vos

pariter minime intermittatis Patrem Misericordiarum per Jesum Christum Filium suum fervidis precibus obsecrare, ut infirmitatem Nostram difficillimis hisce temporibus sub immenso supremi Apostolatus pondere laborantem omnipotenti sua virtute sustentet, omnesque actus Nostros dirigat atque ad bonum exitum adducat. Denique Nostrae in Vos propensissimae voluntatis pignus adjungimus Apostolicam Benedictionem, quam ex imo corde depromptam Vestrum singulis, atque istarum Ecclesiarum Clericis Laicisque fidelibus universis peramanter impertimur.

Datum Romae apud S. Petrum die 19. Decembris anni 1840. Pontificatus Nostri anno decimo.

DECRETUM

S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitae die 16. *Novembris* 1840. *Quo concessum fuit illa Sanctorum officia in foederatis Americae Provinciis peragere de quibus agitur in supplici libello pag.* 127. *Synodi.*

Cum in S. Congregatione Generali de Propaganda Fide die 16. Novembris 1840. habita, referente Emo ac Rmo D. Jacobo Philippo S. R. E. Cardinali Fransonio S. Consilii Praefecto, actum fuerit de petitione superius exposita quam ex synodo Quarta Provinciali Baltimorensi, mense Majo anno 1840. celebrata, RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis et Faederatarum Americae Septemtrionalis Provin-

ciarum Episcopi SSm̃um Dn̄um Nostrum communi suffragio faciendam statuerunt, S. Congregatio censuit, ac decrevit Sanctitati Suae supplicandum ut rubricarum praescripto diligenter servato, Synodi memoratae precibus annuere dignaretur.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SSm̃o Dn̄o Nostro Gregorio PP. XVI. relatam ab R. P. D. Ignatio Cadolinio, Archiepiscopo Edesseno S. Congregationis Secretario in audientia diei 22. Novembris 1840. Sanctitas Sua benigne probavit, et pro omnibus foederatae Americae Septemtrionalis diaecesibus petitam superius facultatem impertita est.

Datum Romae ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide die 12. Decembris 1840.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI
Praefectus.
I. Archiepiscopus Edessenus
a Secretis.

S. Congregationis Rituum responsa ad nonnulla quaesita circa Officia Sanctorum quae nuper ab Apostolica Sede peragenda in Americae Septentrionalis dioecesibus concessa sunt.

BALTIMOREN.

Decimo Kalendas Decembris superiori Anno 1840. ad enixas preces Patrum quartae Synodi Provincialis Baltimoren. Sanctissimus Dominus Noster Gregorius Papa XVI. impertitus est pro omnibus Foederatae Americae Septentrionalis dioecesibus nonnulla intra an-

num officia Sanctorum, quae dum in kalendariis ordinabantur, nonnulla excitata sunt dubia, ad quorum solutionem Sacrorum Rituum Congregationis sententiam requirendam constituit alter ex Directoribus Seminarii Sanctae Mariae Baltimorensis, cui cura demandata est nonnulla Foederatae ipsius Americae kalendaria efformare pro regulari iisdem in dioecesibus divinorum officiorum celebratione. Proposita itaque dubia sunt sequentia, nimirum.

1. Concessum est Officium Sancti Irenaei Episcopi martyris nulla assignata die, qua recitari debeat. Quum autem hoc festum in martyrologio pronuncietur die 28. Junii, quaeritur an de eo fieri debeat hac ipsa die 28. Junii, festo Sancti Leonis ad diem septimam Julii fixe translato.

2. In indulto Apostolico exprimitur Officium Sancti Irenaei simpliciter, et sine addito. Porro ea fuit mens patrum Concilii Baltim. petere pro hoc Officio prout Lugduni in Gallia celebratur: at ex quibusdam Romani Breviarii editionibus videtur quod id festum Lugduni celebretur de Sancto Martyre Irenaeo Episcopo, et sociis ejus. Quaeritur itaque utrum in hisce Foederatae Americae Dioecesibus faciendum sit de Sancto Irenaeo tantum, vel de Sanctis Martyribus Irenaeo Episcopo, et sociis ejus?

3. Si Officium sit de Sancto Irenaeo tantum, unde nam sumendae sunt lectiones secundi, et tertii Nocturni, ac Missa?

4. Si fiat de Sancto Irenaeo, et sociis ejus possunt ne tamquam approbatae haberi illae

lectiones Lugduni in Gallia recitatae ab illis, qui Romano Breviario utuntur?

5. In Seminario, et Collegio Sanctae Mariae Baltimorensi die 28. Junii fit de die octava Sancti Aloysii. Posito igitur quod de Sancto Irenaeo, vel de Sancto Irenaeo et sociis ejus hac eadem die fieri debeat in Provincia Baltimorensi, quaeritur utrum in praedicto Seminario, et Collegio festum Sancti Irenaei, vel Sanctorum Irenaei et sociorum ejus transferri possit ad diem 3. Julii, et Sancti Leonis festum ad diem 7. Julii?

6. Sanctitas Sua benigne concessit sequentia Officia singulis Feriis sextis quadragesimae ad libitum recitanda sub ritu duplicis majoris, nempe Commemorationis Passionis Domini Nostri Jesu Christi, Spineae Coronae, Lanceae, et Clavorum, Sacrorum quinque vulnerum, et Pretiosissimi Sanguinis. Si autem in dictis diebus occurrat festum altioris ritus, quaeritur an supra memorata Officia transferri possint ad primam diem non impeditam intra Quadragesimam.

7. Inter Officia nuper concessa omnibus Foederatae Americae Septentrionalis Dioecesibus sunt Officia tum Sanctissimi Sacramenti in Feriis quintis, tum Conceptionis Beatae Mariae Virginis in Sabbatis per annum. Porro haec eadem Officia jamdudum a Pio VI. sa: me: concessa fuerant Baltimorensi, et quibusdam aliis Dioecesibus cum eo privilegio, ut iis Presbyteris qui in praedictis Feriis, iter aliquod suscipere deberent pro visitandis catholicis, quorum spiritualis cura ipsis incumbit, lice-

ret ea recitare, et Missam respectivam celebrare etiam in Feriis Adventus, quatuor temporum, et Quadragesimae. Quaeritur an recenti concessione supra memoratum privilegium revocatum, sublatumque fuerit, vel adhuc perseveret: et posito quod perseverat utrum ad omnes Foederatae Americae Septentrionalis Dioeceses extendatur, et pertineat?

8. Utrum in Anniversariis Creationis, et Consecrationis Summi Pontificis pro tempore regnantis in universa Ecclesia dici debeat, vel possit in Missa Oratio: Deus omnium fidelium: et quatenus affirmative, an haec Oratio dicenda sit etiam in Festis primae, et secundae classis?

Emus itaque ac Rmus Dominus Cardinalis Carolus Maria Pedicini Episcopus Portuen., Sanctae Rufinae, et Centumcellarum, Sanctae Romanae Ecclesiae Vice-Cancellarius, et Sacrorum Rituum Congregationi Praefectus, vigore facultatum sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributarum, omnibus maturo examine liberatis, rescribi mandavit.

Ad 1. Servetur dies Martyrologii Romani.

Ad 2. et 3. De Sancto Irenaeo tantum cum lectionibus secundi Nocturni adprobatis die 27. Aprilis 1784.

Ad 4. Jam provisum.

Ad 5. In primam diem non impeditam.

Ad 6. Affirmative, et intra Quadragesimam tantum.

Ad 7. Praecedens Indultum manet in suo robore, nec extendi potest sine nova concessione.

Ad 8. Collecta pro Summo Pontifice in diebus Creationis, et Coronationis dici debet, et sub unica conclusione in duplicibus secundae Classis.

Die 22. Maii 1841.

C. M. Ep. Portuen. Card. Pedicinius
S. R. E. V. Cancellarius
S. R. C. Praefectus.
I. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

In Festo Sancti Irenaei Episcopi Martyris. Duplex omnia de Communi unius Martyris praeter haec propria ut in Officio proprio ejusdem Sancti a Sacra Rituum Congregatione adprobato pro Clero Parmensi die 27. Aprilis 1784.

ORATIO.

Deus qui Beato Irenaeo Martyri tuo atque Pontifici tribuisti, ut et veritate doctrinae expugnaret haereses, et pacem Ecclesiae feliciter confirmaret, da, quaesumus, plebi tuae in sancta Religione constantiam, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Irenaeus non longe ab Urbe Smyrna in Asia

Proconsulari natus jam inde a puero sese Polycarpo Joannis Evangelistae Discipulo eidemque Episcopo Smyrnaeorum tradiderat in disciplinam. Hoc tam excellenti magistro progressus in doctrina, praeceptisque Christianae Religionis insignes fecit. Polycarpo in Coelum martyrii gloria sublato, etsi erat Irenaeus in sacris litteris egregie versatus, quod tamen incredibili studio flagraret discendi, quae dogmata depositi loco custodienda coeteri accepissent, quos Apostoli instituerant, horum quam potuit plures convenit, quaeque ab iisdem audivit, memori mente tenuit, ea deinceps opportune adversus haereses allaturus, quas quum videret ingenti populi christiani damno latius in dies manare, diligenter, copioseque refellere cogitarat. In Gallias inde profectus a Pothino Episcopo Presbyter est ordinatus Ecclesiae Lugdunensis. Quod munus sic laborando in verbo, et doctrina gessit, ut (testibus Sanctis Martyribus, qui Marco Aurelio Imperatore, strenue pro vera pietate certarunt) aemulatorem sese praestiterit Testamenti Christi.

Lectio V.

Quum Martyres ipsi, Clerusque Lugdunensis de pace Ecclesiarum Asiae, quam Montanistarum factio turbarat solliciti cumprimis essent, Irenaeum, cujus esse potissimum habendam rationem praedicabant, unum omnium maxime delegerunt, quem Romam ad Eleutherium Pontificem mitterent rogatum, ut novis Sectariis, auctoritate Sedis Apostolicae re-

probatis, discordiarum caussa tolleretur. Jam Pothinus Episcopus Martyr decesserat. Huic Irenaeus quum successisset, tam feliciter munus obiit Episcopatus, ut sapientia, oratione, exemploque suo non modo brevi cives Lugdunenses omnes, sed multos etiam aliarum Galliae urbium incolas superstitionem, atque errorem abjecisse, dedisseque christianae militiae nomina viderit. Interea quum de die celebrandi Paschatis orta esset contentio, ac Victor Romanus Pontifex Asianos Episcopos ab collegis reliquis fere omnibus dissidentes, aut prohibuisset communione Sacrorum, aut prohibere minatus esset, eum Irenaeus sequester pacis decenter monuit, exemplisque usus Pontificum superiorum induxit ut ne tot Ecclesias ob ritum, quem a majoribus accepisse dicerent, avelli ab unitate catholica pateretur.

Lectio VI.

Multa scripsit, quae Eusebius Caesariensis, et Sanctus Hieronymus memorant, quorumque pars magna intercidit injuria temporum. Extant ejus adversus haereses libri quinque anno circiter centesimo octogesimo perscripti dum adhuc Eleutherius rem christianam publicam gereret. In tertio libro vir Dei ab iis doctus quos auditores constat fuisse Apostolorum, grave in primis, atque praeclarum de Romana Ecclesia, deque illus Episcoporum successione divinae traditionis fideli perpetua certissima custode dixit testimonium. Atque ad hanc, dixit, Ecclesiam propter potiorem principalitatem ne-

cesse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est eos, qui sunt undique fideles. Postremo una cum aliis prope innumerabilibus, quos ipse ad veram fidem, frugemque perduxerat, Martyrio conatus migravit in coelum anno salutis ducentesimo secundo, quo tempore Septimius Severus Augustus, eos omnes, qui constantes in colenda Christiana Religione perstare voluissent in summum cruciatum dari atque interfici imperaverat.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia in Evangelium = Si quis venit ad me = Missa = Statuit = de communi primo loco.

Ita reperitur in Actis, et Regestis secretariae Congregationis Sacrorum Rituum. *In fidem* &c.

Ex eadem Secretaria die 14. Junii 1841.

C. M. Ep. Portuensis Card. Pedicinius
S. R. E. V. Cancellarius
S. R. C. Praefectus.

I. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

PROROGATIO APOSTOLICI INDULTI

Ad dispensandum super praecepto abstinentiae ab esu carnium die Sabati.

Ex Audientia SSmi habita die 22. Novembris 1840.

Cum SSmo Dno Nostro Gregorio PP. XVI. relatum fuerit, RR. PP. Archiepiscopum Baltimorensem, et Episcopos Foederatae Americae Septemtrionalis, in Synodo Quarta Provinciali Baltimorensi, mense Majo anno 1840. habita congregatos, petiisse Apostolicum Indultum prorogari, quo concessum est, ut in iis provinciis die Sabati, quando praeceptum Jejunii non obligat, durantibus circumstantiis dispensare Episcopi possint super praecepto abstinentiae ab esu carnium; Sanctitas Sua, in audientia die 22. Novembris 1840. mihi subscripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario tributa, memoratum superius indultum, servata ejusdem forma ac tenore, ad viginti alios annos benigne prorogare dignata est.

Datum Romae ex Aedibus S. C. die 12. Decembris 1840.

Gratis sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

I. Archiepiscopus Edessenus.

Ad Ecclesiastica bona tuto servanda, SSmo Domino Nostro probante, decretum quod sequitur editum est, quodque ad ea refertur, quae in Concilio IV. Provinciali Baltimorensi statuta sunt.

DECRETUM

S. Congregationis de Propaganda Fide.

Quum in foederatis Americae Septemtrionalis Statibus nulla a legibus civilibus ecclesiastica successio agnoscatur, et ideo nullum jus nec Episcopis, nec Sacerdotibus ab iisdem legibus tribuatur transmittendi suis successoribus bona quaecumque, quae a pia fidelium largitate ad ecclesiasticos, vel pios usus sive Episcopis, sive Sacerdotibus donata fuerunt: Praedictorum bonorum, (circa quae Concilii Provincialis Baltimorensis IV. Patres pastoralem sollicitudinem laudabiliter ostenderunt decreto VIII.) securitati prospicere volens Sacra Congregatio de Propaganda Fide decrevit in posterum servanda esse quae sequuntur.

1. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi omnes in foederatis Americae Septemtrionalis Statibus statim post hujus Decreti receptionem, testamentum juxta leges Status, in quo degunt, quarum accuratam notitiam ex certis fontibus sibi comparabunt, conficiendum curent. Illud autem duplicato, et aeque authentico chirographo seu exemplari omnino efficient, atque heredem bonorum omnium ecclesiasticorum ad pios usus sibi, vel praede-

cessoribus suis, vel quibusvis aliis sive laicis sive clericis donatis, quae ipsi actu possideant vel jus ad possidendum habeant, illum ex Cöepiscopis suis Americanis, quem magis in Domino expedire judicaverint, constituent. Hunc autem si forte ex vivis excedere acciderit, alium ex iisdem Cöepiscopis in eodem testamento substituant, atque ejus loco heredem nuncupent.

2. Testamento igitur, duplici, et aeque authentico chirographo exarato, alterum ex exemplaribus Episcopi omnes ad Baltimorensem Archiepiscopum, hic vero ad Seniorem Episcopum loco tuto custodiendum mittat; alterum vero Testator ipse penes se asservabit. Moneatur etiam a Testatore Episcopus, qui haeres constitutus fuerit, per litteras, quas perlectas comburet, eo tantum fine se heredem nuncupatum fuisse ut bona omnia ecclesiastica dioecesis religiose custodiantur, donec a S. Sede Successor eligatur, illique tunc fideliter, et legitime transmittantur.

3. Testatore vita functo, heres maxima qua poterit cura, bonorum omnium, tum mobilium, tum immobilium conservationi prospiciet, atque inter Sacerdotes Dioecesis defuncti Episcopi ministrum idoneum et fidelem eligat, cui per procurationis mandatum administrationem bonorum committet, ea tamen lege ut rationem, quum opus fuerit, fideliter reddat.

4. Statim ac Episcopi defuncti Successor a S. Sede de more electus fuerit, atque litteras apostolicas electionis acceperit, Episcopus, qui

decessoris ejus heres per testamentum constitutus fuerat, hereditatem universam illi instrumentis juxta formam a legibus civilibus praescriptam omnino tradet; atque sive per se, sive per procuratorem, cui bonorum administrationem commiserat, rationem reddere curabit.

5. Si quem autem Episcoporum Coadjutorem habere contigerit, hunc per testamentum heredem instituet.

6. Archiepiscopi munus erit sedulo invigilare, et curare, ut a Suffraganeis aliisque Statuum Unitorum Episcopis omnia quaecumque hoc Decreto S. C. praescribuntur religiosissime serventur. Moneat Episcopos, qui testamentum conficere et ad Metropolim mittere neglexerint, vel formam a legibus civilibus requisitam non servaverint, vel aliquo adminiculo legibus contrario illud irritum reddiderint. Si quando autem monitiones suas nullum effectum consequi viderit, de hoc Sacram Congregationem certiorem per litteras facere non omittat, ut opportunum, et efficax remedium huic *malo* adhibere tempestive possit. De quibus omnibus Archiepiscopi conscientia oneratur.

Quod autem spectat ad ipsum Archiepiscopum, is qui in provincia reperietur a consecratione Episcopali suscepta antiquior Episcopus, hoc munus obibit.

7. Quo autem praedicta omnia, rite, et recte praestare valeat Archiepiscopus accuratam notitiam legum circa testamenta, quae in unoquoque ex Statibus Unitis vigent, sicut etiam adminiculorum, seu, ut ajunt, *formalitatum*,

quae ad testamentorum validitatem requiruntur, tum per Episcopos ipsos, tum etiam per juris consultos, et legis peritos quantocius obtinere non omittat; et ne haec omnia memoria excidant, eorum indiculum apud se scriptum retinebit.

8. Testamenta vero ipsa, quae ad Archiepiscopum mittentur nullo sigillo claudantur, sed folium in quo includuntur, in forma epistolarum usitata complicatum, et Archiepiscopo vernacula lingua inscriptum, sigillo muniatur, uti aliae epistolae communes, ut eo aperto Archiepiscopus testamentum legere, atque an rite, ac recte confectum fuerit, omnibus attente perpensis, judicare possit, adhibito etiam, si opus fuerit, peritorum in legibus civilibus consilio.

9. De bonis vero Ecclesiasticis, quae jure, a civili potestate concesso, ab Episcopis, Ecclesiis, Collegiis, Monasteriis, aliisque locis piis possidentur, vel recta ad Episcoporum Successores transeunt, nil est quod hoc Decreto statuatur; ideoque in illo minime includuntur. Episcopi igitur, si qui sint, qui nulla alia bona Ecclesiastica suo nomine possideant, ad testamentum superius descriptum faciendum non tenentur.

10. Eadem sollicitudine Sacra Congregatio providere volens securitati bonorum Communitatum omnium, sive Ecclesiasticarum, sive Religiosarum, tum virorum, tum etiam puellarum, et quarumcumque aliarum piarum institutionum, quae inter bona ecclesiastica locum obtinent, vel saltem eorum naturae par-

ticipant, atque sollicita Ecclesiae Pastorum cura piis usibus, ob quos vel comparata, vel donata fuerunt, servanda et posteris fideliter transmittenda sunt, quae sequuntur, decernit.

11. Archiepiscopus, et Episcopi post decreti hujus receptionem, ad Superiores, Praefectos, vel Praesides Communitatum, quae intra Dioecesis suae fines reperiuntur, scribent, illisque omnibus auctoritate S. C., quae illis omnibus ad hoc specialiter delegatur, praecipient, ut quam primum fieri poterit, certiorem per litteras Episcopum ipsum faciant 1. An, quae, et quo onere, bona possideat Communitas, cui praeest? 2. An suae Communitati facultas seu jus a Civili potestate datum *fuerit*, bona omnia, vel eorum partem possidendi, et ad Successores transmittendi (If they have been incorporated and empowered to hold all, or any part of their property, and what?) 3. An bona omnia, vel aliqua eorum pars a Superiore vel ab aliquo Communitatis membro, vel a pluribus conjunctim possideatur? 4. An aliquem invenerint modum tuto ad Successores bona praedicta transmittendi, et quis sit modus iste? 5. An nullus alius habeatur modus praeter testamentum?

12. Responso accepto, Ordinarius quid agendum sit facile comperiet. Nam si quae sint Communitates, quibus jus a potestate civili tributum fuerit possidendi, et ad Successores transmittendi bona omnia, vel aliquam eorum partem, nulla erit occasio sollicitudinem suam exercendi ad eorum conservationem. Sin autem modus aliquis excogitatus fuerit possidendi bo-

na, per Societatis contractum, quo bona in communi possidentur a tribus vel quatuor Communitatis membris, ita ut omnes socii jus illud possideant naturalis suae vitae tempore; sed quocumque ex illis mortuo jus apud superstites socios remaneat possidendi bona universa, nulla facta cuique ex ipsis potestate alienandi suae vitae tempore, vel per testamentum relinquendi bona praedicta post mortem: tunc id tantummodo ab Episcopo curandum erit, ut, uno ex Sociis mortuo, alius ex Communitatis membris in Societatem adsciscatur. Tandem si unica testamenti remaneat via transmittendi bona ad Successores, praecipiat Episcopus Superioribus, vel illi, qui suo proprio nomine Communitatis bona possidere tunc poterit, ut statim testamentum juxta leges civiles duplici exemplari, aeque authentico perficiat, ex quibus unum in Communitatis scriniis diligenter asservetur, alterum vero ad Episcopum Dioecesanum in Archivio asservandum mittatur.

13. Ad Communitates autem, quarum bona ab Episcopo possidentur, de hoc Decreto nulla erit scribendi necessitas, quam per testamentum Episcopi, satis bonorum illorum securitati prospiciatur.

14. De Superioribus Decreto huic minime obsequentibus, post unam vel alteram monitionem, Episcopi ad S. Congregationem scribent, quo mala, quae inde sequi possent, opportuno remedio praecaveantur.

Haec sunt, quae de bonis, in Foederatis Americae Septentrionalis Statibus, ad Ecclesiam,

sive jam pertinentibus, sive in posterum spectaturis, tuto servandis, S. Congregatio statuenda esse judicavit.

Facta vero SSmo Domino Nostro GREGORIO PP. XVI. rei totius relatione per R. P. D. Ignatium Cadolinium Archiepiscopum Edessenum S. Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua, quae superius praescripta sunt, in omnibus confirmavit, et exequenda esse jussit.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 15. Decembris 1840.

✠

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI
Praefectus.

I. Archiepiscopus Edessenus
a Secretis.

INDEX

RERUM PRAECIPUARUM, QUAE IN HOC LIBELLO CONTINENTUR.

I. *Concilium Provinciale Baltimorense I. mense octobri anno* 1829 *habitum cum ejus actis, ac decretis; et S. Congregationis de Propaganda Fide decretum de ejusdem concilii confirmatione. pag.* 1.

II. *Decreta S. Congregationis circa nonnullas Concilii I. Provincialis Baltimorensis petitiones. pag.* 32.

III. *Concilium II. Provinciale Baltimorense mense octobri anno* 1833 *habitum cum ejus actis, et decretis. pag.* 37.

IV. *Epistola S. Congregationis de ejusdem concilii confirmatione. pag.* 50.

V. *Breve epistolare SS. Domini Nostri GREGORII PP. XVI. ad Archiepiscopum Baltimorensem, et Episcopos ejusdem suffraganeos de Concilii II. Baltimorensis celebratione. pag.* 53.

VI. *SS. Domini Nostri Literae Apostolicae, quibus Diaecesium in foederatis Americae Septemtrionalis provinciis limites definiti sunt. pag.* 55.

VII. *Decretum S. Congregationis de methodo servanda in Episcoporum diaecesium Foederatarum Americae Septemtrionalis Provinciarum electione. pag.* 62.

VIII. *Concilium III. Provinciale Baltimori habitum mense aprili anno* 1837 *cum ejus actis, et decretis. pag.* 66.

IX. *Epistola S. Congregationis, et ejusdem decretum de confirmatione Concilii III. Baltimorensis. pag.* 85.

X. *Epistola S. Congregationis, et ejusdem decreta de nonnullis Concilii III. Baltimorensis petitionibus. pag.* 88.

XI. *Rescriptum Apostolicum de adhibendo in diaecesibus foederatae Americae libello de caeremoniis, anglico idiomate composito. pag.* 91.

XII. *Rescriptum Apostolicum de adhibendo in diaecesibus foederatae Americae compendio Ritualis Romani. pag.* 94.

XIII. *Concilium IV. Provinciale Baltimori habitum mense Maio anno* 1840 *cum ejus actis, et decretis. pag.* 96.

XIV. *Epistola S. Congregationis, ejusque decretum de Concilii IV. Baltimorensis confirmatione. pag.* 136.

XV. *Breve Epistolare SS. Domini Nostri ad Archiepiscopum Baltimorensem, et Episcopos ejus Suffraganeos de Concilii IV. Baltimorensis Provincialis celebratione. pag.* 140.

XVI. *Decretum S. Congregationis de Propaganda Fide circa petitam a Concilio IV. Baltimorensi nonnullorum officiorum recitationem. pag.* 142.

XVII. *S. Congregationis Rituum responsa ad nonnulla quaesita circa officia Sanctorum, quae nuper ab Apostolica Sede peragenda in Americae Septemtrionalis diaecesibus concessa sunt. pag.* 143.

XVIII. *Prorogatio Apostolici Indulti ad dispensandum super praecepto abstinentiae ab esu carnium die Sabati. pag.* 151.

XIX. *Decretum S. Congregationis de Propaganda Fide circa rationem tenendam ut Ecclesiastica bona in Foederatae Americae provinciis tuto serventur pag.* 152.